

Új Komló

— AZ M.D.P. KOMLÓI PÁRTVEGHEJÁRTÓBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA. —

VI. ÉVF., 27. SZÁM.

ÁRA: 30 FILLÉR

KEDD, 1956. JÚLIUS 3.

Nevelni kell a fiatalokat

Másfél héttel ezelőtt, szerkesztőségünk meghívást kapott a kenderföldi légényszállás gondnokától, Timár István elvtársától.

— Van egy esemény, amelyet szeretnénk, ha leközlőnének — mondotta, — s a múlt hét valamelyik napján eleget tettünk kérésének.

Az „esemény” két fiatal bányászfiúról, Somogyi Béláról és Rác Jánosról szólt. A két barát június 18-án, a déli órákban egyedül tartózkodott a „C” lépcsőház 14-es szobájában. Unalmukban Somogyi légszűrővel ismerkedtek, s amikor az ablak alatt egy nő sietett el, Rác János meggondolatlanul célzott... és mint később kiderült, Seé Józsefné láta el.

Légszűrőt lakott területen használni tilos! Eppen ezért, a légényszállás fegyelmi bizottsága határozatot hozott, mely szerint Rác Jánost és Somogyi Bélát, a szállásról kizárta. Enyhítő körülmények figyelembe vételével azonban, a határozat végrehajtását 6 hónapra felfüggesztette.

Eddig az esemény. És most hadd tegyünk fel néhány kérdést:

Milyen lehetőségük van a kenderföldi légényszállás fiataljainak arra, hogy hasznos, kellemesen tölthessék szabadidejüket? Foglalkoznak-e az üzemek vezetői, DISZ-szervezői — akikhez tartoznak, — s maga a szállásbizottság, gondnokság is, a bányászokkal? Tettek-e valamit annak érdekében, hogy — a fiatalok, idősebbek egyaránt — másodikk otthonuknak tekintsék a légényszállást? Nem! S hogy mennyire nem, azt legjobban

azok az emberek tudják megmondani, akik műszak után, szabadidejüket — jobb híján — kártyázással, az épület előtti „peckázással”, az italboltok gyakori látogatásával töltik el. Miért nem kapnak rádiót, a szállás lakói? A tisztasági versenyben például, lemezjáték-készüléket kaptak 50 darab hanglemezzel. De használják már nem tudják, rádió hiányában. Miért nem lehet olyan könyvtárost kijelölni, aki törődik a könyvtárossal? Miért nem lehet a fiatalok közül egy megfelelő kultúrfelelőst választani, aki foglalkozik a dolgozó társainak kulturális fejlődésével?

A légszűrő esete, s a fegyelmi bizottság határozata visszavezethető ezekig a kérdésekig. Hiszen Rác János is becsületes, intelligens bányászfiú. Az eset után böcsánatot kért Seé Józsefnétől és beismerte, hogy helytelenül cselekedett.

— Unatkozásból tettem, — mondotta. Persze ez nem indok és a bizottság nem is fogadhatta el. A kizárást tartalmazó határozatot — okulásul — mindhárom lépcsőházban — s az étkezdében is — kifüggesztette. De... azóta a gondnok irodában, már többször felvetődött a kérdés: hogyan lehetne megakadályozni, vagy megelőzni a fegyelmi határozatok létrejöttét?

Csak úgy, ha a tröszt, üzemek, DISZ-szervezetek — és a szállásbizottság is, — többet törődik a bányászok problémáival és — az eddigien sokkal nagyobb mértékben — segíti, oktatja, neveit, a kenderföldi légényszállás fiataljait.

Csak így tovább!

Júniusban semmivel sem volt könnyebb a munkahelyi adottság a komlói bányákban, mint az előző időszakban. Bányászainknak ugyanolyan nehézségekkel kellett küzdeniük, mint azelőtt. Mégis: az a tudat, hogy országos viszonylatban csaknem egyedüliek vagyunk, akik tervlemeradással számolhatnak; új erőt, nagyobb lendületet adott az embereknek. S a lelkes munkának meg is lett az eredménye. Eszaki üzemünk közül Nagymányok, 112.6 százalékkal, 784 tonna többletet, Máza 101.7 százalékkal 123.5 tonna többletet, Szászvár 104.2 százalékkal 261.3 tonna többletet adott júniusban tervén felül. A külső tervteljesítő üzemek közé sok akadályal, küzködvé a komlóiak is felzárkóztak. Kossuth-bánya tervén felül 720.1 tonna szenet, III-as akna 555.6 tonna szenet, Béta-akna 576.3 tonna szenet adott népgazdaságunknak. Egyedül Anna-akna zárta 2809.4 tonna szén adóssággal, a hatodik hónapot is, s ezért a tröszt csak 100.2 százalékra teljesíthette júniusi előirányzatát.

A komlói, szászvári, mázai, nagymányoki, bányások ezúttal ismét bebizonyították, hogy képesek bármilyen feladat megoldására.

A közölt adatok a csillósúly mérlegelés előtti számok. Ezek pluszban, vagy mínuszban változhatnak.

Fiúk, jöjjetek vajúrtanulónak!

Minden 14 éven felüli fiatal vár a komlói vajúrtanulók intézetét. A tanulmányi idő 3 év. Ez alatt az idő alatt a tanuló teljes ellátásban, és havonta 160—540 forintig terjedő ösztöndíjban részesülnek, a tanulmányi eredményüktől függően. A legjobb eredményt elért vajúrtanulók, az iskola elvégzése után, bányai ipari technikumba, annak sikeres elvégzése után pedig, egyetemre nyerne javaslatot. A teljes ellátáson kívül a tanulók egyenruhát, munkaruhát, gumicsizmát, ingyenes tankönyvet és írószereket kapnak.

Az otthonban való bentlakás nem kötelező. A vidékről bejáró tanulóknak, a közlekedési költségeket a vajúrtiskola megérti. A nem bent lakó tanuló is, ingyenes étkeztetést kapnak.

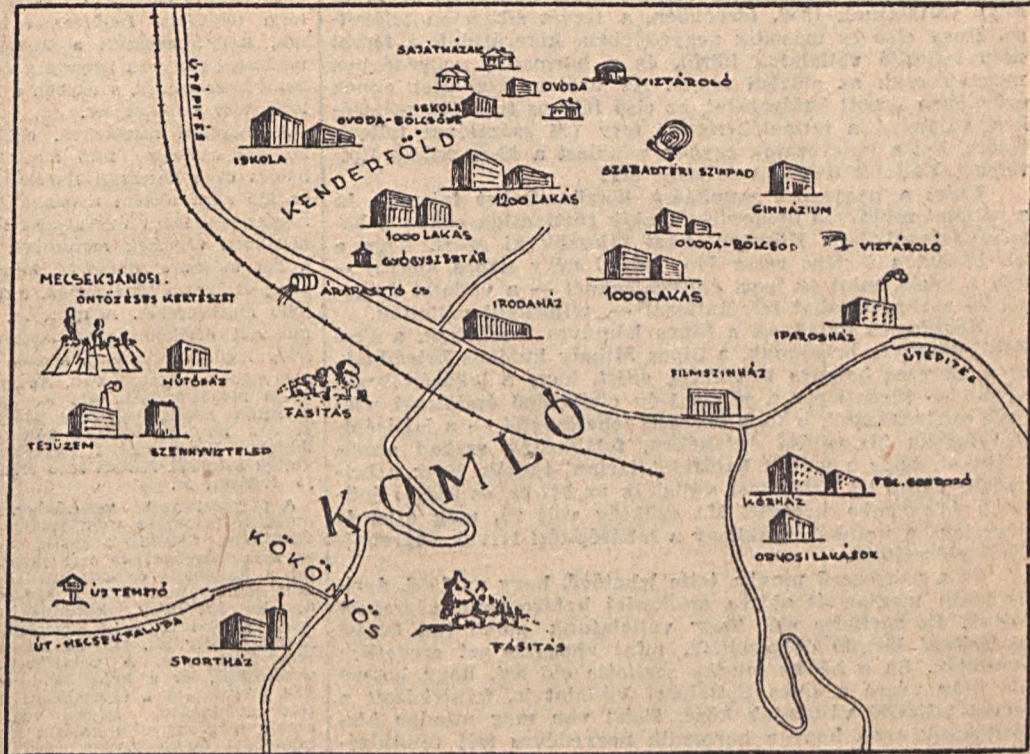
Vajúrtanulónak jelentkezni lehet a városi tanács v. b. munkaerőgazdálkosi csoportjánál. (I. emelet 132-es szoba) A jelentkezéskor minden fiatal jelentkezési lapot kap, mely kitöltött jelentkezési laphoz csatolni kell az iskolai bizonyítványt és az orvosi igazolást.

Minisztertanácsi határozat

A Minisztertanács rendelete alapján az állami építőiparban és a mezőgazdasági építkezéseken — legfeljebb három havi időtartamra — munkakönyv nélkül alkalmazhatók azok a mezőgazdasági főfoglalkozású dolgozók, akik az építkezéstől harminc kilométeres körzetben laknak. A mezőgazdasági főfoglalkozást az illetékes tanács igazolja. Azok az építőiparban foglalkoztatott, építőmunkások, akik egész évi fizetett szabadságukat a téli időszakban december 15-től február 28 között veszik ki, rendes szabadságukon felül 6 nap pótszabadságot kapnak, ha a munkafegyelmre vonatkozó rendeleteket megtartották.

Városunk jövőjéről

315 millió lakásfejlesztésre — Általános gimnázium, filmszínház, sportszarnok és fedettuszoda épül — 34 millió út, járda és vízmű építésére

Komló, a mi drága városunk, egyik büszkesége hazánkban, hatalmasat fejlődött a felszabadulás óta. 1949-ben a nagy építkezések megkezdése előtt még csak 4500 lakosa volt, ma több mint húszezer. — Hét évvel ezelőtt még csak a régi falu sáros utcáival, a vendégmarasztaló sararól volt híres. Nem is sokan ismerték akkor még Komlót. Ma széles e világon ismerik Komlót, a komlói bányászok és kocsizható szentünk nevét és fűtőértékét.

A feladat, mely most előttünk áll, sokkal nagyobb az eddiginél. El kell lássuk jó minőségű kocsizható szénrel Sztálinváros kocsizható üzemét. Fejlesztünk kell tehát bányánkat és egyben városunkat. Ezt a hatalmas jövőt, építést szabta meg második öt éves tervünk elénk tart irányelv-tervezete. Minden komlói ember előtt ismeretes, hogy az elkövetkezendő öt esztendő alatt még több aknát mélyítünk le és még több kocsizható szenet tárunk fel és termelünk majd az öt éves terv végéig, 1960-ig. S azután még többet, mint eddig.

Az irányelv-tervezet szerint feketeszen-termelésünket 33 százalékkal kell emelni. Ezen belül a kocsizható széntermelést a jelenlegi duplájára növeljük. Komlóról mindig úgy beszélnek, hogy a „szénre épült város”. Nos, ezt most annyival toldom meg, hogy a „kocsizható szénre épült város”, mert így igaz. Valóban szénreépült Kőkönyös, Kenderföld, Gesztenyes. Hisz! amerre szemünk ellát, ezen a környéken mindenütt domb és hegy emelkedik. A Mecsek

nyúlványai ezek, s alattuk ott rejtőzik sokmillió éve a föld méhének kincse, a fekete kocsizható kőszén.

A hatalmas, lüktető élet újult erővel kívánja meg a városfejlesztést is. Komló lakosságának nagyrésze már ismeri a városfejlesztés második öt éves terv irányelv-tervezetét. Vitakozott is fölőtte, javaslatot is tett. Most ismét adunk ízelítőt ebből az irányelvből és újból kérjük a javaslatokat. — Hogyan lehetne jobban, olcsóbban, és ésszerűbben a városot tovább építeni. Mi a fontosabb és sürgősebb. Minek építést tegyünk előbbre. Mondja ezt meg a város lakossága. Közös vélemény, közös akarat érvényesüljön e nagyszerű munkában, s akkor gyorsabb, eredményesebb lesz a mi munkánk.

Nem kevesebb, mint 3450 lakást kívánunk betervezni a II. öt éves tervben és felépíteni is. Ebből 1900 egyszobás, 1400 kétszobás, 150 háromszobás lenne. Ehhez jön még 300 saját építés tetszés szerinti kivitelben. Ezzel a lakásfejlesztéssel beépítést nyerme Kenderföld Kelet és Nyugat, az ös-községi rész és a Palántági dűlő. Megkérdezzük Komló lakosaitól, milyenek legyenek ezek a házak? Nem lenne jobb például, ha csak egy emeletes, de kertes házakat építenénk? Szóljanak hozzá, mondják meg véleményüket.

A kenderföldi 16 tantermes iskola építése mellett, mely 1957 szeptember elsején nyitja meg kapuit, a második öt éves tervben felépíteni kívánjuk az általános gimnáziumot. Ezekkel együtt, napközitthonos óvodát Kenderföld-Nyugat, ös-községi domb és a Palántágbán, a nagyszerű 800 szemé-

lyes filmszínházat és egy új, szabadterj színpadot Kenderföldön, több, mint 22 millió forintot terveztünk be erre.

Szociális és közegészségügyi intézményekre — ebben van a 200 ágyas kórház, a bölcsődék, körzeti orvosi rendelő Gesztenyesben, stb. — majdnem hétmillió forintot terveztünk be.

Utak, járdák, víz- és csatornavezetékek építésére több, mint 34 milliót kívánunk költeni. Bekapcsolni kívánjuk Komlót a Mohács—pécsi dunai vízműbe!

A komlói asszonyok régi kívánsága valósul majd meg abban a tervben, hogy építsünk Komlón egy könnyűipari üzemet, tejüzemet, iparos székhatat, Gesztenyesben üzletházat, új piactereket és új boltokat. Erre több mint 11 millió forintot terveztünk be.

Hogyan lenne jobb, milyen üzemet, — könnyűipari üzemet — építsünk? Szóljunk hozzá, tegyünk javaslatot.

Sportlétesítményekre majdnem 16 millió forintot. Fásításra, parkosításra több mint ötmillió forintot, kertgazdálkodásunk fejlesztésére majdnem másfél milliót, a szennyvíz tisztítására 7 és fél milliót terveztünk, illetve kívánunk tervezni a II. öt éves terv során.

Nagyok és nagyszerűek ezek a feladatok, de csak akkor lesznek egészségesek és megoldhatóak, ha tevékenyen beszélnek Komló lakosai: hogyan csináljuk, hogyan lenne olcsóbb és jobb? Ezt kérjük minden komlói embertől. Juttassa el javaslatát a pártbizottsághoz, szerkesztőségünkhöz, a tanácshoz, hogy a mi drága városunk szebben, gyorsabban és olcsóbban épüljön fel!

Új módszerrel épülnek a víztárolók

Megtakarítás: 40.000 forint

Ha medence feletti felhőfoltos kék ég és a körülötte álló zöld fák, bokrok nem árulkodnának, azt hinné az ember, hogy egy óriásméretű kádár-műhelybe tévedt. Mert az erőmű mögötti építkezésen, csak ugyan, majdnem úgy építik az 1200 köbméter ürtartalmú víztárolót, mint kádár a hordót.

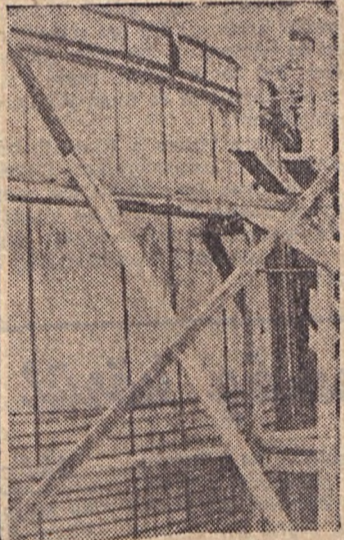
Elkészítik a feneket (az alapot), azután körbe egymásmellette állítják az 5 méternél magasabb „dongákat”, melyek betonból vannak, elhelyezik a tetőt, végül aronesszerű acélhuzallal körül fogják a „dongákat” és kész az óriásméretű hordó, azaz a víztároló.

Ime: a technika fejlődése folyamán ilyen egyszerűvé és gyorsá vált egy azelőtt bonyolult és sok faanyagot igénylő építkezés.

A gondolat az IPARTERV tervező mérnökei között született meg. A kivitelezést hazánkban először, a komlói 49-es sz. Állami Építőipari Vállalat oldotta meg — és sikerrel. Ha monolit-szerű megoldással építik a tároló medencéit, akkor 2000 négyzetméter zsugló deszkára van szükség. Ez több, mint 40 ezer forinttal drágította volna az építkezést.

A kísérlet nemsokára véget ér. E hónap végén befejeződik az építkezés, s nyomban üzemeltetheti is az annyira nélkülözött víztárolót a komlói erőmű.

Augusztusban, a Kenyérgyár mögötti domboldalon újabb 3 darab, egyenként 1200 köb-

méteres víztárolót épít hasonló módszerekkel a 49-es sz. Építőipari Vállalat. Ezek azonban, már nem ipari célt szolgálnak, hanem városunk egyre növekvő ivóvíz szükségletét fogják kielégíteni. Hiszük, hogy úgy lesz, ahogy Gyulai János elvtárs, a 49-es vállalat termelési osztályának vezetője mondotta:

— A most befejezéshez közeledő kísérleti építkezés tapasztalatai nyomán még gyorsabban és még olcsóbban kerülnek majd kivitelezésre az új víztárolók.

Sokezer komlói lakos kívánsága is ez, akik napról-napra várják az ivóvízellátás korlátozásának megszüntetését.

A baráti Jugoszlávia életéből

SZOVJET-JUGOSZLÁV KULTURÁLIS KAPCSOLATOK

A Szovjetunió Tudományos Akadémiájának társadalomtudományi könyvtára harmadik jugoszláv szervezettel és intézménnyel folytat könyv- és folyóiratcserét. A könyvtár másfél év alatt több mint 2500 könyvet, s körülbelül

700 folyóirat példányt küldött Jugoszláviába, s körülbelül 830 könyvet és 900 folyóiratpéldányt kapott onnan. A napokban kiállításban mutatja be a Jugoszláviából érkezett főbb könyv- és folyóiratküldeményeket.

Megtartották a Hazafias Népfrent, az MNDSZ és a Békebizottság városi egyesülési konferenciáját

Kedden délután 6 órakor tartotta meg egyesülési konferenciáját a Hazafias Népfrent városi bizottsága, az MNDSZ városi elnöksége és a Városi Békebizottság a Május 1 Művelődési Otthon kis előadó termében. A konferencián városunk párt- és tömegszervezeti vezetőin kívül sok háziasszony, munkás és kisiparos vett részt.

Az elnökség beszámolóját Lőránt Péter elvtárs, a Hazafias Népfrent városi bizottságának elnöke tartotta. Ismertette az MDP Központi Vezetőségének javaslatát, amely szerint a népfrent-mozgalom, az MNDSZ, és a Békebizottság országos és megyei szervei egyesültek, s szorosabbá vált az együttműködés a Hazafias Népfrent és az MSZT között.

Javasolta, hogy július 15-ig bonyolítsák le városunkban a területi népfrent-bizottságok megválasztását. Ezután így folytatta beszédét:

— Mindenki előtt ismeretes, hogy a Hazafias Népfrent mű-

ködé kezdetén voltak olyan törekvések, melyek el akarták szigetelni a Magyar Dolgozók Pártjától a népfrent-mozgalmat. Ez zavarólag hatott a Hazafias Népfrent fejlődésére.

— E jelenségek ma már eltűntek. Mindenki előtt egyre világosabbá válik, hogy hatalmas fejlődés előtt áll a népfrent. Ezért egyszer s mindenkorra széles körben tisztázunk kell: a Hazafias Népfrent nem valamiféle politikai kirakat, nem formális dolog, hanem a szocializmus építésének céljából hasznos és szükséges.

— Vannak olyan okai is a Hazafias Népfrent munkája gyengeségének, amelyek az utóbbi időben jöttek felszínre. A párt útmutatása alapján csak most látjuk világosan, hogy lehetetlen szabad szárnyalással dolgozni, ha egy olyan kérdést, amely nemzetünk minden becsületesei fát összeköti — ez a béke kérdése, — nem bíznak teljes egészében a

népfrentre. Helytelen volt, hogy ez a tömegmozgalom egyedül csak a békebizottság monopóliuma volt. Ugyanakkor a békebizottság is nélkülözölte azt a hatalmas tömeget, melyet a Hazafias Népfrent vont össze maga köré. Egy hiba miatt mind a két mozgalom szenvedett. A mostani egyesítéssel nyerni fog úgy a népfrent, mint a békebizottság. Ezt az egyesülést nemcsak azért hozzuk létre, mert helyes és ésszerű, hanem azért, mert maga az élet írja elő. — Hasonló volt a helyzet az MNDSZ-nél is. A nők nevelése, a család és a gyermeknevelés, mely évszázéki feladat, szinte csak az MNDSZ-re maradt, s természetesen nagy erőfeszítések ellenére sem tudhatott vele megbirkózni. Az MNDSZ, bár óriási munkát végzett 11 év alatt, mégsem tudta az összes, különböző rétegű asszonyokat bevonni a nőmozgalomba. Az egyesüléssel több

(Folytatás a 2. oldalon)

Köszönet a 49-es Építőipari Vállalat dolgozóinak

A városi pártbizottság javaslatára 1956. április 20-án, az építőipari vállalat pártbizottsága és vállalat vezetősége, kommunista aktíva értekezletet tartott, amelynek célja az volt, hogy vállalatunk 1956. tervében, a tervét sikeresen teljesítse. Hogy első és második negyedévben, kikerüljünk a tervet nem teljesítő vállalatok közül, és a harmadik negyedévben megszerezük az élizem címet. Az aktíva értekezlet ennek érdekében hozott határozatot, az első féléves terv 102 százalékos, valamint a termelékenység terv 104 százalékos teljesítésére. Ezt a határozatot, egyben vállalatát a 49-es számú Építőipari Vállalat dolgozóit teljesítették!

Ezért a nagyszerű munkáért, köszönetünket fejezzük ki a vállalat mindazon dolgozóinak, akik résztvettek ebben a hatalmas munkában. Köszönetünket fejezzük ki azért, hogy a 25. bérhéten történt rossz idő miatti négy napos kiesést — úgy a lakás, mint az ipari építkezéseknél — a vállalat dolgozóit — szabadszombat felajánlással — teljesíteni vállalták.

Köszönetet mondunk a Sipos kőműves brigádnak, a Frei DISZ-kőműves brigádnak, a Sipos Mihály kubikos brigádnak, és a Herczeg betonos brigádnak azért, hogy a lakásépítkezéseknél — függetlenül a július 1-én életbelépő építőipari normák módosításától, a több kereseti lehetőségtől — a lakásépítési tervek biztosítása érdekében, feláldozták szabad szombatjukat, hogy a vállalat határidőit tartani tudják. Ezek a brigádok, július 1-i határidőre vállalták az 547-es, és 548-as épületek faleybenbe hozását. Ha szükség volt rá, még éjjel is végezték a munkát, csak hogy a lakásépítési tervek végrehajtását elősegítsék.

Ez a nagyszerű munka tette lehetővé, hogy az 1956. április 20-án megtartott aktíva értekezlet határozatait, végrehajtottuk. Ez segítette elő, hogy vállalatunk előbb tud lakást biztosítani Komló dolgozóinak, mint ahogyan azt eredetileg terveztük. Ez a hősiesség segítette elő azt, hogy hosszú idő után végre a 49-es Építőipari Vállalat is, felzárkózott a tervet teljesítő vállalatok közé. Ezért van meg minden biztositékunk arra, hogy a harmadik negyedévre tett célkitűzéseinket: az élizem címet megszerezjük.

Előre elvtársak a harmadik negyedévi terv teljesítéséért, az élizem címért.

Sztipánovits Kálmán
párttitkár.
Németh Ferencné
DISZ-titkár.

Kobra József
Sz. elnök
Lakatos József
igazgató

Bírálatunk nyomában

Még a héten megnyílik a Fekete Gyémánt melletti zöldségpavilon

Az Uj Komló 1956. június 26-i számában közölt bírálatra, az alábbiakat válaszoljuk: A tanács v. b. rendelkezésére, a Fekete Gyémánt mellett lévő zöldséges pavilont átadtuk a MEK-nek s az a héten meg-

kezdí árusítását az üzletház mögötti térségben. Közöljük a város lakosságával, hogy a községgazdálkodási vállalat július 2-től zöldség-árusítást a tanács-épület mögötti piactéren folytat. Zöldségesboltunk reggel 7-től dél-

után 3 óráig tart nyitva. Amennyiben a lakosságnak olyan igénye lenne, hogy későbbi időpontig tartson nyitva, úgy közöljük ezt vállalatunk vezetésével.

Golváth János
igazgató

Megtartották a Hazafias Népfrent, az MNDSZ és a Békebizottság városi egyesülési konferenciáját

(Folytatás az 1. oldalról.)

lehetőség nyílik e feladat végrehajtására. Ha töretlen lendülettel munkálkodunk tovább, feltétlenül siker koronázza fáradozásainkat.

Ezután a népfrent-bizottság végzett munkájáról és további feladatairól beszélt Lóránd elvtárs.

Szünet után elsőnek Gábor Balázs elvtárs szólalt fel. A városi párt-végrehajtó bizottság üdvözlését tolmácsolta az egyesülés alkalmából, majd a népfrent előtti feladatokról beszélt. Igéretet tett, hogy a jövőben minden segítséget megad a párt-végrehajtó bizottság a népfrentnek, hogy jobban elláthassa feladatát. Csizmadia Sándor elvtárs, a békebizottság munkája hiányosságainak okairól beszélt, boncolgatva azt, hogy az egyesülés előnyére lesz mindkét mozgalomnak, mert szélesebb tömegeket sorakoztathatunk fel pártunk és kormányunk mögé.

Mesterfalvi Józsefné elvtársnő arról szólott, hogy a népfrent vegye programjába Gesztenyési lakói igényeinek jobb kielégítését. Elkélne például a büfé mellett egy étterem is. — Tatabányai elvtársnő az MNDSZ városi elnökségének elnöke elmondotta, hogy nagy érdeklődéssel várják az asszonyok az egyesülést, kiknek legtöbbje már tudja, hogy lényegében nem szűnik meg az MNDSZ, csak átalakul a népfrenten belül nőtanácsá és az eddigi módszerek alapján vezetnek tovább a biztositásokat. Fűredi Miklósné elvtársnő javasolta, hogy a népfrent tegyen javaslatot az olyan tanácsok visszahívására, akik nem tesznek eleget kötelességüknek, akik nem képviselik választópolgárait érdekeit. — Antal Andrásné elvtársnő arról beszélt, hogy helyes lenne, ha az egyesülés után helyet kapna a népfrent programjában

az a feladat, mely szerint többet kellene foglalkozni városunk új lakóival. Horváth József és Lichter Jenő elvtársak után, Simek Árpád elvtárs emelkedett szószárra. Többek között hangoztatta:

— A népfrentnek ösztönölni kell a nép elé tárnai a problémákat, mert az emberek csak úgy szeretik meg ezt a mozgalmat, akkor állnak mögéje, ha nyílt lesz. Így viszont több szem többet lát alapján jobban felszínre jönnek a hibák is, gyorsabban haladhat az építés.

A konferencia a hozzászólások után határozatba foglalta, hogy a Hazafias Népfrent, a városi Békebizottság és az MNDSZ városi elnöksége egyesült. Az új, megerősödött Hazafias Népfrent városi elnökségébe a következő elvtársakat választották:

Lóránd Péter, Tatabányai Károly, Simek Árpád, Tatabányai Jánosné, Gábor Balázs, Vizi László, Laczhelyi László, Kis Tóth Imre, dr. Varga Ferencné, Csizmadia Sándor, Kusz János.

VITAESTEK ZÁGRÁBBAN

Zágrábban igen népszerűek a „vitaestek”, amelyeknek neve jogoszláv írók válasznak az egybegyűltek kérdéseire. Ezek az irodalmi anketók sok ismert író jelenik meg. Az olvasók például ilyen kérdéseket vetnek fel: „Mit gondol a legújabb amerikai és angol irodalomról?” „Hogyan vélekedik a mai költészet fejlődéséről?” „Mikor és hogyan ír?” „Mi a véleménye a mai regényről?”

Zágrábi mintára Splitben és Rieckában is rendeznek ilyen irodalmi anketókat.

A Kovaljov módszer eredményeiről

Ez év januárjában, az erőmű pártvezetőségének, gazdasági vezetőinek, és műszaki gárdájának, nagy gondot okozott a magas kalória teljesítés. Határozatot hoztak, hogy bevezetik a Kovaljov módszert, melynek lényege a munkamódszer átadás, s egyben a kalória terv csökkentése.

A márciusi mérésekben, muszakkonként egy-egy fűtő munkáját három órán keresztül figyelték, s ez idő alatt történt mozzanatok rögzítették. Majd negyedórás időközökben végeztek méréseket, s a két mérés eredményét, muszakkilag értékelve kidolgozták, a legjobb módszereket. A mérések, és műszaki értékelés megállapította, hogy legtöbb probléma a szén és a levegőadagolásban van. Az értékelés megállapította azt is, hogy a fűtők közül, Székely Mátyás elvtárs munkamódszere volt a legjobb. Ezzel együtt figyelembe vették a másik három fűtő elvtárs jó fogásait is.

A pártvezetést vezetője, a műszaki értékelés után kibővített vezetőségi ülésen tárgyalta meg az eredményeket és tett javaslatot a kalóriás osztály munkájának javításához. Ennek eredménye lett az, hogy kazánhatásfokunk június 20-ig 1.6 százalékkal javult, amely kb. 140–160 kalóriának felel meg. A pártvezetést vezetője, és a kalóriás brigád javaslatára a tápvízlemezéget elvételre gőzzel végzik, amely még nagyobb kalória megtakarítást jelent. A két munkafolyamat eredménye az, hogy kalória tényszámunk június 20-ig 6000 kalóriából, 5.380 kalóriára csökkent. Ezeket az eredményeket megbeszéltek a fűtő elvtársakkal, és ezzel együtt ismertették velük az intézkedési tervet is.

A kalória csökkentésben végzett nagyszerű munkáért a pártvezetést vezetője köszönetét fejezte ki a kalóriás osztály vezetőinek, Cserta elvtársnak és Székely elvtársnak az osztály technikusainak, a fűtő elvtársoknak, valamint a laboratórium dolgozóinak. Kérjük az elvtársakat, hogy ezzel a lendülettel dolgozzanak tovább, és akkor az eredmények még nagyobbak lesznek.

Pollák Dezső
párttitkár

Ülést tartott a városi pártbizottság

Június 27-én tartotta meg alakulása óta első ülését az MDP Komló Városi Pártbizottsága. A pártbizottság megtárgyalta az 1955/56. évi pártoktatási év tapasztalatait, az 1956/57-es pártoktatási év előkészítő tennivalóit, illetve feladatait, a pártbizottság aktivizálásával kapcsolatos feladatokat, a párt-végrehajtó bizottság harmadik negyedéves munkatervét, és egyéb folyó ügyeket.

A pártbizottsági ülés anyagához, harminckét hozzászólás hangzott el. A hozzászólások nagyrésze, hasznos javaslattal segítette az egész pártbizottság munkáját, a pártbizottság elnökségét, a kollektív vezetői gyakorlati megvalósítását, a párt-végrehajtó bizottságát, az egyes osztályok, pártvezetők és gazdasági szervek munkájában észlelt fogyatékoságok felszámolását.

Nemrég, még csak két magasbanyuló akna-torony és egy-néhány melléképület jelezte, hogy a gesztenyési dombtetőn emberek dolgoznak a szénért. Ma már az építők munkái; magasbanyuló téglafalak hirdetik, hogy nincs messze az a nap, amikor Közép-Európa legmélyebb aknája kocsizható szénrel az felszínre. Erről így beszélt Storcz János építészvezető:

— Rajtunk nem múlik majd, hogy mielőbb szénrel adjon a gesztenyési akna, mert mi valóra váltjuk adott szavunkat. Augusztus végéig szerelésre kész állapotban — egy hónappal a határidő előtt — átadjuk a szállítógépházat és a 35/6. számú ideiglenes trafó-épületet is.

— Mi erre a biztositék?

— Építőmunkásaink lendületes munkája. Olyan nagyszerű dolgozóink vannak, mint az Eninger komplex-brigád tagjai, akik a múlt hónapban 198 százalékra teljesítették tervüket. Nem maradnak el mögöttük a betonozók sem. A Bischhof-brigád például 202, a Bázing-brigád 223 százalékkal ért el. Ilyen emberekkel örömmel dolgozni, mert kezük alatt szinte ég a munka.

— Most hogyan állnak a vállalat teljesítésével?

— Jól! A szállítógépház főfalával a 456-os pódiumszintnél tartunk. A légakna felőli fódémrész, pedig már be is van szaluzva. Ez körülbelül 10 napon előny. Lehetnének már előbbre is, de az esős időjárás nagyon hátráltatja munkánkat.

— Mit üzen városunk bányászainak?

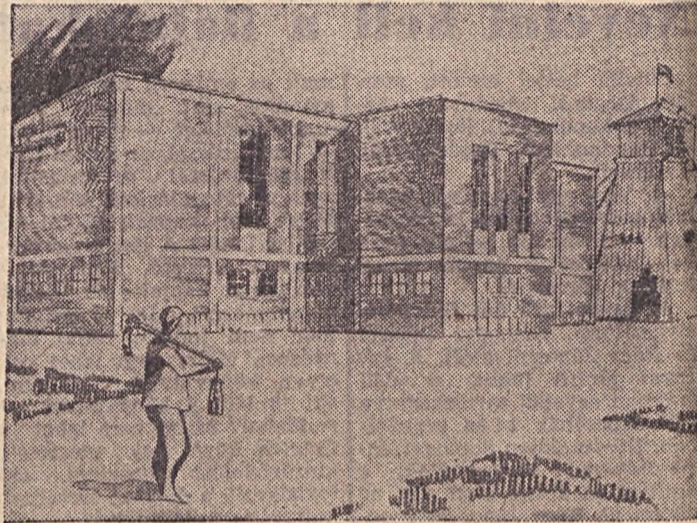
Tíznapos előny a gesztenyési akna-építkezésen

Storcz János építészvezető először körütekintett az építkezésen, mintha a magasodó falaktól, a serényen iparkodó emberektől várná a választ, majd magabiztosan így felelt:

— Azt, hogy számíthatnak

ránk, betartjuk adott szavunkat. Egy hónappal a határidő előtt már megkezdődhet a gépszállítás a szállító-gépházban és a többi munkát is elvégezzük.

A felelet és az eredmény szép, csak folytatást kíván...

„...szeretnék visszatérni a bányához...”

Kedves Miska bácsi! Ne haragudjon, hogy levelemmel zavarom, de magához mindig bizalommal voltam, mintha apám lett volna. Most is tanácsot és segítséget szeretnék kérni. Ugyanis a dolog úgy történt Miska bácsi, hogy amikor a szerződésem lejárt, leszámoltam a bányától. Azt hiszem ekkor tettem életemben a legnagyobb ballépést, de hát megtörtént.

Azóta már a második helyen vagyok. De itt nem érzem jól magam. Megvallva őszintén nagyon kevés a pénz 900—1000 forintnál nem igen lehet többet keresni. Mellé még vonatolni is kell.

Azt tapasztaltam, hogy a bányánál az ember, ha iparkodott és jól dolgozott, akkor kereshetett. Ugy érzem nekem is legjobban lenne visszatérni.

Kedves Miska bácsi! Nagyon szépen megköszönöm, írjon nekem egy kicsit a bányáról. Van-e felvétel? Melyik üzem a legjobb? Melyiket tanácsolja nekem Miska bácsi? Milyenek a keresetek és a munkahelyek? Legszívesebben személyesen kérdezném volna meg mindezeket, de sajnos anyagilag úgy állok, hogy nem tudok utazgatni feleslegesen.

Azt hiszem ezután megért engem Miska bácsi! Legyen szíves írja meg: mit tanácsol, mit tegyek, mi lenne a legjobb? Erről írjon egy pár sort.

Tisztelettel tanítvány
PALI.

Kenyeres Pál

Monor. Czinka Panna utca 4.

Kedves Pali fiam!

Leveledet megkaptam. Nagyon örülök annak, hogy gondoltál rám, és újra vissza akarsz jönni hozzánk.

Kérek, hogy adjak információt, hogy és hol lehet több pénzt keresni? En azt mondom neked, hogy legjobban dolgozni és keresni — ha már ezt nézed — a Kossuth-bányában lehet. Ezt te is tudod, mert itt dolgoztál. En a múlt hónapban is jól kerestem és most jól keresek, mert tervemet mindig túl teljesítem.

Gyere vissza a Kossuth-bányába dolgozni. Újra velem leszel az én csapatomban. Kereseteddel is meg leszel elégedve.

Kedves Pali fiam! Ha megkapod levelem, ülj vonatra és gyere vissza Komlóra és jelentkezz Kossuth-bányán felvételre. Felvesznek és újra együtt fogunk dolgozni.

A mielőbbi viszontlátásig Józserencsét köszöntéssel üdvözöl:

Szakács Mihály

Hiba van Somág körül

Abból az alkalomból,

hogy városunk a múlt héten új automata telefonközpontot kapott, kezembe került a helybéli postahivatal tájékoztatója és hogyan — hogyansem, szemem éppen ott akadt meg a nyomtatványon, ahol a kiadott távbeszélő névsorban nem szereplő előfizetők nevei vannak feltüntetve. Böngésztem a névsort és ott olvastam, hogy az egyik előfizető Somáktető 1. szám alatt lakik.

No, ez érdekes elírás. Ezek után már magát a távbeszélő-névsorfüzetet is megnéztem. A telefon-előfizetők névsora mindig érdekes olvasmány volt számomra, mert egyfelől pontos kifejezője a fejlődésünknek, másrészt pedig kultúráltságunk egyik megbízható mutatója is. Jóléso érzéssel láttam, hogy az előfizetők száma igen megnőtt és Komló ezek után itélve is, nagy város már. De nincsen tökéletes boldogság. Amint olvastam a névsort, megint szemembe öltött az előbbi csúnya, értelmetlen szó: Somáktető.

Letettem a füzetet

és rádőbentem arra, hogy szó sincs itt aféle elírásról, nyomdahiábáról, hanem egyszerűen — hogy is fejezzem ki magam enyhén — a tények nemismeréséről.

Kedvetlenül vettem a kalopotam és elindultam a városba. Furcsa gondolataim támadtak: be kéne menni a postára és a mi derék postásainknak meg kellene mondani, hogy hiba van Somág körül... Nem Somák az, hanem...

Amint így bandukolok az utcán, eszembe jutott, hogy feleségem rámbizott valamit, vegyek egy-két apróságot a boltban. Nagyszerű, máris ott voltam az üzlet előtt. Miközben a kezem már a kilincset fogja, szemem egy kis papírlapra esett, melyen azt olvastam, hogy a bolt egyik dolgozója Sumákban lakik!

Ó, irgalom atyja!

ne hagyj el! — mondtam szabadon Arany János után, miközben a hátamat a falnak vettem, mert velem, az öreg komlóival kissé furcsán kezdett forogni a világ...

Mire kusza gondolatsoraimat rendezni tudtam, azokból a következő igazságokat szűrtem le:

A város új polgárainak sejtelve sincsen arról, hogy Somák és Sumák értelmetlen, torz nevek mögött egy ősi szép magyar dülönév lappang, amely így hangzik helyesen: Somág-köz. Szeretném ezt mindenkinek elmondani, hallja meg ezt mindenki, akinek csak némi köze is van Komlóhoz. Tudja meg ezt a tanácsból az iskoláig, onnan a bányász sajtóháza építőakció vezetőségéig mindenki, hogy elég a nyelvtan-tásból, pokolba az értelmetlen Somák és Sumák elnevezésekkel és jöjjön az igazi, az ősi szép Somágköz vissza.

Ha már itt tartunk e tájon, nézzünk csak körül egy kicsit. Ne sokat csak éppen a szomszédra. A szomszédban van a Palántági dűlő. Erről azért kell beszélnünk, mert a bányász sajtóháza egy része nem Somág-közben épül, hanem a Palántági dűlőben.

Aki csak egy kicsit komlói,

az nyilván tiltakozni készül és helyesbíteni akar engem, mondván, nem palántági dűlő az, hanem Palánták. Aki kissé nyelvbész, az már azonnal kezdené, hogy többes szám az, a palánta többes száma!

Nem így áll a dolog. Az eredeti név kétségtelenül ez volt: Palántági dűlő. Tehát szó összetétel van itt. Minthogy a palánta szó a-val végződik és az ág szó szintén magánhangzóval kezdődik, így két magánhangzó torlódott a szóban. Innen van az, hogy ezek közül az egyik az idő folyamán kiesett. De hogy lett az ág szóból ák? Erre sem nehéz feleletet találni, ha egységtudunk a régiekről. Ismeretes az, hogy a XVIII. század dereka táján németek települtek a környékre. A mi svábaink kiejtésében a g és k hangzó igen könnyen felcserélődik és sajnos a múlt században végrehajtott földmérések során a mérest végző osztrák, cseh morva mérnökök fülelnek is ez a kiejtés felett meg. Így kerültek aztán ezek a torzalakok a térképre, sőt sajnos egy részük a teleknyevbe is.

Van még egy hasonló!

dűlőnevünk, a Cseresnyeági dűlő. Ez valamivel odébb fekszik, mint a Palántági dűlő. A térképen az idegen mérnökök kiejtéséből ugyancsak eltorzult az alakja és így olvasható: Cseresnyák.

KUTNYÁNSZKY JÓZSEF
a komlói múzeum vezetője

SZÁSZVÁRI BÁNYÁSZ

Az új pártoktatási év előkészítése Szászváron

A Központi Vezetőség határozata alapján az 1956-57-es pártoktatási évben lényegesen megváltozik a pártoktatás rendszere. Egyes oktatási formákat újjal cserélünk fel, s egyik-másik tanfolyam tematikáját, programját is megváltoztatjuk. Megszüntetjük a politikai iskolát, helyette létrehozuk az „időszzerű kérdések” tanfolyamát. Új oktatási forma a „gazdasági ismeretek” tanfolyama és „a nemzetközi munkásmozgalom története” tanfolyam is. De bővül idei oktatásunk az előadásos propagandával is.

A pártoktatásunk ilyenfajta új rendszere, a szervezési és irányítási munkán is változtatást követel. A mennyiség hajsztólása helyett most valóban rá kell térni a minőségre, az alaposágra. Ez a megnövekedett követelmény nagy és nehéz feladat elé állítja pártvezetőinket vezetőjeit.

Most, az előkészítés és a válogatás időszakában fontos feladata pártvezetőinknek, hogy csak annyi tanfolyamot létszítsenek elő, ahány jó propagandistájuk van, és szigorúan az önkéntesség elve alapján dolgozzanak. A párttag maga döntse el, hogy a szervezett pártoktatásban, vagy egyéb formában akar-e részt venni a szervezeti szabályaiban előírt kötelezettségének.

Ezekről a kérdésekről beszélgettünk Pekarek Károly elvtárral, a szászvári bányászati pártbizottság titkárával is. A szászvári bányászati pártbizottság vezetője hozzáfogott az előkészítéshez. Kibővített vezetői ülésen tárgyalta meg az oktatási tervet és a közvetlen feladatokat. Pekarek elvtárs így beszél erről:

— Ma léptem munkába, mert szabadságon voltam. De amíg oda voltam sem aludtam a vezetői ülésen. Beszélgetek az elvtársakkal, a propagandistákkal az új oktatási évről. A vezetői ülésen úgy határoztunk, s ezt a tagság nagyrésze tudja már — hogy 1956/57-es pártoktatási évben egy „időszzerű kérdések” tanfolyamot, egy „marxizmus-leninizmus alapjai” tanfolyamot és szakosított tanfolyamot közöl a „Politikai gazdaságtan” II. évfolyamát indítjuk, illetve szervezzük meg. Ezenkívül szervezni kívánunk

az idősebb elvtársak és a pártoktatási bányászati részére előadásos propagandát is. A DISZ fiatalok részére pedig egy tanfolyamot szervezünk.

— Lesz ennyi propagandistájuk Pekarek elvtárs?

— Lesz. Illetve már van is. A politikai gazdaságtan tanfolyamát továbbra is Takács Ferenc elvtársra bízuk. Ő tavaly is jól vezette a tanfolyamot. Ez a tanfolyam 24 taggal indult és 22-vel zárt. Tehát majdnem száz százalékos volt. A „marxizmus-leninizmus alapjai” tanfolyam előadójának Till Gyula elvtársat, az „időszzerű kérdések” tanfolyama előadójának pedig Bencze István elvtársat bízuk meg. Ezek az elvtársak véleményünk szerint megfelelnek az említett tanfolyamok vezetőinek, hisz képzett elvtársak valamennyien és az eddigi rájuk bízott feladatokat, a propaganda munkát becsületesen és jól végezték.

A propagandista elvtársak mindegyike tud a megbízás-

ról és szívesen vállalja az azt, s készülnek a feladatukra. Készülnek, most úgy, hogy tagjai valamennyien az elbeszélgető bizottságoknak és beszélgetést folytatnak a hallgatókkal, illetve a párttagsággal. Megismerik a tagságot, a tagság pedig őket s azokat az elvtársakat, akik majd egy-egy tanfolyamra jelentkeznek szívesen járnak hozzájuk, s tanulnak velük együtt.

— A beszélgetést nem kutyafuttában végezzük — mondja Takács Ferenc elvtárs — hanem alaposan. Tizedikéig még van idő. Addig kell befejeznünk a beszélgetést első alkalommal. Ezért csak három-három elvtárral beszélünk egy nap. Ezt teszi majd minden bizottság. Az a tervünk, hogy a beszélgetést nem hagyjuk abba szeptember 20-ig sem, addig is állandó kapcsolat tartunk azokkal az elvtársakkal, akikkel való foglalkozást, a pártbizottság vezetője ránk bízta.

Javaslatunk is van jövőre nézve. A pártbizottság agit. prop. osztálya ellenőrizze munkánkat rendszeresen. Ne úgy mint az 1955/56-os pártoktatási évben, mert akkor egyet sem ellenőriztek foglalkozásainkat. Pedig úgyérettük mindig felkészültünk. De ezt csak magunk mondtuk így; kívül állóktól, ellenőrtől, vagy instruktortól, sajnos nem volt szerencsénk hallani.

Ugyanezt mondta el a többi propagandista és több hallgató is. Igazuk van. Szükséges az ellenőrzés és a segítségadás, menetközben is.

A szászvári bányászati pártbizottság vezetője tehát jól és alaposan készül az új pártoktatási év előkészítésére. A készülődés közben nem feledkeztek

meg a DISZ-oktatás előkészítéséről. S ez igen fontos tény, hisz meggyőződésünk szerint a DISZ városi bizottsága még csak felvilágosítást sem adott a felkészülésre. Pedig a szászvári fiatalok is nagyon szeretnének tanulni. Így beszél erről Epper Rezső DISZ-tag, az elkövetkezendő DISZ oktatási év propagandista jelöltje — nem a DISZ bizottság jelölte, hanem a helyi pártbizottság, a DISZ bizottság még erre nem gondolt.

— Megtudjuk szervezni üzemünkön a DISZ oktatást. 14-15 fiatal van olyan, aki eddig felvette, hogy jó lenne szervezeten tanulni.

Epper Rezső elvtárs pártunk tagjelöltje. Fiatal technikus. Jól képzett elvtárs, és ami fontos lelkesen végzi a rábízott feladatokat. Nemcsak a pártbizottságunk, hanem nekünk is az a véleményünk: jó propagandista lesz belőle.

A pártoktatás előkészítése nemcsak a szászvári, hanem a nagymányoki és mázai bányászati üzemeknél is jól megy. Komlón is ugyanez a helyzet. De Komlón is vonatottan és talán sehogy sem ment eddig a DISZ-oktatás előkészítése. A kezdeményezés, az észrevétel a pártbizottság részéről meg van. Erre tanúbizonyság a legutóbbi pártbizottsági ülés is, melyen a pártbizottság tagjai alaposan és aggodalommal vetették fel a DISZ városi bizottságának ilyen irányú tevékenységét. Ezért felhívjuk a DISZ városi bizottságának és agit. prop. titkárának figyelmét: sürgősen kezdjék meg az 1956/57-es DISZ-oktatási év előkészítését!

Egy rekord története

1956. június 26., délelőtt fél 11.
Az aknakötelet vizsgáló Farkas bácsi rémülten számolt: — Hat... hét... nyolc... kilenc... Hű a kutyafáját! Azonnal leállni. A kötelet ki kell cserélni! Tízpercre rá kint a napszinten Drjenyovszki Béla főmérnök Pados István gépezemvezetőt hívta telefonon.

— Az aknakötelet azonnal cseréljék ki. Egy folyóméterben 9 százalékadást észleltek vizsgálatkor!
— Igenis — hangzott a drót másik végéről, s percek múlva olyanná lett a gépezem, mint a megbolygatott méhkas. Röviddel ezután Pados István már egy csoport embertől követve az aknafelé igyekezett. Hamarosan kiemelték a kast, „leültették”, meglátozták a kötelet, és...

Közben a főmérnök Padossal beszélgetett:
— Mennyi idő alatt képesek megcsinálni a cserét?
— Szászváron a legrövidebb idő öt óra volt eddig, most sem lesz gyorsabb!

A főmérnök fontolgatta a választ. „Öt óra”. Most tizenegy óra van, a cserével tehát csak délután 4 óráig készülnek el. Mi lesz akkor, a le és felszalókkal? A délelőtti kötetek hozzátartozóinál, akik hiába várják a megszokott időre férjeiket, fiaikat — pánik, ezt tetézi még 60-70 tonna szénkiesés.

— ... ne, ... ne most cseréljék ki, csak 2 óra után, szolt Pados Istvánhoz Drjenyovszki főmérnök. De Pados, szinte nem is hallotta a közelről jövő hangokat. Összeszorított ajakkal az embereket nézte. Láttá; most tesz ki a kötel alá üllöt, most helyezik rá a hidegvágót, most emeli fel egyikük a kalapácsot, hogy egy csapással szétjelvágja az összefont, kemény acélródot. Most még szólhatna: „Ne vágjátok el!” Visszahelyeznék a kast, és egy oldalon, ahol hibátlan a kötel, folytathatja a szállítást. Szóljon, ne szóljon? A szive úgy dobogott az izgalomtól, mintha ki akarna törni a mellkasából. Megpróbáljuk — gondolta, és abban a pillanatban egyszer... kétszer... háromszor lecsapott a kalapács, és a vastag drótkötél kettévágvá hevert a földön.

— Délután kettőtől megcsináljuk főmérnök elvtárs — szolt most már magabiztosan Pados és odasietett az emberekhez.

— Gyerekek, gondolatok a lentlévőkre. Otthon időben várja őket az ebéd, a család. Rajtuk múlik mikor...
Az emberek megcsinálták a mondat végét, nekiláttak a munkának: Értik ők, mit kell itt magyarázni, minden perc drága. A földalattiak bajban vannak, hát segíteni kell nekik! Ők is megtennék viszont.

Nehéz lenne leírni, hogy folyt ezután a munka, milyen gyorsan tették az új kötelet a dobra, mert 3 perccel 2 óra előtt befejeződött a csere, megkezdődött a le-és felszalás.

Köszönet érte gépezemi munkások, köszönet érte Farkas, Szabó, Török és Pados elvtársak. Megértették miről van szó, különben nem látott volna napvilágot az új 3 órás rekord!
Ez, a becsület csatája volt...

Jól dolgoznak a tisztántermelésért

Két hónappal ezelőtt (május elején) nagy veszélyben volt a szászvári bányászati üzem kalórikus tervteljesítése. A legtöbb csapat a megtört mennyiségen felül kevert meddőt a kijövesztett szén közé. A pártbizottság és a szakszervezet Endrei József elvtársat bízta meg a hiba kijavításával.

Endrei elvtárs meg is felelt a megbízatásnak. Fáradságtalan felvilágosító munkája nyomán ma már egyre kevesebb az olyan csapat, mely a megtört mennyiségen felül tölt meddőt a szén közé. Kiváló eredményt ért el például az 1-es csapat kollektívája. Megtört meddőtartalmuk júniusban 2 százalékos volt, ezt 1,4 százalékra teljesítették. Különösen sokat mond ez a szám akkor, ha tudjuk, hogy az 1-es csapat csaknem 1400 csille szemet szállított a felszínre, s egy-egy csillében átlagosan csak 8 kilogramm pala volt.

Ehhez hasonlóan ügyeltek a szén minőségére a 4-es, a 2-es, a 7-es és a 10-es csapat bányászai, akik 0,2, 0,7, 0,5 és 0,1 százalékkal kevesebb meddőt töltöttek a szén közé a megtörtnél.

A javulás ellenére koránt sincs minden rendben. Sok tennivalója van még a 9-es és a 27-es csapat bányászainak. Úgyiszlóvan ők az egyedüliek, akik még azzal bosszantják a MEO-sokat — mérlegeléskor, hogy 20-30 kilogramm palát kell kiválogatni az általuk töltött szénből. Alljon itt megsegényítésül a két csapat júniusi eredménye:

A 27-es csapat 475 mázsa, a 9-es csapat 373 mázsa palát töltött a megtört mennyiségen felül a szén közé. A kettő együttesen csaknem egy vagon kö.

Helyes lenne, ha Endrei elvtárs ezekkel az emberekkel is beszélné a tisztántermelésről, annak jelentőségéről. Bizonyára itt is lenne változás, ha tudnák, mennyi kárt okoznak gondatlan munkájukkal az üzemnek, az egész népgazdaságnak.

Orvosolták a problémákat a hűségjutalom körül

A szászvári bányászati üzemben már végrehajtották azt a felelősségátvitelt, melynek alapján ki kell függeszteni a hűségjutalomra érdemessé vált dolgozókat névsorát, és a név mellé az eddig ledolgozott kilenc hónapra járó forintösszeget.

Napjában sokan állnak meg, néha pedig kisebb-nagyobb tömeg gyülekezik a kifüggesztett lapok előtt. Mindenki a saját nevét keresi. Közben, ha egy-egy nagyobb összegű jutalomhoz érnek, így kiáltanak fel:

— Nézd csak, a Budai 4.300 forintot felül kap. Ez igen! Csak a fele lenne az enyém ennek a pénznek.
— Az Ács Pista is jócskán tehet zsebre, 9 hónapra már 3.300-on felül jár neki!

Amikor a szemek Ágoston István, Dévai Antal, vagy a Lakos József elvtárs neve mögé írt összeget böngészik, azt se állják meg az ajkuk sző nélkül:

— Ők meg miért kapnak ilyen keveset, hiszen jól dolgoznak, jól keresnek! Több kellene jusson nekik is... miért?; miért?
Mi is megkérdeztük az ottani üzemi bizottság elnökétől, Stepan elvtársától; miért kapnak ezek az emberek kevesebbet, talán bumiláztak?
— Szó sincs erről — mon-

Az üzemi konyha berkeiből

Megszokott dolog már a legtöbb üzemi konyhán, hogy a jégsekreányben óvják meg a gyors pusztulástól a könnyen romlandó ételeket. Szászváron azt szokták meg, hogy jégsekreány nélkül óvják a húst. Az igaz, a bányatelepi konyhán van jégsekreány! De az sem valótlan, hogy azt nem tudják üzembe helyezni, mert elromlott a hozzávaló motor és a szászvári KTSZ hónapok óta csak ígérgeti a motor megjavítását.

Kérdezzük, miért nem avatkozik közbe a Déldunántúli Üzemlelmezési Vállalat komlói kirendeltsége? Csak egy megrendelő levél kellene és a villanymotor tekercselése olyan szakemberekhez kerülne, akik valóban értenek is hozzá, akik nem javasolnák azt, hogy a tekercselés helyett vegyen az üzemlelmezési vállalat egy új motort.

A két megoldás között — óh egekura! — melyik az olcsóbb? A szászvári bányászati gépezeti villanyszerelő szívesen válaszolnak erre tettel, csak hát ehhez megrendelő levél kell. Az pedig magától nem indul útnak...

Megalakult a társadalmi bíróság

A szászvári bányászati üzemnél június 29-én, termelési értekezlet alkalmával választották meg a bányászok üzemi társadalmi bíróságát. A társadalmi bíróságnak többek között a következő elvtársak lettek tagjai:

Szásvári László, Szabó István, Jung Nándor, Palotai István, Ács István, Jáger Ferenc és Eismann János elvtársak.

TAKÁCS FERENC

Két héttel ezelőtt az üzemlelmezési vállalat bányatelepi konyháját ellenőrizte. Tíz deka helyett, csak 3 dekagramm hús volt az adagok legtöbbszörében. Figyelmeztette a konyha vezetőjét és a szakácsnét, hogy ilyesmi többször ne forduljon elő. Még is ígérték.

Másnap ismét ellenőrizte a konyhán, de mivel a szakácsné nem számított a jövetelére, ismét csak 4-5 deka volt az adagok tömegében. Következett a felelősségrovonás.

A szakácsnő úgy próbált ez alól kibújni, hogy mellé somfordált és a fülébe súgta: — Jöjjön be a konyhára, adok egy pörköltet, nagyon finom!
Mi történt az ajánlat visszautasítása után, az mellékes. Lényegesebb, hogy azóta mindig pontos a húsadag a bányatelepi üzemi konyhán. Takács elvtárs pedig rendületlenül tovább ellenőrzi hol követnek el visszasságokat, és keményen koppant a szabálytalankodó körme. Mint mondja, ezt azért csinálja, mert: — Megválasztottak munkatársaim a Munkásellátási Bizottság elnökévé, és nem szeretném, ha csalódnának bennem.

Így dolgoznak Szászváron az önköltség csökkentéséért

Az I. negyedévből még 240 forint volt a tervezett összeg. Ennyiért kellett előállítani a szászvári bányászoknak egy tonna szénét. A II. negyedévből ezt az összeget 12 forinttal csökkentette tonnáként a tröszt, és bár nehéz volt, így is önköltségen belül maradt Szászvár. Hogyan lehetséges ez, amikor a II. negyedév első két hónapjában majd minden bányászati üzemnél túllépte önköltségi tervét? A kérdésre Drjenyovszki Béla elvtárs, az üzem főmérnöke adott választ:

Nálunk a gazdaságos termelésért nemcsak az üzemvezetőnek, főkönyvelőnek fő a feje, hanem aknászainknak, felvigyázóinknak, és a kisegítő részlegek vezetőinek is. A hónap elején, szinte naprakész állapotban kapják meg ezek az emberek a rendelkezésre álló költségek és anyagkeretet. Külön-külön feltüntettjük, mit és mennyit költöhetnek fenttársra, túlórákra, vasárnapi

műszakokra, hová milyen és mennyi anyagot használhatnak fel.

— Aknászaink igyekeznek, hogy ezt a tervet, melyet tíznaponként külön-külön értékelünk, betartsák. Ha az értékelésnél (mi már régóta dekadelszámolást vezetünk be, 12-én, 22-én, és 2-án már tudjuk mennyi a bér és az anyagköltség) valahol túllépett mutatkozik, nyomban intézkedhetünk.

— A dekad elszámolás azért is jó, mert ilyenkor kifüggesztjük a csapatok kereseteit is. Ha valamelyik csapat gyé-
gében termelt, s ezért kevesebb a keresete — módja van még a hónap végéig javítani. Erre egyébként a kifüggesztett kereset ösztökéli. Viszont, ha a termelés növekedik, egy tonna szénre újból csak kevesebb állandó önköltség jut, tehát ez is csökkenti az önköltséget.

— Egyébként már most megmondhatom, hogy üze-

munk júniusi önköltsége ismét az engedélyezett összegben belül marad. S, hogy ezt már most tudom, azt az előbb említett módszernek kell betudni, mely látszatra ugyan felesleges adminisztrációt sejtet, de a gyakorlatban nagyon jól bevált.

A szászvári bányászati üzem vezetőjének önköltségi módszere nem valami országos-világszóróló újítás, csak lelkiismeretes munka. Kérdezzük egy-néhány komlói üzemvezetőtől; miért nem alkalmazták ők is ezt a módszert, Hisz, ha fölül valaki megkérdezi például 1-én, vagy 2-án, hogy áll üzemi önköltsége a múlt hónapban, mindig az a felelet, hogy még körülbelül se tudják, majd csak 10-e felé... Jó lenne ha gondolkodnának Drjenyovszki Béla elvtárs módszere felett, és azt be is vezetnék.

Új Komló

AZ M.D.P. KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA.

VI. EVFOLYAM, 28. SZÁM

ARA: 30 FILL.

KEDD, 1956. JULIUS 10.

Üzemeink startja a I. félév után

Mögöttünk egy nehéz és küzdelmes félév. Komló bányászainak ez az idő nem sok dicsőséget hozott. Az első három hónap tervteljesítési után áprilisban és májusban egyre gyarapodott az adósság. A feltárás, az előkészítés, és a fenntartás elhanyagolása megbosszulta magát. Két hónap alatt csaknem 8 000 tonnás szénadósságra tettünk szert.

A körülmények júniusban sem változtak vajmi sokat. Az előbb felsorolt okok, eleinte ugyancsak gátolták a 100 százalékos feletti tervteljesítést. S hogy júniusban végül mégis 100.6 százalékra teljesítette előirányzatát trösztünk, az elsősorban az emberek jó versenyindületének köszönhető, melyet az üzemek pártszervezetei, szakszervezetei élesztettek fel és tartottak felszínen jó politikai munkájukkal.

A második félév első hónapjában, még jóformán ugyanazok a körülmények állnak fenn üzemeinkben, mint azelőtt. Kevés a feltárt szénvagyon, rossz a bányák állapota, s néhol munkaerőhiány is fokozza, tetézi e nehézségeket.

Mi most a feladat? Fokozni bányászaink lelkesedését, jobb versenymozgalmat kialakítani. Ebben a motor szerepét a pártszervezeteknek, a DISZ szervezeteknek és a szakszervezeteknek kell betölteni. Csakis ez menthet meg bennünket attól a szegénytől, hogy augusztus 20-án és a bányásznapon, ne adóssággal — súlyos adóssággal — kelljen ünnepelnünk. Nézzük a tetteket, a tényeket:

III-as-akna

III-as akna bányászai az elmúlt félév során sok adósságot gyűjtöttek. Májusban és júniusban azonban már megkezdtek tartozásuk törlesztését. Most a II. félévben azt az ígéretet tették, hogy szeptember 2-ig több, mint 5 000

tonna szénrel teljesítik tervüket. Igéretük valóra váltásával jól haladnak. Július 6-ig az esedékes havi terv 102.6 százalékos teljesítésével, már több, mint 140 tonna szénrel adták előirányzatukon felül népgazdaságunknak.

Anna-akna

Nehéz körülmények között dolgoznak itt az emberek. Mégis azt határozták el, hogy

a második félév minden hónapjában tervet teljesítsenek. Az üzemben széleskörű ver-

seny indult, s már úgyszólván minden csapat megtette vállalását. Ezt a lendületet legjobban Leier István és Tóth István csapatvezetők vállalása bizonyítja, akik azt ígérték; összesen fejtésük mellett egy új 50 méteres gurítót hajtanak ki 15 nap alatt, hogy továbbfolytathas-

sák a versenyt Kovács Ferenc fejtési csapatával.

S így számolhatnánk be még sok csapat bányászának lelkes munkájáról, melynek július 6-án már jelentkezett az eredménye. Ugyanis Anna-akna 111.3 százalékra teljesítette előirányzatát e napon.

Kossuth-bánya

A II. negyedév első két hónapjához viszonyítva, júniusban már lényegesen javult a versenyindület az üzemben. A Gerber körlet például 106.1, és az üzem is 100 százalék felett teljesítette tervét. E sikerektől felbuzdulva Kossuth-bánya bányászai célul tűzték ki, hogy az

eddig elmaradást augusztus 20-ig felszámolják, szeptember 2-ig pedig már tervenfeletti szénmennyiséget adnak népgazdaságunknak.

A hó elejei elmaradás után, július 6-án már javulást mutatott Kossuth-bánya termelése. E napon 124 százalékra teljesítették előirányzatukat.

Párosverseny

Az, hogy trösztünk csaknem 8 000 tonna szénadóssággal zárta 1956. I. félévét, leginkább a feltárás elmaradásának tudható be. A Kossuth-bányai feltárókörlet most elhatározta, hogy a II. félévben javít munkáját, s ezért az alábbi szempontok figyelembevételével párosversenyre hívta ki az üzem szénész-körletét.

1. Összüzemi teljesítménytervüket minden hónapban 103 százalékra teljesítik, va-

lamint az első negyedévben adódot 80 folyóméter ácsolt vágát lemaradásukból, szeptember 2-ig 40 folyómétert törlesztettek.

2. A minőségi munkát állandóan javítják, és a munkafegyelmet megszilárdítják, valamint minden anyaggal a legmesszebbmenőkig takarékoskodnak.

3. A III. negyedévben a sztahanovista szint minden feltételeit teljesíteni fogják.

KÖZLEMÉNY

Molnár István országgyűlési képviselő fogadónapot tart július 13-án, pénteken délután 4 órakor a pártszékház tanácstermében.

Örömhír

— Halló, itt Új Komló szerkesztősége. Ott 11—15?

— Igen, a városi tanácstól Galabár beszélt. Tessék.

A főtér parkosításának ügyéről szeretnénk valamit hallani. Mikor készül el és milyen lesz?

— Ja úgy, ezt már értem. Az olvasók tudni szeretnék?... — Hát

írja: Július végéig most már valóban elkészült a tanácsház előtti térség parkosítása, melyre összesen 220 ezer forintot fordítottunk. A tér közepén lévő gyalogjáró mellé jobbról-balról 6-6 méter szélességben hófehér, mosott gyöngykvacsot terítettek. Ilyen kavics kerül fel a kökönyösi főtérre

is. Továbbá a gyalogjáró mellett részben kétoldalt 4-4 padot helyeznek el. Ugyanakkor a zöldpázsitos teret 500 bokor rózsra, 1500 kannavirág, 100 tő rózsra s több mint 10 ezer apró nyári virág díszíti majd. A mostani fa villanyoszlopok is eltűnnek, helyettük kékre festett vas kandelabereket állítanak fel több tejüveg-búrák égősttel.

Városunk óvodáiról

Szemelótt vannak utunkba esnek, gyermekeinket ott helyezzük el, halljuk az óvónők s az anyák panaszát, mégis keveset beszélünk róluk. Pedig városunk 3 óvodája, a kökönyös keleti, belvárosi és kenderföldi, ugyancsak megérdemelné, hogy — különösen Komló vezetői — hosszabban foglalkozzanak vele. Nézzük a kökönyös-keleti napköziotthoni:

Az átlagos létszám 86, de gyakori a százon felüli is. Július 3-án pl. 105 gyerek töltötte egész napját a „foglalkoztató terem”-nek nevezett huzatos szobákban. Udvartócs, és ha a hőmérő magasabb hőfokot mutat, az óvodások a sportpályán, vagy az erdő valamelyik részén játszhatnak. Az erdő is, sportpálya is, meglehetősen távol esik az épülettől. Ha a közeli játszótérre mennek, a 80—100 gyerek egy-kettőre birtokába veszi a hintát, s a játszótér egész területét. A többinek — az óvodába nem-

csak prototípusban készült el, de hamarosan megkezdik annak sorozatgyártását is.

Hosszú hónapok óta vajdúik a belvárosi óvoda két helyiségének padlózási ügye. Még az ősz folyamán szobakerült, hogy a poros magnezitpadló, egészségesen ártalmas a gyerekek részére. Góláné, az óvoda vezetője Zabányi elvtárral együtt kért is a trösztől, helyiipari vállalatától, karbantartó vállalatától segítséget, anyagot, de — szükséges folytatni? — nem kapott. A nagycsoporthozos termében már árok készült, és a kikopott éles apró kövekben a játszódozó, óvodások, könnyen felsebezhe-

tik kezüket, lábukat. Ugy hírlík: már csak félköbméter faanyag szükséges a két helyiség lepadlózásához.

Felesleges részletesen ismertetni a kenderföldi óvoda helyzetét. Nemsokban különbözik a kökönyös-keleti óvodától. Habár a foglalkoztató termek itt megfelelőek, a gyermekek egészségi leköttöttsége, szükséges testmozgása, nem biztosított. A házelőtti térséget nem foglalhatják el udvarnak, mert a lakók tiltakoznak ellene. A sok kis gyermek nevetése, hancurozása érthetően zavarja az éjszakai műszakbárák nyugalmát.

Komló lakosságának nemcsak éttermekre, filmszínházakra, boltokra és üzletekre, hanem óvodákra is szüksége van. És... egészséges is megfelelő, kifogástalan óvodákra. Olyanokra, ahol fejlődik, nevelkedik és kellőképpen szórakozik, a dolgozó szülői gyermeke,

Legjobbaink

BATKI ISTVÁN Anna-aknai csapatvezető vájár TH biztosítással küzd az újért. Ez a biztosítási mód még ismeretlen az üzemekben, még nincs kiforrott munkamódszere. De ennek ellenére Batki István csapata, mégis 103 százalékra teljesítette június havi tervét. Az eredmény elsősorban a csapatvezető kiváló irányító munkáján és személyes példamutatásán alapul.

Batki elvtárs jó és hűséges munkáját most nemcsakára úgy viszonzozza államunk, hogy — a júniusi, júliusi átlagkereset nincs beszámítva, — 3 542 forint hűségjutalmat kap.

Rázásmentes fejtőkalapács

A külföldi bányagépgyárak már több év óta foglalkoznak a rázásmentes fejtőkalapács gondolatával és több megoldást is találtak rá. A préselés-számgyár és a Bányászati Kutató Intézet dolgozói közösen dolgoztak ki egy olyan fejtőkalapácsot, amelynél a fogantyú rázóhatását egy rugó segítségével csillapítják. Ennek kezdetében ez a berendezés az eddigiekénél sokkal kevésbé veszi igénybe a vele dolgozók ízületeit.

A berendezés jelenleg még

Jól dolgoznak

a Kossuth-bányai 200-as falazócsapat tagjai, valamint Felkő, Bodony és Vincze harmadvezető elvtársak, akik falazás közben szedik ki az ideiglenes biztosításhoz felhasznált bányafát. Ezzel mintegy 1 000 forint értékű import anyagot mentenek meg — havonta a pusztulástól.

Hogy így végzik munkájukat, az a falazat ellenállóképeségét is növeli, mert a közetnyomás egyenletesen oszlik meg a körív falgyűrűn. Ha Kossuth-bánya minden falazócsapata követné példájukat, nemcsak milliókat érne meg éventé, hanem növelhetnék a falazott váratok élettartamát is.

Pintér József

Különvonat Fonyódra

Az IBUSZ július 15-én különvonatot indít Komlóról Fonyódra. Résztvételi díj 22.20 forint, jelentkezni július 12-ig lehet az IBUSZ Béke szállói irodájában. Indulási idő feltüntetve a menetjegyen.

Elismerés, taps, siker

A komlói bányászzenekar július 1-én rendezte meg 20 éves jubileumi hangversenyt. Ez alkalommal, sajnos csak kevés komlói látogatott el a Május 1 Művelődési Otthonba, pedig a hangverseny színvonalát nagyobb érdeklődést érdemelt volna. A zenekar fényes tanujelét adta e napon, hogy főleg művészi fejlődött sokat megalakulása óta.

Muradelli, Hacsaturján, Erkel és Kacsóh műveinek előadása nagy sikert aratott a megjelent zenekedvelők között. De elismerőleg beszélhetünk a zenekar karnagya, Szederkényi Ádám szerzeményeiről is, amelyek méltán váltották ki szűnni nem akaró taps-

viharokat, egy-egy szám befejezése után a kisszámú hallgatóságból. Különösen tetszett Szederkényi: Leszáll az alkony című operetttrészlete, melyet 1940 óta most másodszer volt alkalmunk hallani Steiner Ildikó és a zenekar tolmácsolásában.

A július 1-i hangverseny után cáfalhatatlan tényvé vált: a komlói bányászzenekar, mely több országos, megyei és városi versenyt nyert, — Szederkényi Ádám karnaggal az élen, aki 1936 óta sok bányászfutal tanított már meg a kották ismeretére, a zene szeretetére és művészetére — valóban jó munkát végzett az elmúlt húsz év alatt.

Mit tapasztaltam Komlón

Elmondta: HEINZ GÖTZ, az NDK Bányász Szakszervezet Központjának kultúrtilkára

El vagyok ragadtatva attól, amit láttam. A magyar munkások, közöttük elsősorban a bányászok hatalmas eredményeket értek el az elmúlt évben. E egyszerű fejlődést leginkább Komló bányaváros képeben fedeztem fel. Nagyon csodálkozom azon — ha nem győződtem volna meg róla, magam se hinném nagyon, hogy valóság — hogy ilyen rövid idő alatt szép és eléggé nagy várost építettek legelő és erdő helyén. Németországban minderről híven beszámoltok majd. Hadd tudják meg a német bányászok, hogy milyen erős barátokra lettek a magyar népben.

Nagyon meglepett az is, hogy a komlóiak úgyszólván jobban ismerik Zwickaut, mint jómagam. Pedig ha nem csalódom, ők magyarok én pedig német vagyok. Igaz kétségek kiderült, hogy onnan ez a nagy tájékozottság, mert majd minden tízedik itteni elvtárs zwickauival levelezik.

Szép eredményeket értek el a kulturális élet területén is. Így kezezem tapasztalataikat gyűjteni s elmondhatom nagyon sok jót viszek haza a társaságomban. Nem szükséges elmondanom mit, hisz önök-

nél ez nem újdonság és nem is különös dolog, de mi sokat tanulhatunk ebből. Ilyen a filmszínházak jó látogatottsága, a szállások kulturális élete, a fiatal bányásznemzedék nevelése és még sok szép eredmény.

Nemsokára távozom az önképző országából. Az élmények felejthetetlenek maradnak számomra. Ezért kívánok önmaguk komlói bányászoknak további sikereket, hogy a legközelebbi vizontlátásig még több tanujelét adhassák derekas országépítő munkájuknak.

Ismét teljesítették tervüket

A Komlói Helyiipari Vállalat dolgozói hosszú idő után, júniusban ismét teljesítették havi tervüket. A márciusi 81.5, az áprilisi 90.4, és a májusi 90 százalékos helyett a múlt hónapban 102.4 százalékos eredményt értek el.

Az eredmény a műszaki munka jobbvalásának és a minőség javulásának a közvetlen eredménye volt. A vállalat új vezetőinek jó munkáját jelzi, hogy júniusban megszüntették a veszteséget is.

325 ezer forinttal olcsóbb gőz

Jelentős újítás vált be a gyakorlatban a Komlói Szénbányászati Trösztnél. Bakán Jenő, Cserta Péter, és Székely Károly újítók javaslatára a bányászfürdő gőzzel való ellátását úgy oldják meg, hogy az Erőmű által egyszer már felhasznált fűradt gőzt vezetik a fürdőbe. Ezzel egy év alatt az előkalkuláció szerint 325 ezer forintot lehet megtakarítani. Az újítóknek eddig 800 forint előleget folyósítottak.

Jelentés Zwickauból:

Nagyon szívesen vendégszeretethen van részünk. Az első mérkőzésünkön közepes iramú játékkal 3:1 arányban győztünk a Zwickau Bányász ellen. Góllövők: Molnár, Grozdics, Gerencsér.

A második mérkőzésünkön az Olschnitz kerületi válogatott ellen, kedden délután kitűnő játékkal 6:2 (3:1)-re győztünk. A 4 000 néző sokszor tapsolt csapatunk szép játékáért. Góllövők: Gerencsér 3, Molnár, Korom, Daum.

A szerdal viszontlátásra!

a KBSV labdarúgói

Új oktatási formák a DISZ-nél

Petőfi iskolák — Marxizmus-leninizmus alapjai tanfolyamok — Kérdezz-felelek körök — Hősök voltak olvasókörök az 1956—57-es DISZ oktatási évben

Az elmúlt DISZ oktatási év egyik legjobb eredményének az könyvelhető el, hogy propagandista hálózatunk stabilizálódott. Ugyanakkor városunk minden alapszervezeténél kialakult egy propagandista tőzsgárda. Jelentős eredmény az is, hogy több műszaki és értelmiségi fiatalot biztunk meg személynél vezetői munkával, akik elméleti felkészültségükkel, általános műveltségükkel emelték az oktatás színvonalát.

De jól dolgoztak oktatásunk sikere érdekében azok az elvtársak is, akiket a pártbizottság adott át a DISZ-nek. Pedagógus propagandistáinkkal azonban nem lehetünk megelégedve. Munkájuk hiányosságai leginkább abban mutatkoznak meg, hogy távol álltak a gyakorlati élettől, és nem ismerték az üzemek, a fiatalok problémáit.

Tavalyi oktatásunk egyik legnagyobb hibája az volt, hogy csak egyetlen oktatási formánál voltunk megelégedve. Ennek tematikája túlzottan sokat foglalkozott a múlttal, s a magyar nép történelmi hagyományával. A mai életről, a szocializmus építéséről ritkán, vagy egyáltalán nem volt szó. Így a fiatalok többsége és élénk érdeklődési körét nem tudtuk kielégíteni.

Az 1956/57-es oktatási évben a DISZ K. V. határozata szerint, száműztük ezeket a hibákat. A szocializmus építésének bevált módszereit, mai életünk kérdéseit, eredményeinket fogjuk ismertetni. Célkéntünk arra is összpontosul, hogy a fiatalokat ösztönözzük a véleménynyilvánításra, a hibák és munkánk hiányosságainak bátor feltárására neveljük. Ugyanakkor nem fe-

ledkezünk meg a bel- és külpolitikai események ismertetéséről, és arról, hogy az oktatás szoros egységben legyen a termelési feladatokkal. Nézzük meg az oktatási formákat egyenként:

POLITIKAI ISKOLA

Múlt évi jellege és tematikája teljesen meglesz változtatva. Ezen az iskolán — mely nem a legszélsőkörűbb, de legfontosabb lesz — alapszerveink vezetőségi tagjai és aktivistáink tanulnak. Itt ismerkednek meg a mindennapi munkához szükséges marxista-leninista alapképzettséggel. Anyaga a következő:

1. Merre tart a világ? (A nemzetközi helyzet alakulása az utóbbi 3 esztendőben). 2. Mi a szocializmus? 3. Hogyan éltek a dolgozók a Horthy-rendszerben? 4. Hogyan épül a szocializmus Magyarországon? 5. A párt a nép győzelmeinek kovácsa. 6. A DISZ az ifjú hazafiak harcos szervezete. A témaköröket 12 foglalkozáson dolgozzák fel.

MARXIZMUS-LENINIZMUS ALAPJAI TANFOLYAM

E tanfolyamokat a pártbizottsággal és a pártbizottságokkal közösen szervezzük. Anyaga teljesen azonos a pártbizottságokhoz hasonló oktatási formájával. Vezetésére a pártbizottság biztost propagandistát, olyan elvtársakból, akik jól ismerik ifjúsági mozgalmunk munkáját, fiataljaink problémáit és az ifjúság nevelésének módszereit.

E tanfolyamokra azokat az ifjakat vonjuk be, akik az elmúlt évben sikerrel végezték el a Petőfi iskola II. évfolyamát.

KÉRDEZZ-FELELEK KÖR

Az ifjúság között végzett politikai nevelő munka egyik új módszere lesz ez. A tömeges propaganda munka eredményessége, a fiatalok tájékozottsága érdekében fontosak ezek a körök. Általában alacsonyabb színvonalú lesz, mint az előző két forma. Népszerűen és közérthetően magyarázzuk majd itt pártunk politikáját, az üzemi életet és az ifjúságot érdeklő kérdéseket. A foglalkozásokat nem rendszeresen 2-3 hetenként, hanem a fiatalok érdeklődésének megfelelően tartjuk meg. Vezetésükre párt- és tömegszervezeti funkcionáriusokat, gazdasági vezetőket, kiváló értelmiségi dolgozókat kérünk meg.

HŐSÖK VOLTAK OLVASÓKÖR

Az elmúlt évben kiadott „Hősök voltak” című könyv alapján legényszállításokon, leányállításokon, klubokban szervezünk beszélgetéseket, felolvasásokat. Megjelentetik majd a könyv folytatását is, mely korunk hőseiről fog szólni. A felolvasásokat fejlettebb elvtársak fogják vezetni.

Az új oktatási formák több önállóságot biztosítanak számunkra. Egyre inkább érvényesülhet az elv, hogy az ifjúság igényeinek, érdeklődési körének megfelelően határozzuk el, milyen anyagot tanulmányozására indítunk szervezést. Sőt, a VB. önállóan is dolgozhat fel anyagot — a kérdezz-felelek körön belül. Ennyit az új formákról. Most csak az van még hátra, hogy az idei oktatási év előkészítésében jó munkát végezzünk, s mihamarabb befejezzük az elbeszélgetést.

Cseperka Ferenc

Ötvenéves bányász múlt

Egyszerű, de annál melegebb és közelebbi kis ünnepély zajlott le július 5-én az Aknaműrtető Vállalat kultúrtermében. Bognár János elvtárs idén tölti be 50 esztendőszolgálatát a föld mélyében. Ez alkalommal az üzemi vezetősége a „Kiváló műszaki dolgozó” című oklevelet, jelvényt, és a velejő egyhávi fizetést, 2100 forintot; az üzemi bizottság, ezüst dohánzó készletet nyújtott át a következő szavak kíséretében a 63 éves ünnepeltnek:

— Három korszak váltotta fel egymást azóta, mióta Ön elindult a kenyérgeregetés útján. A kapitalizmus kezde meg működését, mint ifjú, az életében az imperalizmus volt az uralkodó rendszer, most a szocializmust építi. Ön is velünk népi demokratikus hazánkban. Nagyon fordult azóta a sors keze, mióta először keltette fel a bányász szíriáját, hogy elinduljon a kötelességek útján. Azóta 18 250-zer kelt fel a nap, s 15 600 műszakot jegyeztek az Ön neve mellé. Nagyon nagy számok ezek.

— ... az eddig megtett útja göröngyös volt. Az élettel való küzdelemben voltak nehéz napjai, de leküzdötte őket lelkészen. Azt kívánjuk ezután, hogy élete hátralévő napjait boldogságban, gond nélkül tölthesse el. Igéjük, hogy a tőle tanult tapasztalatokat felhasználjuk a jövőben is és azokat igyekezzük hazánk felvirágoztatásában

kellően felhasználni. Tolmácsoljuk trösztiünk, s vállalatunk jókívánatait s ezáltal kívánunk. Önnek, Bognár elvtárs, igaz szívvel: Jó szerencsét!
Az ünnepélyes szavak, a virágcsokor, az ajándék és a kiállítás nagyon meg hatotta Bognár bécsit. Ragyogott a szeme s egy-két könnyű csepp is kibugyant, amikor munkatársai meglepetéssel gratuláltak s még hosszú, egészségének örvendő életet kívántak neki.
::: mert egyszerű érzés ám tudni, hogy a sorból kiállni készülő emberrel is megosztják nagy örömeit a munkatársak és az üzemi, mely őt táplálta, s melyet ő táplált!

Megjelent az Anyag- és Adatszolgáltatás új száma

Az Anyag- és Adatszolgáltatás új, júniusi száma közli, J. Tyomkin: A békeharca a nemzetközi munkásmozgalmat dicső hagyomány, L. Leontyev: A kapitalizmus egyenlőtlen fejlődésének fokozódása című cikkét, N. Bajbakov: A Szovjetunió fő gazdasági feladata és a távlati tervezés legfontosabb kérdései című írását.

A szocializmust építő országokból Viliam Siroky: Az újabb fellendülés és az újabb győzelmek lenini útja és Miha Marinko: A társadalmi igazgatás kérdése Jugoszláviában című cikke közöl értékes tapasztalatokat.

J. Gollan: Az Angol Kommunista Párt XXIV. kongresszusa után című cikke az angol testvérpártunk pártéletével foglalkozik.
A folyóirat a Nemzetközi kérdések rovatban Luciano Gruppi: Olaszország és a NATO és Csanosz Noszaka: A japán dolgozók harca a békéért, a nemzeti függetlenségért és a demokráciáért című cikkét közli. A kultúra és tudomány problémáiról L. Akyer: Amalburzó politikai gazdaságtan a monopóliumok szolgálatában című írása jelent meg az új számban.
Az olvasók kérdéseire J. Mikov: Mit nevezünk békevezetéknek? című cikkével válaszol az Anyag- és Adatszolgáltatás júniusi száma.

Szvingtónik az Ifjúsági Házban

Ifjúsági szervezetünk a DISZ, már 6-7 éve küzd az úgynevezett jampizás ellen. És csodák csodája nem, hogy fogyna az izléstelenül — löttyögve, ugrálva — táncoló fiatalok száma, hanem növekedik. Nyilvános szórakozó helyeinken egyre gyakrabban látni, kifiamodott lábakkal csuszáló párokat, akik így akarnak kitűnni a többiek közül.

meg se sértődnek ezen, sőt büszkékké! Egy kissé várokozniak odakint míg odabent el-ül a vihar, majd ismét visszajöpnak és folytatják az ahamit abbahagytak. (Önmagába visszatérő görbe vonal ez a küzdelem).

Ez azonban még mind semmi ahhoz képest, amit szombat és vasárnap esténként a kölkönyösi Ifjúsági Házban lehet látni. Három-négy pár, hajmeresztő virtussal, mintha legalábbis órabéres fizetést kapnának „rázza a rongyot” (a jampizás újabb elnevezése) miközben a terem közepén álló tapasztalatlan legénykék, ámulva-bámulva nézik a förtelmes mozdulatokat, s néha néha maguk is megpróbálják utánozni a gyomorgörcsben szenvedőket. A „jó” példát követni kell, nemde?...

Nem mehet ez így tovább. Ha neveléssel, meggyőzéssel nem tud rendet teremteni saját házában a DISZ, akkor helyesen teszi, ha más eszközökhöz nyúl. Mert megengedhetetlen, hogy öt-hat, ember mivoltáról megfélemedkezett, izléseket nem ismerő vagány-csemete, becsületes ifjú százaikt fertőz meg majmolással. Jó lenne például, ha a DISZ városi bizottsága ismét bevezetné azt a régi és jó szokást, hogy táncestekre belépők csak az a fiatal kap hat, aki Klub-igazolással rendelkezik. Igazolányt viszont csak olyan fiataloknak adjanak az alapszervezetek, kiket ismernek, s magatartásukhoz nem férhet kétség.

Igaz, igaz, a DISZ megbízott rendezői nem restelnek egyszerű-kétszer rendet csinálni. Először figyelmeztetik a feltűnő viselkedésben szenvedőket, majd kipentertik őket. A kidobottak pedig még

A feladat végrehajtása talán nem éppen népszerű a várogykodók között, de meg kell tennünk, mert becsületes ifjú munkásaink további fejlődésére hatunk ki ezzel.

Asszonyi gondok

Több háziaszony fordult szerkesztőségünkhöz a kérelemmel, hogy a többi lapokhoz hasonlóan az „Új Komló” is közöljön olyanirányú cikkeket, melyek segítségére vannak a napi háztartási gondok megoldásában. Szerkesztőségünk — egyetértésben a Házias Népfront városi elnöksége mellett működő nőtanácsal — eleget tesz a kéréseknek és „ASSZONYI GONDOK” címmel rovatot indít.

Most mi kérjük a háziaszonyokat, írják meg mire kíváncsiak, mi érdekli őket, szívesen adunk helyt kérdéseiknek — természetesen felelettel. E héten Kiss Károlyné konyhai titkáiból közlünk néhányat:

Mit tegyünk el télire

Kissné, elsősorban vitamindús gyümölcsöket, zöldségféléket tárol. Olyan tápanyagokat, melyekre az ember szervezetének feltétlenül szüksége van télen is. A befőzést illetően elmondta, hogy a spenót, paradicsom, zöldborsó és a cseresznye sok „A”-vitamint, a lenecse, borsó,

zöldborsó, szárazbab, mák, dió és a fűszerpaprika sok „B-vitamint”, az eper, málna, szeder, ribizke, egres, csipkebogyó, alma, karfiol és a zöldborsó sok „C-vitamint” tartalmaz, ezért igyekezzik időben mindebből elegendő mennyiséget beszerezni.

Hogyan tartósít zöldborsót?

1 kg kifejtett zöldborsószemhez, melyet alapos mosás után szikkadni hagy, 10 dkg kristálycukorból örvölt porcukrot kever egy hibátlan, zománczott lábosban. Ezután egyenletes tűznél, fedőnélkül, gyakori kavargatással addig párolja, míg a zöldborsó leve elfő és a cukorréteg bevonja a borsószemeket. Ha

a borsó megráncosodik, zörögőssé válik levezi a tűzről, lehűti még a lábosban, majd szétteríti egy gyűrőtáblán és szellős helyen, napi többszöri átkavargatással, 4-5 napig szárítja. Utána vázonszácskóban tárolja. Használatkor csak forrásban lévő vízbe dobja, mert így gyorsabban fő meg puhára.

GALLUSZ JÓZSEF

Tizenkét nap Németországban

1956. június 15-én hat komlói bányászfiatal a Német Demokratikus Köztársaságba utazott, hogy Zwickau városában tanulmányozza a német bányász fiatalok életét, munkáját, az FDJ szervezeti és politikai helyzetét.

Az idegen tájak, az út gyönyörűsége felvillanyozta a delegáció tagjait. Mindenki kíváncsi volt, hogy a mi szép országunk határain túl hogyan, s miként élnek az emberek.

Most, hogy újra itthon vagyunk, s el kell mondanunk; rendkívül gazdag tapasztalatokkal térünk haza.

SÁTRAK AZ ELBA MENTÉN

Amikor átléptük a német határt már szembetűnő volt, hogy az Elba partján feltűnően sok sátrat és kiránduló fiatalokat láttunk. Később egyetlen nappal, ismét az Elba vidékére utaztunk. (A németek úgy hívták ezt a vidéket, hogy szárszociá Sveic.) Akkor láttuk csak igazán, mennyi fiatal kirándul és üdül e helyen. Csoportosan. A csoportos kirándulásokat az FDJ alapegységei szervezik. Nagyon sok volt az olyan fiatalok száma, akik kalandvágyukat úgy elégítették ki, hogy Drezdából vagy egyéb városokból csónakok jöttek ide. Mert e gyönyörű táj az egész Német Demokratikus Köztársaságból csalogatja az ifjúságot.

Az FDJ szervezet rendkívül nagy gondot fordít a fiatalok kirándulási és turista lehetőségeinek biztosítására. Jellemző, hogy a legtöbb üzem FDJ szervezetének saját sátrai és kirándulási felszerelése van. A Martin Hoop Művekben, ahol 1.000 FDJ-tag dolgozik, például 100 sátrat, hozzávaló turista felszereléseket, és három csónakot bocsátott az ifik rendelkezésére a nyáron.

Meglepető, hogy minden városban, sőt minden nagyobb utcában Turista Boltokat talál az ember, ahol sátrakat, csónakokat és egyéb felszereléseket lehet nagyon olcsó áron vásárolni.

ESTE A BÁRBAN

A német ifjúság élete természetesen nemcsak a kirándulásokban merül ki. Delegációnk tagjainak alkalmuk volt több esetben bárókba, mulatókba, és szórakozóhelyekre is elmenni. Leírom őszintén, első alkalommal olyan gondolatokkal mentünk el; hogy itt aztán látnunk majd jampikát!

Kellemesen csalódtunk. A fiatalok egyszerűen és csinosan öltözöttek. A lányok többsége kis estélyi ruhában jelent meg. A fiúknál pedig nem lehetett duhajkodást és legénykedést látni. Szere-

nyen viselkedtek. (Mi ott mindjárt egymásközött meg is beszéltek; — ha hazajövünk megtanítjuk a mi lányainkat, hogy miként kell és lehet oleón, egyszerűen és mégis csinosan öltözködni.) Az ígérettel még adós vagyunk...

MAGYAR MOTORKERÉKPÁROK

Még Zwickauban, egyik délután NB. I-es labdarúgó mérkőzést néztünk meg. Nagyon sportzerű játékot láttunk. A színpadon atlétikai számokat bonyolítottak le, s ezeket a közönség éppúgy megtapsolta, mint a labdarúgók szép játékát.

A mérkőzés végétől csodálkozva szemléltek azt a rengeteg motorkerékpárt, amely a kijelölt helyen katonás sorban állt. Persze később azt is megtudtuk, hogy a legtöbb német fiatalnak saját motorkerékpárja van. Bár nagyon sok típusú motort gyártanak Németországban, külföldről is importálnak. Láttunk BMW-t, DKV-t, JAWA-t, sőt nagy meglepetésünkre Csepelt és Pannóniát is. Hozzá kell még tennem azt is, hogy általában jó véleményekkel vannak a mi motorainkról. Biztosnak, erősnek tartják.

Még valamit el kell mondanom: Németországban több magyar gyártmányú Ikarusz autóbussz szalad, mint nálunk Magyarországon. Nagyon dicsérik őket, hogy jók, gyorsak és kényelmesek.

FIATALOK VÉLEMÉNYE

Tizenkét napos kintlétiünk alatt nagyon sok német fiatalal, sőt nyugatnémet fiatalal is beszélgettünk. Legtöbbjük közös problémára terelte a szót. Arra az áldatlan állapotra, hogy nem lehet már sokáig tánni Németország kettészakítottóságát. Feltűnő, hogy nemcsak a keletnémetországiak, hanem a nyugatnémetországiak is elítélik az imperialista körök ezirányú politikáját. Követelik az egységes Németország helyreállítását.

Beszélggettünk életükről, munkájukról. Általában nem panaszkodnak, de éppúgy, mint nálunk, élesen felvetik a hiányosságokat.

A demokratikus köztársaságban élő fiatalok elismerik és látják, hogy kormányuk mindent megtesz a német nép jobb létéért. Ezt úgy hálálják meg, hogy a munkában is derekasan helyállnak. Éppúgy, mint nálunk idehaza. Németországban is vannak ifjúsági brigádok, ifjúsági körletek, üzemrészek, s ezekkel a különböző szervek komolyan foglalkoznak. A gazdasági vezetők elmondották nekünk, hogy az ifjúsági

brigádokkal való foglalkozás nemcsak termelést jelent, hanem itt nevelődnek a jövő szakemberei is, s ezért szükséges, hogy különös gonddal foglalkozzanak e brigádokkal. (Jó lenne, ha a mi gazdasági vezetőink is példát vennének a német vezetőktől.)

DREZDA ÉS BERLIN

Bár alkalmunk volt több várost is megnézni, mégis csak két várossal szeretnék többet írni, Drezdáról és Berlinről. Drezda épp kinttartózkodásunk idején ünnepelte 750 éves fennállását. Az egész város zászlódszibe öltözött ez alkalomkor.

Megtekintettük a város világhírű nevezetességeit, köztük azt a sokmillió értékű képtárat is, melyet nemrég adott vissza Németországnak a Szovjetunió.

Mindkét városban nagyon ütemben folyik az építkezés. Helyreállítják a háborús romokat, melyekből még mindig elég sok látható. Ez a szomorú látvány delegációnk tagjaiban is felvetette a kérdést: miért kellett e gyönyörű, ősrégi kultúrával felvértezett városokat majdnem a föld színével egyenlővé tenni? Az ottaniak elmondták:

— Drezdát azért bombázták az amerikaiak, mert a szovjet hadsereg katonái már a város kapuit döngették, s nyilvánvaló volt, hogy előbb kerülnek oda, mint ők.

Egy éjszaka több, mint negyvenezer ember pusztult el egy nagy szőnyegbombázás alkalmával. Ez a létszám, körülbelül két olyan várost tesz ki, mint Komló. S a háború nyomai az emberpusztításban még most sem tűntek el teljesen. A múlt hónapban például egy romház pincéjében több halottra akadtak az építkezés folyamán.

KÖZÖS CÉLUNK

A látottak és tapasztaltak után meggyőződtem arról, hogy a német fiatalok nem akarják a háborút, mint ahogy mi sem akarjuk. Ez megmutatkozik azokban a harcokban, melyeket a szocializmus felépítéséért folytatnak. A drezdaiak ezt így fejezték ki:

„Mi felépítjük városunkat úgy, hogy még szebb lesz, mint azelőtt volt, de nem engedjük, hogy holmi háborús kalandorok megegyezzen a föld felszínével tegyék egyenlővé.”

Sokat, nagyon sokat látott és tapasztalt a mi ifjúsági delegációnk a Német Demokratikus Köztársaságban. Reméljük, hogy ezeket a tapasztalatokat hazánk és városunk építésében felvirágoztatásban jól fogjuk kamatoztatni.

NAGYMÁNYOKI BÁNYÁSZ

Pártcsoporthatalmi újjaválasztások

A pártvezeték vezetőségválasztása után, újabb feladat hárul a kommunista vezetőkre, pártmunkásokra. Pártunk határozata alapján, június 15-től augusztus 31-ig, a pártcsoporthatalmiakat is újjá kell választani. Ez nem kis felelősség. Körültekintő, figyelmes munkát igényel. Hiszen amilyen aktív választást választ, olyan lesz a későbbiek folyamán, a szervezet munkája.

A nagymányoki bányaüzemnél sokrétű, nehéz munka jut állandó osztályrészül a pártvezetőségi tagoknak, aktívoknak. Az egymástól messze eső munkahelyek, fejtések látogatása, eléggé fáradságos feladat. Bekker József elvtárs, a legutóbbi pártvezetőségi ülésen, Bekker József elvtárs, így nyilatkozott: az a jó pártbizalmi, aki mindenről tud, ami a munkahelyen történik.

Most, az új bizalmi választások idején, a pártvezetőknek sok segítséget, de sok új ötletet is adnak az üzemkommunisták. A legutóbbi taggyűlésen, a párttitkár elvtárs ismertette a választások időpontját, s ha azóta bővebben nem is foglalkoztak a kérdéssel, az elvtársak nem feledkeztek meg a választás napjáról. Néhányan, akik gyakrabban találkoznak Telegi elvtárral, elmondják az eddigi észrevételeiket, s azt is, milyen formában lehetne könnyíteni a pártcsoporthatalmiak fontos — de a távoli munkahelyek miatt nehézségekbe ütköző — megbízatásain.

— A pártcsoporthatalmiak, habár foglal-

koztak eddig is a dolgozók problémáival, munkájuk mégsem volt kielégítő. Eppen ezért a vezetőség segítse jobban, az újonnan megválasztottak tevékenységét. — mondja Schraub Ádám elvtárs. — Oktassa, képezze őket ideológiailag is. Az elmondott panaszokat vagy javaslatokat, rendszeresen tárgyalják meg, a vezetőségi ülésen. Természetesen a megbeszélés mellett szükséges az is, hogy a problémák megoldása ügyében, intézkedjenek is.

— Szerintem — mondja Bekker elvtárs — helyes lenne, ha a műszakiak — bányaiparunk alkalmával — felkeresnék a pártcsoporthatalmiakat, és azokról kérnék felvilágosítást, egy-egy fontosabb kérdésben. Bizalmi pedig, olyat kell választanunk, aki törődik a munkahelyek, s az emberek problémáival.

Telegi elvtárs — az üzem párttitkára — az előkészítésekről, és további terveiről beszél:

— Mielőtt javaslatainkat taggyűlésen ismertetnénk a pártvezetőségi tagokkal, majd utána — bányaiparunk között — a tagsággal is megbeszéljük, a választás fontosságát és véleményét kérünk az új aktívák kijelöléséhez.

...Közeledik a nap, amikor a nagymányoki pártcsoporthatalmi taggyűlésen választják meg azokat az elvtársakat, akik megfelelő, szerves összekötők lesznek a párt és a tagság között.

Hucker András

A 19-es csapatunk dolgozik, mint második vágár. Munkáját jól végzi, s a bányaipar iránti szeretetét talán még edesapjától örökölte. Szorgalmas, becsületes. Műszak alatt csak olyankor beszélget társaival, ha a termelést nem hátráltatja. Fegyelmezett viselkedik, és lelkiismeretes munkájával járul hozzá ahhoz, hogy a 19-es csapat rendszeresen 100 százalék feletti teljesítést érjen el.

Nagymányokon 1 millió forint

hűségjutalmat osztanak ki az ideán, a múlt évi 770 ezer forinttal szemben. Allamunk szeretettel gondoskodik, a bányaipar iránti megbecsülése, ezáltal is kifejezésre jut. Egyedül Oporoski László, Fitos Ferenc és Unszus József nem kap hűségjutalmat, 4-7, illetve 5 napi bumlizásért.

Egy öltönnyel kevesebb

— Most tudom, belekerülök az újságba, és mindenki rólam fog beszélni — mondta Fitos Ferenc, és lemondóan legyintett.

— Különböző ügyis mindegy... Nem tudom, sikerült-e meggyőzőnem arról, hogy nem fogok semmi rosszat „összeírni” róla, mert amikor megudta, hogy újságíró vagyok, egy-kettőre elszállt a bizalmasága és mehetnékje támadt.

No, de had kezdjem előlről! A bányaüzemnél azután érdeklődtem, hogy kik bumliztak az utóbbi időben. Bevalom, nem sok nevet említettek, de a kevés között is ő, a 19 éves, kékszemű, szőkehajú Fitos Feri vezetett. A múlt hónapban 7 igazolatlan mulasztása volt. Hát hogy történt? Nagyjából ismertem az előzményeket. S amikor a délutános

műszakra indultak a bányaipar, a fürdőnél megvártam magát a „bumlizót” is.

— Édesanyám régen meghalt. — Apám nem tudom merre van. Hogy testvéreim vannak-e, azt sem tudom, — kezdte egészen előlről életétörténetét. — Szerettem volna már látni nevelőszüleimet, akikről még 1952-ben elváltam. Kértem 3 nap szabadságot, de nem kaptam. Mégis elmentem. Sőt négy nappal meg is töltöttem. Így lett 7 nap bumlim...

Feltettem azt a felesleges kérdést, hogy megbánta-e az engedély nélküli távozást? — Megbántam, de azért szeretek néha „ki-kiruccanni” — válaszolt, és gyerekes, durracs mozdulattal rándított egyet a vállán. Ugy látszik, mégsem bánta meg.

Mint mondják, Fitos Feri, a párttitkárnál — Tele-

ki elvtársnál — lakik, aki azért fogadta magához, hogy embert faragjon belőle. Sikerült? Nem sikerült? Telegi elvtárs lemondó kezlegyintése, aképpen értendő:

— Megpróbáltam mindent.

De talán mégsem. Vajon a DISZ-titkárral karöltve, foglalkoztak-e Fitos Ferenc gyakorlóváltással? Beszélgettek-e közösen, a fiú problémáiról, segítettek-e abban, hogy megváltozzon?

Az ideai bányaipar napon Fitos Ferenc nem kap hűségjutalmat. Nem, mert 7 nap bumlizott.

— Pedig egy öltönnyel több lenne a szekrényben — mondta ő maga is, de most már késő...

Bizony, késő. Arra azonban még van idő, hogy a DISZ-szervezet segítségével Fitos Ferencnek, a jögműködésről a rossztól, a becsületét a becstelentől.

Mindenhol helytáll

Köo József, a nagymányoki bányaüzemnél 6 év óta bányaipar. 58 éves, de frögeségével, gyors, rugalmas intézkedéseivel, példát mutathatna sok fiatalnak. Szerény, s úgy véli: az ő munkájáról nem sokat lehet beszélni. Élete nem volt nagyon változatos, hiszen munkahelye állandóan a bányaüzem volt. 1911-ben kezdte „pályafutását” Nagymányokon, mint fizikai dolgozó. Először takarító, csilés, majd segédvágár — vágár lett. 1922-től, hároméves szakiskolát végzett, s amikor 1925-ben visszakerült Nagymányokra, már az aknász teendőit látta el. Később főaknász, sőt 1948-tól 1951-ig, Hidason üzemvezető helyettes volt. Az évek hosszú során, bármilyen feladattal bízták meg, mindenütt helytállt. 1950-ben — az első bányaipar napon — a Népköztársaság Erdemérem aranyfokozatával tüntették ki, s azóta is, sztahanovista, dícsérő oklevelek tanúskodnak a bányaipar elköltött 45 éves tevékenységéről.

Az üzem párttitkára, Telegi elvtárs röviden így fogalmazza meg Köo elvtársról alkotott véleményét: — „munkáját mindenkor becsülettel elvégzi”.

Vállalásunk a bányaipar napig

530 tonna szén, terven felül

A nagymányoki üzem dolgozói, júniusi tervüket 112,5 százalékra teljesítették. Ez azt jelenti, hogy terven felül 784 tonna szenet termeltek népgazdaságunk részére. Júniusi tervünk túlteljesítése nem a véletlennek köszönhető, hanem a fizikai és műszaki dolgozók együttes összefogásának.

Üzemünk első féléves tervét 4039 tonna szénrel teljesítettük túl. A második félévben pedig, 3 vagonos többletet termeltünk. Így a júniusig termelt 24 vagon szén helyett a második félévben 27 vagon szenet szállítottunk külszínre.

Igaz, hogyha az első féléves tényleges termelésünket vizsgáljuk, azt látjuk, hogy az átlagos eredmény 26 vagon tesz ki. Lényegében tehát a második féléves tervünk 1 vagonnal emelkedett. Azonban ezen termelésünk most már 2 üzem részre oszlik meg. A nagymányoki és az újonnan belépő váraljai körletre. Tervünket azért, a mai napon is (VII. 4) 107,3 százalékra teljesítettük. Természetesen ez a szám nem jelenti azt, hogy üzemen belül nincsenek nehézségeink. Az említett váraljai körlet széntermelésének az elszállítására például még mindig meg-

oldatlan probléma. Ugyanis a Betonútépítő Vállalat által létesített kisvasút, még ma sincs olyan állapotban, hogy azon biztonságosan szállíthassunk. A jelenlegi használatban lévő 2 darab dömpör, igen költséges. Ennek ellenére, mégsem tudjuk leszállítani vele a váraljai körletre előirányzott napi 4 vagon szenet. A Betonútépítő Vállalat összes dolgozóit, hogy munkájukkal járuljanak hozzá a váraljai szént olcsóbb és biztonságosabb előállításához.

Az ehavi tervteljesítési százelékek azt mutatja, hogy az üzem összes dolgozója — fizikai és műszaki egyaránt — meg akarja tartani a trösztí elsőséget, a második félévben is. Tekintettel arra, hogy egész évi vállalatunkat június 30-ig teljesítettük, így a második félévre, illetve augusztus huszadika és a bányaipar nap tiszteletére újabb 530 tonna szén kitermelését vállaltuk. S hogy ezt a vállalatunkat is teljesíteni tudjuk az bányaipar nap és műszaki dolgozók, további egyöntetű, lelkes összefogásból, munkájától függ. Elmondta:

KRIZBAI MIHÁLY
bányaipar nap.

Az 1956—57-es oktatási év előkészítése

Az 1955—56-os oktatási év hibáiból, és eredményeiből, Nagymányokon is sokat tapasztalt a pártcsoporthatal. Telegi elvtárs véleménye szerint, — „tavaly is belestek abba a hibába, hogy az oktatási év beindításánál, inkább csak számszerűsége mentek.” — Az ideán más módszerekkel készítik elő az új oktatási évet, 8 albeszélgető bizottságot alakítottak, s ezeknek tagjai egyenként beszélgetnek el a párttagokkal, és az oktatásra jelentkező párttagokkal. A cél az: olyan elvtársakat bevonni az 1956-57-es évi oktatásba, akikre a pártcsoporthatal bizton számíthat. Ezidáig Baréih Péter, Bóai József, Csizmadia Gábor, Ferenc József, (7) Drüsler József, Halmágyi János, Szamosvári Márton, Mózer Ferenc, Szigeti Vilmos, Turós József, Máté Gyula, Pálfi Aladár, Tóth György, Kész Béla, és Leich András kérte az oktatásba való bevonását.

Értékesebb lesz a takarékbetétkönyv

A múlt évben kezdődött... Bányaipar nap volt, és Heidecker elvtárs 3 700 forint hűségjutalmat kapott. A tervet már ő is előre elkészítette, ugyanúgy, mint a legtöbb bányaipar nap. Csak nála sokkal egyszerűbben ment. A feleségével régóta álmódított egy háromszobás, fürdőszobával ellátott családi házról.

— A hűségjutalmat tehát félretesszük — határozta el, s immár 1 év óta, 7 ezer forintra gyarapodott a bányaipar nap jutalom. Persze ebben az asszonyok is nagy szerepe van, hiszen mindketten dolgoznak, és — mindketten „gyűjtönek”. Heidecker József például nagyon vigyáz arra, hogy munkahelyén pontos legyen, és jól dolgozzon. A feltárók között, a 21-es csapatban végzi munkáját, s a

többiekkel együtt, mindgyakrabban szóba hozza az ideai bányaipar napot. Már kiszámította. Kb. 4 000 forintot kap. — Ugyan hova teszed azt a sok pénzt — élcelődnek vele társai, pedig jól tudják mire gyűjti. Ha az idejük jobban megengedi, tréfálódznak, beszélgetnek.

— Csak már megkapnám az építőanyagot — mondja ilyenkor Heidecker József, és bár igyekszik nyugodt maradni, hangja mégis türelmetlenül csendül. És ez érthető. A sok-sok hónapban félrerakott forintok, egyre szaporodnak, gyülekeznek, növekednek, csak az építkezés indul nehezkeseen. Talán még az ideai hűségjutalom összegét is hamarabb bevezetik a — már második — takarékbetétkönyvbe, mint megkezdik a ház

alapköveinek lerakását. Budai János, Studer Péter, előnyösebb helyzetben van. Az ideai bányaipar nap jutalmat ugyan ők is a házuk építésére fordítják, de az állam segítségével, a BSH. épületek részére kiutalt anyagból, már régóta dolgoztatnak a kőművesekkel.

Heidecker József, nem irigyli a többieket. Hiszen remény van arra, hogy ő is hamarosan megkapja a várvárt anyagot, s akkor végre megkezdik otthonának építését. Nem állami kölcsönnel, hanem saját pénzből. Abból a pénzből, amelyet hónapokon keresztül — asszonyával együtt — fizetéséből takarított meg, s amivel — tavaly is, ideán is — államunk jutalmazta, illetve jutalmazza becsületes munkájáért.

Ha ők, hát mi is

Nemrég hírt adtunk arról, hogy a nagymányoki brikettgyárban baj van a Bódog Pál brigádjában. Nem tartják be a munkafegyelmet, kedvetlenül dolgoznak és nem törődnek még azzal sem, hogy a versenykiértékelésnél, három brigád közül — mindig ők a harmadikok.

A legutóbbi nagymányoki látogatásunkkor, kellemes meglepetésben volt részünk. Lindauer Ádám, a brigád vezető helyettes, örömmel beszélt el, hogy a cikk hatott. Bódog Pál művezető, embereivel együtt megszívlelte az építő bírálatot, s elgondolkodott a cikkirő szavai felett. A csapat tagjai sértődöttség helyett egyöntetűen jelentették ki:

— Igaza van az „újságnak”. Ha a többiek meg tudják csinálni, mi is meg tudjuk. Majd megmutatjuk. — És új módszerrel, nagyobb lendülettel, és fegyvelmel, több szívet, kedvet, kezdtek el dolgozni... S azóta ők is érdeklődéssel figyelik a versenykiértékelést. Bódog Pál brigádjának lelkesebb munkája eredményezte azt, hogy a brikettgyár május 105,6 százalékos tervteljesítéssel szemben, júniusban 106,7 százalékra teljesítette tervét. Az

emberek bebizonyították, hogy igen is rajtuk múlik tőlük függ, a terv teljesítése, és a versenyhelyezések megváltoztatása.

Bir júniusban még 104,3 százalékos eredménnyel a harmadik helyen voltak, július első napjaiban már szorososan Werstroch Géza brigádjá után zárkóztak fel. Bódog János brigádját maguk után hagyták.

Mégegyszer a kenyérről

Az Új Komló június 19-i számában, — „Bosszantó dolgok” címmel — cikk jelent meg a nagymányoki kenyér minőségéről. Mint itteni körzeti orvos, én ellenőrzöm az élelmiszerekkel foglalkozó üzemeiket, s így a pékséget is. Általában a kenyér olyan sokat lenni, mint amilyen a hozzávaló, és a sütési lehetőség. A liszt igen gyakran változik, azaz nem mindig egyfajta. Gyakran előfordul az is, hogy a villany nem működik és ilyenkor kézzel kell dagasztani, bevetni. Petróleum lámpával kell ellenőrizni, hogy

Beszélgésünk alkalmával, Rück György főművezető, üzemvezetőhelyettes, csak mált időben említhette Bódog Pálék felületet, hanyag munkáját.

— Az emberek bár ugyanazok, mégis megváltoztak. És ezt mi örömmel tapasztaljuk. Hiszen az é havi felemelt tervszám teljesítésénél szükségünk van minden dolgozó szorgalmas, becsületes munkájára.

mikor jó a kenyér, és mikor lehet kivenni. A három brigád közül, az egyiknél, naponta váltják a személyzetet. Ez a körülmény megmagyarázza, hogy miért nem egyforma a kenyér minősége. Az a brigádtag, aki nem állandóan dolgozik, inkább csak a mennyiségre törekszik.

Legfőbb ideje lenne, egy gőz vagy villanykemence felállításának, hogy a jelenleg előforduló hibák megszüntethetők legyenek.

DR. DIMB JÁNOS
kk. orvos

Tresch Ádám körletvezető

got, amellyel bányaipar nap beszélni kellene. Sokszor, akarátlan vagy tudtán kívül is, élesebben, hangosabban szól. Az emberek érzékenyek. Hamar észreveszik az ilyen változást. Mint ismerősei mondják, általában vigkedélyű, vicces ember. A munkahelyén azonban sokszor túlszigorú... Régióta irányítja a csapatok munkáját. Feladata nagy és nehéz. Egyedül körletvezető, a nagymányoki bányaipar. Az üzem vezetőségének munkájához, jelentős segítséget ad. A tervteljesítés érdekében mindent elkövet, hogy zökkenőmentesen haladjon a munka. Rugalmasan, gyorsan intézkedik. Különböző évszámok, elismerő dícsérő oklevelek bizonyítják eredményes munkáját.

Nagyszerű szakember, s a sokéves tapasztalatai mellé, már csak egyet kell megismernie: azt a módszert, amelynek segítségével, a meghatározottabb és legkomolyabb utasításokat is, barát hangon közheti bányaipar napával, beosztott dolgozóival.

Az üzemnél, a faluban, mindenki ismeri. A bányaipar napon megkülönböztet. Hiszen naponta elmegy a házak között, s mindenkihez szól, vidáman, jókedvűen. Reggel ugyan nem sok emberrel találkozik, mert ő már 4 órakor kel, és első útja az üzemhez vezet. De délután annál többször látható.

Most, hogy hamarosan elkészül a saját háza, leginkább az új, vakolatlan, piros téglás épületnél „szórakozik”. Segít a kőműveseknek, hogy minél előbb készen legyenek. Ha ideje engedi, nagyobbik fiával beszélget.

— Karácsonyra megkapod a kerékpárt. Ha megígertem, meg is lesz.

Ez a jutalom a 6 éves Janika számára, aki kitűnő eredménnyel végezte az első osztályt. De ő, „a papa” nem kap semmit. Pedig az is valami, hogy 38 éves fejjel vizsgázott az általános iskola VII. osztályában. Mэгhöz z a jelesre. A jól sikerült vizsga után, jobban megy a munka is, a

Új Komló

AZ M.D.P. KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA.

VI. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM.

ÁRA: 30 FILL.

KEDD, 1956. JULIUS 17.

Jó eredmények a DISZ gyorsvágathajtó brigádoknál

A magyar szénbányászati előtti feladatok sikeres megoldása érdekében a DISZ Központi Vezetősége és a Szénbányászati Minisztérium, július 1-ével mozgalmat indított az ifjúsági gyorsvágathaj-

tó brigádok között. Az eredményeket a brigádok fejteljesítménye (centiméter/műszak), a kihajtott vágat folyómétere, és a normatjelítmények alapján, negyedévenként értékelik és jutalmazták.

A Komló Szénbányászati Tröszt DISZ-brigádjai közül, huszonkettő csatlakozott a mozgalomhoz. Közülük olyan brigádok, mint az Anna-aknai Aranyos csapat, melynek tagjai kijelentették, hogy országos viszonylatban az első öt között akarnak végezni.

Imre Anna-aknai csapata, amely 10 nap alatt 17,4 folyómétert hajtott ki, s ebből 5,1 folyómétert terven felül.

A verseny tehát elindult, s Komlón jól halad. Ezt a fenti eredmények is bizonyítják. A vetélkedőknek azonban az a kérésük a DISZ Központi Vezetősége és a Szénbányászati Minisztérium felé, hogy „az ország más bányáiból csatlakozott DISZ-brigádok eredményei ne maradjon előttünk titokban. Hogy lehet úgy versenyezni, ha a komlóiak nem tudják mit teljesítettek Tabányán, Várpalotán, vagy Pécsen — és így viszont ha azok nem tudják mit értek el a komlóiak?”

A mozgalmat magukénak tekintő fiatalok jó eredményeket érte el már július 1. dékádjában is. A feltárók közül a legkiemelkedőbb; Mahler Ferenc Anna-aknai csapat, amely 152 százalékos teljesítményével 3,2 folyómétert hajtott ki esedékes tervén felül. Bár százelekben nem, de folyóméterben Lill József Kossuth-bányai csapat is kiemelkedő, mert 10 napos előirányzatát 4,2 folyóméter vágatkihajtással szárnyalta túl.

Az elővágók közül százalékos értékelés szerint, Rákosa Gyula Kossuth-bányai csapata a legjobb, amely az I. dekádban 147 százalékkal 3,7 folyóméter szénelővágást végzett el tervén felül. Folyóméteres eredmény szerint kiemelkedő teljesítményt ért el Szívós

A fiatalok kérése jogos, mert tény, hogy a mozgalom jó és eleven versenynyilvánosság nélkül nem éri el a célját. — Ezért helyes lenne, ha tiznaponként — vagy a Szabad Ifjúságban, de esetleg más módon — tájékoztatást kapnának a vetélkedők; kik az országban a legjobbak és azok milyen eredményekkel váltak erre érdemessé.

Gyors intézkedés

Július 12-én az asszonygyűlésen vetették fel az újtelepi asszonyok, hogy mintegy 60 lakásba beszállítsanak szennyvíz. Gyors segítséget kértek a városi párt-vegrehajtóbizottságtól az áldatlan állapot megszüntetése érdekében, hangoztatva, hogy bár sokszor mondták el panaszukat a Karbantartó Vállalat vezetőinek, azok nem intézkedtek.

A városi párt-vegrehajtóbizottság július 13-án a helyszínen győződött meg a helyzet súlyosságáról és megállapította, hogy a legsürgősebben meg kell kezdeni a szennyvízgyűjtők átépítését. Mivel a Karbantartó Vállalat a több száz ezer forintos felújításhoz nem tudott szakembereket biztosítani, a párt-vegrehajtóbizottság a termelői üzemekhez fordult kérésével: Küldjenek kommuveseket az újtelepi lakások átépítéséhez. A hivás nyomán e héten még több, mint 20 kommuves és segédmunkás kezdte meg a 60 lakás rendbekerítését.

Egy körletből 78 üdülő

Bányászaink közül egyre többen keresik fel a hazánk különböző tájain lévő szakszervezeti üdülőket. A Komló Kossuth-bánya szentesfőkörletének üzemi bizottsága az idei idényben például 78 bányásznak biztosít beutalót Hévízre, Leányfalura, Hajdusoboszlóra, Galyatetőre és Siófokra.

A 78 bányász üdülési költségeinek 80 százalékát, (mintegy 38 ezer forintot) a szakszervezet fedezi.

Fotóköri

A fiatal bányászok szabad idejének jobb és hasznosabb eltöltése céljából, fotószakkört szervezett a Kossuth-bányai DISZ alapszervezet. Tagja az a fiatal lehet, aki magáévá teszi a szakkör házasbábjait és havonta 25 forint hozzájárulást fizet. Mindezt a fotószakkör ellátja az ifjú fényképészeket, korlátlan mennyiségű másoló, valamint nagyítópapírral, a szükséges vegyszerekkel, nagyító és másológéppel.

A fotószakkör június 15-én, mintegy 25 fiatal részvételével kezdte meg munkáját. Az üzem 500 forint értékű fényérzékeny papírt bocsátott a szakkörben résztvevők rendelkezésére.

Újabb 38 lakást adnak át építőik

Komló legnagyobb lakásépítkezése Kenderföldön folyik, amely 957 lakásos városnegyedévé fejlődik ez év végéig. Eddig itt 614 kényelmes, tágas lakást adott át a 49-es számú Állami Építőipari Vállalat. A kenderföldi építészeti terv most augusztus 1-én — október elsejei határidő helyett — újabb 38 lakást ad át városunk bányászainak. Az év végéig itt összesen 343 egy- és háromszobás lakás kerül átadásra.

Elítéljük a poznani provokációt és a DISZ Petőfi-körében lezajlott eseményeket

MAGYAR DOLGOZÓK PÁRTJA KÖZPONTI VEZETŐSÉGENEK.

Budapest.

A Komló Bányászati Aknamélyítő Vállalat pártaktívája 1956. július 6-án tárgyalta a poznanban és a DISZ Petőfi körben lezajlott eseményeket. A pártaktíva értekezlet megállapította, hogy a munkás osztály diadalmas előretörése a szocializmus építésében, vezető szerepet tölt be. Ezt a diadalmas előretörést a belső ellenségek, a külső imperialista ügynökök támogatásával, mindenáron igyekeznek megakadályozni. Céljuk az, hogy visszaállítsák a régi kapitalista rendszert. Ennek eléréseért próbálkoztak Lengyelországban provokációt létrehozni Poznanban, valamint hazánkban a DISZ Petőfi körben. Az utóbbin elhangoztot vitákkal igyekeztek olyan csoportokat létesíteni, melyeket céljuknak megfelelően tudtak volna felhasználni.

Pártaktívánk tisztán látja és meg van győződve arról, hogy mit jelentene a dolgozók számára az, ha az ellenséges ügynökök célkitűzése megvalósulna, vagyis feltámasztanák ismét a kapitalizmust. A mi munkásaink még élénken emlékeznek a Horthy fasizista igára, melyből osztályrészük jutott, s melyből többet nem kérnek. Munkásosztályunk látja, hogy felszabadulásunk óta pártunk vezetésével olyan hatalmas eredményeket értünk el a dolgozók életkörülményeinek szebbé tétele és az életszínvonal növelése érdekében, mint azelőtt soha.

Pártaktívánk egységesen hozta meg azt a határozatot, hogy a legmélyebben elítéli az ellenséges poznani provokációt és DISZ Petőfi körben lezajlott eseményeket. Felhívja az országot valamennyi kommunisztáját és becsületes dolgozóját, hogy az eddigienél jobban fokozza az éberséget. Minden területen a legkisebb ellenséges megnyilvánulást még gyökerében fojtsa el.

Mi a Komló Bányászati Aknamélyítő Vállalat kommunisztái és becsületes pártönkívüli dolgozói az ellenséges ügynökök provokációjára azzal kívánunk válaszolni, hogy a II. negyedévben elért teljesítmények alapján — melyekkel elértük az élűzem címet — termelésünket tovább fokozzuk, hogy ezzel is hozzájáruljunk a III. negyedév sikeres befejezéséhez. Így harcolunk szakadatlanul tovább a második ötéves terv célkitűzéseinek eléréseért és ezen keresztül a szocializmus mielőbbi megvalósításáért.

Pártaktívánk elhatározta, hogy a legszorosabban tömörül a Központi Vezetőség mögé és annak határozatait egységesen és teljesen végrehajtja.

Komló, 1956. július 6.

A KOMLÓI BANYÁSZATI AKNAMÉLYÍTŐ VÁLLALAT PÁRTAKTÍVÁJA.

Egészségügyi szakiskolára lehet jelentkezni

A 18—36 éves korú érettségizett, vagy 8 általános iskolát végzett lányok és asszonyok az alábbi egészségügyi szakiskolákra kérhetik felvételüket:

Érettségizettek: 2 éves védőnőképző iskola, Budapest, VIII. kerület, Szentkirály u. 7 szám. 2 éves ápolónőképző iskola Budapest VIII. kerület, Makarenkó u. 13 szám.

8 általános iskolát végzetek: 2 éves ápolónőképző iskolára, Kaposvár, megyei kórház, 2 éves gyermekápoló és gondozónőképző iskolára, Nagykanizsa, kórház. 2 éves szülész-nőképző iskolára, Szombathely, Hámán Kató utca.

A jelentkezőknek a következő iratokat kell beszerezni: 1. Kérvény, melyben megjelöli

milyen szakra jelentkezik. 2. Részletes önéletrajz, megjelölve a lakáscímét is. 3. Iskolai bizonyítvány. 4. Születési anyakönyvi kivonat. 5. Orvosi bizonyítvány. 6. Vagyoni bizonyítvány. 7. Ajánlat — párt, tanács, iskola, vagy a munkahelyről. 8. Egy darab fénykép. A kérvényt és a szükséges iratokat 1956. augusztus 15-ig kell a Baranya Megyei Tanács XI. egészségügyi osztályának megküldeni (Pécs, Megegy utca 21.). Egészségügyi szakiskolákban — 2 éves — a bentlakás kötelező. A hallgatók a tanulmányi idő alatt ingyenes ellátásban részesülnek. Gyakorlatra munkaruhát kapnak. Ugyancsak ingyenesek a vizsgák és a tankönyvek is.

Másfélezer tonna szénadósság

Az első félévben szerzett, csaknem 8000 tonnás szénadósságunkat a II. félév elején több 1500 tonna tartozással növeltük!

Az eredménytelenség legfőbb okát a Béta-aknai kötélpálya gyakori meghibásodásában kell keresnünk. Egyedül ez az üzem a naponta többször előforduló szállítási zavarok miatt, 1521 tonna szénrel termelt kevesebbet előirányzatánál július 15-ig.

Nem lenne ez meglepő, ha hosszú évek során most először gátolná Béta-akna termelését a kötélpálya. De, mert hónapok óta többször okozott zavart a szállítási eszköz, s mindig adósság, tartozás maradt utána — meglepő, hogy még nem intézkedtek e hiba megszüntetése érdekében.

Anna-akna 813,7 tonna szénrel tartozik már e hónapban meggazdaságunknak. A legnagyobb hiba ebben az üzemben,

hogy hétvégi hajrával igyekeznek megoldani a feladatokat. Hét elején súlyos adósságszaporodás, hétvégén nagyarányú tervteljesítés jellemzi az itteni bányászok munkáját.

Helyes lenne, ha Anna-akna üzemvezetősége, pártszervezete, DISZ- és szakszervezete már a hét elejétől kezdve fordítana nagyobb gondot az állandó tervteljesítésre. A hétvégi hajrák csak arra vezetnek, hogy egy vagy két napos tervteljesítésért újabb négy-öt napot kell adni a bánya leromlott állapotának helyrehozására. Nagyon drága ár ez...

Trösztünk többi szénelővéme eleget tesz kötelezettségének. Kossuth-bánya 100,1, III-as akna 103, Nagymányok 107,7, Mázsa 103,2, Szászvár 108 százalékra teljesítette tervét július 15-ig. A III-as akna 226,8, Nagymányok 248,8, Szászvár 230,5 és Mázsa 1093 tonna szénrel adott eddig előirányzatán felül.

Új üzemvezető — új módszerek

ezzer forint megtakarítás mutatkozott. Ennek eredményeképpen az egy főre eső termelési értéket, az I. negyedévi 2000—2200 forint helyett, a II. negyedévben 4000 forintra növelték.

Több elvtárs nemcsak az üzem gazdasági kérdéseivel foglalkozik, hanem törődik az emberek egyéni problémáival is. Nemrégiben a párttitkár, az ú. b.-elnök, a DISZ-titkár és a munkaügyi osztály vezetőjének bevonásával lakásügyben intézkedett. Eljárása teljesen igazságos és újszerű volt.

A napi programban, heti munkatervben is változás állt be. Az új üzemvezető beosztotta idejét. Szobájában reggel 7 óratól 9 óráig és délután 1 óratól fél 4-ig található, míg a közbeeső órákban a bányát, s az üzemszervezetet látogatja. Terveit, intézkedéseit mindenkor megbeszéli a párt és szakszervezet vezetőivel, akikkel a legnagyobb egyetértésben dolgozik. Két héttel ezelőtt, a komló bányászdelegáció tagjaival Zwickauba utazott tapasztalatcserére, hogy az ott látottakat és hallottakat, a komló villamosüzemben is hasznosítani tudja.

Még csak 2 hónapja, hogy Tóbel elvtárs, a villamosüzem vezetője lett, de máris változás tapasztalható az üzem életében. Munkáját, a legfontosabb és legégetőbb problémák megoldásával kezdte. Így elsősorban a gyakorta ismétlődő beralaptűlépes megszüntetése érdekében intézkedett. Míg 1956. I. negyedévében az üzem 104 ezer forinttal lépte túl beralapját, a II. negyedévben (már Tóbel elvtárs irányításával) 170

Fiatalok a bányásznapi sikeréért

Harmincöt ifjúsági vezető és kiváló bányászfiatal gyűlt egybe július 10-én a Május 1 művelődési ház kiselőadói termében, hogy megbeszélje a bányásznapi versennyel kapcsolatos feladatokat. Elsőnek Gallusz József elvtárs a DISZ városi bizottságának titkára mondta el véleményét:

— A DISZ által indított versenyszakaszok eddig legtöbbször jó eredménnyel záródtak. Hibájuk volt azonban, hogy a városi bizottság ezeket a vetélkedéseket asztal mellől, helytelenül irányította.

— Nem vettük figyelembe az egy-egy üzemben kialakult sajátos feladatokat. Ezt bizonyította a legutóbbi verseny is, melyben ifjúsági frontbrigád-jaink mérték össze erejüket. A III-as aknán például a feltárás meggyorsítása érdekében kellett volna mozgalmat indítanunk. Ehelyett azonban a frontbrigádok versenyét erőltettük III-as aknán is, holott erre sem mód, sem lehetőség, de még szükség se volt.

— A IV. bányásznapi tiszteletére indítandó verseny megszervezésében az alapszervezeteknek teljes önállóságot biztosítunk. Minden üzemi DISZ szervezet, az üzem problémáinak jobb megoldása érdekében olyan mozgalmat indít, amely a legcélszerűbben segíti elő az adott feladat megvalósítását. Miután Gallusz elvtárs javasolta, hogy foglalkozzanak az alapszervezetek továbbra is a

frontbrigádok, az elővágó és feltáró brigádok, a szállítóbrigádok versenyével, az anyagmentéssel és a rend teremtésével, vita következett.

Béta akna alapszervezetének küldötte után, ki fogadalmat tett arra, hogy a vándorserleget a bányásznapi verseny során is megtartják, Mátyus József Kossuth-bánya szentesfőkörletének DISZ titkára szólt fel.

— A vándorserleget pedig elhozuk Béta aknáról — hangoztatta többek között majd így folytatta:

— Nálunk vége a lelkesedés nélküli munkának. Fiataljaink mostanában olyan kedvvel dolgoznak, mint a Horák DISZ-brigád, amely június 10-ig 136 százalékos teljesítményt ért el, s hogy ég az ifik keze alatt a munka, azt igazolják azok az események, melyek nálunk naponta többször fordulnak elő. Idősebb bányászok keresnek fel és kérik, hogy „tegyem lehetővé egy DISZ brigádhoz való beosztásukat, mert ott bizony jól megy a munka!”

Földes György III-as aknai DISZ titkár azt hangoztatta, hogy előkészítési munkálataik most jól haladnak. Abban az üzemnek nem igen kell segítség. Ellenben DISZ frontbrigádjaikat mozgósítják, mert most ott van szükség ifjú szívre, s fiatalok vetélkedésére.

— Ezért a bányásznapi verseny sikeréért persenyre hí-

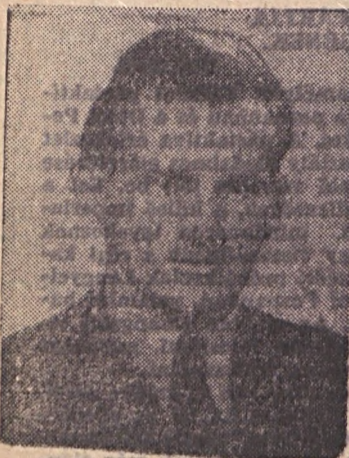
vünk minden komló DISZ szervezetet a következők érdekében: ki ad több szénrel meggazdaságunknak, ki hajt ki több meddővágatot és szénelővágást, kinél lesz jobb a munkafegyelm, és melyik üzem bányája lesz tisztább, a legrendesebb, — mondotta befejezésül.

Molnár István az Aknamélyítő Vállalat sztahanovista többszörösen kitüntetett vájára arról beszélt, hogy náluk a versenyértékelés és a verseny nyilvánosság abszolút gyengesége gátolja, hogy szélesebbkörű vetélkedés induljon. Ezután fogadalmat tett, hogy a bányásznapi csapata eléri a 30 cm/műszakos emberenkénti előhaladási sebességet.

Horváth József elvtárs, — ki helyeselte a DISZ bizottság új formájú versenyszervezését — után, Szilágyi Antal elvtárs, Kossuth-bánya szentes főkörlet vezetője, Aranyos László Anna aknai vájár, Dobos József elvtárs a Városi Pártvegrehajtó Bizottság ipari osztályának vezetője, majd még két fiatal mondotta el véleményét a bányásznapi versenyvel kapcsolatos feladatokról.

Értékelve a tanácskozást azt kell mondjuk: betöltötte feladatát, mert újabb lehetőséget adott bányászfiataljainknak ahhoz, hogy még méltóbban vegyék ki részüket az első félévben szerzett 8000 tonnás szénadósság mielőbbi törlesztéséből.

A párt méltó tagja

Jazbincsek Vilmos, III-as akna főmérnöke több éve dolgozik Komló bányászai között. Ez az idő bőven elegendő volt ahhoz, hogy az emberek megismerjék, megszeressék vezetőjüket.

A 30 éves főmérnök hivatalának ajtaján gyakran kopogtatnak. Műszakba induló vagy műszakból jövő bányászok keresik fel, és hol tanácsot, hol pedig segítséget kérnek. Elmondják családi gondjaikat, lakásproblémáikat, és a munkával kapcsolatos kisebb-nagyobb hiányosságokat. Az ilyen beszélgetések nem maradnak hatástalanok. Jazbincsek elvtárs — ha nem is közvetlenül hozzá tartozik — azonnal intézkedik.

Két hónappal ezelőtt Anki György és Földes Gáspár kérelemmel fordult az üzem főmérnökéhez. — „Állítsanak letrát az aknában lévő légguritóhoz, mert az idősebb bányászoknak fázásztó a le- és feljárás.” — Néhány nappal később, mindkét elvtárs újra megjelent az irodában. Ezúttal már nem kérik, hanem megköszönni jöttek, Jazbincsek elvtárs gyors intézkedését.

Többször előfordul, hogy a főmérnök nem elegendő egyedül a problémák megoldásához. De ilyenkor sem csügged, Módot és alkalmat talál arra, hogy a bányászok jogos kérését elintézzék. Így történt az alábbi esetekben is:

A III-as aknához vezető út, körülbelül 250—300 méteren meglehetősen rossz, gödrös és sáros. S ezt az útvonalat a műszakról jövő „kifüzdött” embereknek, naponta gyalog kellett megtenniük, mivel az autóbuszok nem szállítottak egészen az aknáig. Jazbincsek elvtárs, a pártbizottság segítségével elintézte, hogy a bányászjáratok ma már a fürdő előtt állnak meg... A munkahelyekre igyekvő bányászoknak 180 lépcsőfokot kell megtenniük, mire az V. szintről a VI. szintra

gyalog leérnek. Ezen akart változtatni az üzem főmérnöke. Telefonált, kért, és — személyesen is megbeszélést folytatott. Az Aknamélyítő Vállalat azonban csak nem sürgette az akna mélyítését. Jazbincsek elvtárs nem nyugodott. A pártbizottsághoz fordult. S az eredmény: a vállalat másfél hónappal előbb befejezi az ak-

na mélyítését. — Így jóval hamarabb kerül sor a személyszállító kas beépítésére is. A XX. pártkongresszus után változtatott eddigi módszerein. Az üzem terveit, főbb munkáit, hosszú időn keresztül csak a műszakiakkal és a munkahelyi bizalmiakkal ismertetete. A kongresszus tapasztalataiból okulva, belátta, hogy ez

mennyire helytelen. És: a gyűlések, értekezletek programja közé beiktatta az üzem feladatainak ismertetését, az új 5 éves tervben, s a bányászok javaslatát, véleményét is. Azóta könnyebb lett a munka, eredményesebb a terelés, és még nagyobb az emberek bizalma, vezetőjük iránt.

Beszélgetés az asszonyokkal

Csütörtökön délután nyolcvannégy kommunista háziasszony gyűlt egybe a pártszékház nagytermében, hogy beszéljen, bíráljon, és eszmecserét folytasson Tatai Károly elvtárral, a városi párt-vezetőbizottság első titkárával.

Ezúttal a szokott beszámoló elmaradt. Teljesen új formában folyt le az asszonygyűlés. Elvetették a merevséget, helyet kapott a szíves szó, az őszintébb emberi hang. És ami teljesen szokatlan, úgy kezdődött, hogy az asszonyok szólaltak fel először.

Sokan közülük — Dragun Józsefné, Kutás Mártonné, Horváth Ilona, Rein Istvánné — már napokkal ezelőtt gyűjtögettek magukban kérdéseiket, közölnyivalójukat.

„Bizunk a pártban rendületlenül tovább. Mi, kommunista asszonyok harcedzettek vagyunk, nem ülünk fel a demagógiának. De a pozsnai provokáció előttünk még tisztázatlan, nem tudjuk visszaverni a „Szabad Európások” érveléseit. Hogyan magyarázzuk meg ezt a kérdést a pártokivülteknek?” Ezek Dragun Józsefné szavai voltak.

S fűrgén siklott a ceruza a hófehér papíron. Tatai Károly elvtárs jegyzetelt. Mert ki magyarázza meg ezeket a kérdéseket, melyek napjaink meglehetősen gazdag politikai eseményeit érintik, ha nem a párt, tájékozott vezető-katonája. Az események hírei sokszor torzított alakban kerüngenek, gomolyognak a városban, pánikot, félelmet, zavart keltenek.

„Mi van a jugoszláv helyzettel, erről is szeretnénk valamit bővebben hallani!” — szölt Mesterfalvi elvtársnő, gesztenyési háziasszony. És szó volt a város lakásproblémáiról, zöldszellőztetéséről, a kereskedelemről, (mert sok eladó különbséget tesz vevő és vevő között), a férjek üzemi problémáiról, az újtelepi lakáskörülményekről, a kenderföldi sárról és az iskoláról, a

vízellátásról, az utakról és a hűségjutalomról.

Minden probléma — egyéni, vagy közös — sorban egymásután odakerült a papírlapra, mert ezen a beszélgetésen a párt a tömegek véleményével ismerkedett. S a beszélők, kik érezték ezt, egyre bátrabban és őszintébben szóltak. Minden szónak súlya volt, melyet áthatott a felelősségérzet, hisz jól tudták az asszonyok, hogy a párt csak rajtuk, kommunistákon keresztül tudja ujját az emberek, a tömegek útőterén tartani.

„Azért bennünk, alapszerkezeti vezetőkben is volt és van hiba. Ha jöttek az emberek panaszkodni, feleletként egy problémájukra, nem adtunk segítséget, felvilágosítást. Azt szerettük volna, hogy a pártbizottság intézzen el minden csip-csup ügyet helyettünk is. Ez volt az oka, hogy nem egy régi kommunista passzívává vált, nem vette ki részét a pártmunkából. Most képzeljük el, mi így bántunk párttagjainkkal, hát csodálkozhatunk azon, hogy a pártokivültek ügyeit is lassan, bürokratikusán intézzék? Nem. És ezen nekünk változtatni kell!”

Igy fogalmazta meg véleményét Horváth Ilona elvtársnő, a kökönyösi területi párt-szervezet titkára — s a széksorokban élénken helyeselték: „Igen, igen. Minden jó volna, csak a bürokrácia, a lassú intézkedés ne lenne, mert az keseríti el a sok becsületes embert!”

Előkerült még sok-sok más probléma, az asszonyok gondolja, véleménye. A sok felszólaló rengeteg kérdést tett fel, s Tatai elvtárs válaszadásában, ehhez szabta mondani- valóját. Tisztázott mindent. A nemzetközi helyzetet s a jugoszláv kérdést, a pozsnai provokációt, a Petőfi körben folyt demagóg vita utáni álláspontot és a helyi viszonylatú kérdéseket.

„A párt meg akar győzni minden becsületes embert, amit a demagógia megszedített —

s ezt tettekkkel teszi — arról, hogy a Központi Vezetőség politikája helyes. A párt nem engedheti, hogy zavartkeltéssel akadályozzák meg ama egészséges folyamat kibontakozását, mely a XX. kongresszus után kezdődött — a szabad véleménycserére, az építőszándékú, őszinte bírálatra változtatlanul szükségünk van!” — mondotta Tatai elvtárs. Ezután azokról a határozatokról beszélt, melyeket a Minisztertanács hozott az egyszerűsítésről, a tanácsok önállóságáról, a termelői árendászer bevezetéséről, a bérezésről, a lakáselőjárásról — melyek mindegyike a bürokrácia elleni harcot tüzte ki céljával.

A beszélgetés után, így fogalmazhatnánk meg tömören az elégedetten távozó kommunista asszonyok véleményét: „Ilyen alapos politikai tájékoztatást már rég nem kaptak városunk asszonyai. Most tisztán látnak. Erőt merítettek ahhoz, hogy megbirkózzanak a demagóg, ellenséges nézetekkel, és nem engednek éket verni a párt és a dolgozók közé!”

Tatai Károly elvtárs pedig másnap elővette az asszonygyűlésen írt jegyzeteket, és zörgött-zörgött a telefon a dolgozók ügyeit bürokratikusán intéző gazdasági vezetők, felelősök irodáiban... A párt tudomást szerzett a komlói emberek problémáiról és intézkedik...

KINAI IPARMŰVESZETI KIÁLLÍTÁS

Igen nagy sikert aratott Belgrádban a Kínai Iparművészeti Kiállítás. Rövid idő alatt több mint 43.000 ember kereste fel. A kínai iparművészek alkotásai lehetővé tették, hogy a jugoszlávok megismerkedjenek az ősi kínai művészet gazdagságával.

A Borba a kiállítás nagy népszerűségéről számol be, hangsúlyozza, hogy „Kitűnően betöltötte feladatát” és jelen-tősen hozzájárult a két ország közötti baráti kapcsolatok megerősítéséhez.

Asszonyi gondok

E héten a teletényességről írunk pár szót, mert jó ha a háziasszony minden bajon, — mint a ház ezermestere — elsőnek tud segíteni. A háztartásban sokszor történik valami: lesül a rizs, a burgonya, mellékszít kap a kompót, kemény marad a csötészta közepe, foltos lesz a szőnyeg és így még sorolhatnánk sok-sok rendellenességet, melynek ha ismerjük ellenszerét, nem is olyan nagy baj. Magunk is segíthetünk rajta. Nézzük csak!

Foltos a szőnyeg

Foltos lett a szőnyeg, nem olyan nagy baj, mert a foltokat könnyen eltávolíthatjuk ha vészonzacszkóba kötve savanyúkáposztával dörzsöljük át. A káposzta levétől nemcsak a foltok tűnnek el, hanem eredeti színét is visszakapja a szőnyeg. — Az a méteres szőnyeghez 1 kiló savanyúkáposztára van szükség.

Kemény marad a csötészta

Miért nem puhul meg a csötészta közepe? — kérdezi sokszor a legtöbb asszony. Tán romlott? Nem, ilyesmi kevésbé fordul elő. Forgolomba csak fogyasztásra alkalmas, minőségi élelmiszereket hoznak. De akkor mégis miért? Jó ha tudjuk: A csötészta hideg vízbe téve tegyük a tűzre — a többi szárazítottával ellentétben — és a víz forrásától számítva 5—10 percig főzzük. Utána öblítsük le. Így biztos nem marad kemény a fészta közepe és nem is ragad össze.

Lesül a rizs

Gyakran megesik a nagy sütés-főzés közben, hogy lesül a burgonya, vagy a rizs. Ilyenkor ne kapargassuk a lábast késsel, mert felsértjük a zománcot, az alumínium edényt pedig összekarcoljuk. Hogyan lehet hát segíteni a lesült ételen? A tűzről levéve azonnal tegyük a lefedett lábast hideg vízbe. Néhány perc után a gőztől felenged a lesült rész és az étel főzőkanállal könnyen felkeverhető.

Mellékszít kap a kompót

Vajon mitől? Jó, ha megjegyezzük! Zsíros, vagy lepatogzott zománcú edényben nem szabad kompótot főzni, mert mellékszít kap. Kompótfőzésre külön lábast tartsunk.

Mikor vegyünk új cipőt

Uj cipőt reggel kell venni, mert könnyen elfordulhat, hogy a próbanál kényelmesnek érezzük, este pedig alig tudjuk lehúzni a lábunkról. Ugyanis a lábfej — különösen nyáron — délutánra egy kissé megdagad.

Zsírosodik a haj

Sokan panaszkodnak, hogy hamar zsírosodik a hajuk, pedig minden héten megmossák. Vannak akik azt tanácsolják, hogy a frissen mosott haját berakás előtt permetezzük be barna sörrel. A sőr szaga szárítás közben tökéletesen elpárolog. Ezzel a módszerrel a haj sokáig zsírtalan marad, sőt a frizúra is tartósabb lesz, mert a sőr a a haját nem lágyítja.

Országjáró túra autóbusszon

A belvárosi általános iskola 51. és a kenderföldi általános iskola 40. felsőtagozatú tanulója, 8 napos országtúra során Baja, Kiskőrös, Kecskemét, Eger, Aggtelek, Salgótarján, Ózd, Hatvan, Budapest, Siófok és más városok nevezetességeit tekintették meg a diákok.

AZ ÚJ ISKOLAÉRT

Ujabb hónapok, újabb várakozás. Gyakori érdeklődés. Végül, már 1954. második felében, hideg, magyarázkodó szavak: — Sürgősebb ipari létesítményeket kell építenünk.

A szülői munkaközösség tagjai — élükön Sabacz Jánosnéval — Simek elvtárhoz folyamodtak: — Nem nyugszunk addig, míg nem lesz iskolánk. Simek elvtárs segítsen. — Es Simek elvtárs intézkedett. Felutazott Budapestre...

1955. ELSŐ NEGYEDÉVBEN megkezdtek a munkát. Storc János építészvezető és Göczl Ferenc munkavezető, el-sőnek Sabaczné kereste fel: — Elvtársnő! Hallottuk, hogy maga sokat harcolt az iskola építéséért. Ezért fordultunk magához. Nem tudjuk megkezdeni az építkezést, mert nincs elég segéd munkásunk. Töbörözzen az asszonyok között.

Sabaczné még aznap este, házimunkáját félbehagyva, sietve csukta be maga mögött otthonának kiskapuját. Először a közvetlen szomszédokat kereste fel, majd mindig távolabb ment: — Hallottatok? Megkezdik az iskolánk építését, de nincs elég segéd munkás. Mit gondoltok, ha mi... — A papírra egymásután kerültek fel az újabb nevek. Szendeiné, Schilliné, Zsirmanné. Mátéiné és még az 50 éven felüli Paupa is gondolkod-

zás nélkül jelentkezett. Felajánlások születtek. Ki 4 napot, ki 5 napot, sokan pedig 10 napot ajánlottak fel társadalmi munkában.

LERAKTÁK AZ ELSŐ TEGLÁT. Sabaczné ígérete, felajánlása, hosszára nyúlt. A 10 napból, hetek, a hetekből pedig hónapok lettek. Sokszor, a nehéz, fárasztó munka után, hirtelen kijelentette: — Nem megyek tovább. Elég volt.

Később, önmagát is megcáfolt: — Ha nem megyek, akkor mi lesz a többiekkel? Ők is abbahagyják. S akkor mi lesz az iskolával?... — Es esténként tovább főtte a másnapra való ebédet, takarította a lakást, megnézte kisfiának a házi feladatait. Reggel pedig már 7 órakor a kőműveseknek segített. Habarcstot kevert, téglát horított...

Sokszor, ha gyermekei ebédet vittek, vagy csupán unalomból meglátogatták, figyelmesen magyarázott: — Ez itt tanterem lesz. Az meg tanító lakás. Jölesett beszélni az egyre növekvő, mindjobban alakuló hatalmas épületről, a szőszke-hajú Tibinek, és a kis Erzsike-nek. Tibi már okos fiú. Tudta azt, hogy ez az iskola kétszeresen kedves lesz az ő számára is. Kedves, mert édesanyjának szeretete, fáradtságos munkája, kitartása, ereje, örök emléket hagyott az iskola történetében.

— Ha készen leszünk a kőműves munkákkal, abbahagyom az egészet — határozta el ki tudja, hányadszor Sabacz Jánosné, és ezt a férjével is közölte.

— Nagyon helyes. Dolgozzon most más is a szülői munkaközösségben — egyezett bele a férj rögtön. Az asszony elhatározása azonban — most az egyszerű — nem volt tartós.

A PEDAGÓGUS NAPON, az ünnepségen díszelnökségbe választották, és Simek elvtárs, a jutalmazottak között, elsőnek említette nevét.

— Sabacz Jánosné, a gesztenyési iskola építésénél végzett jó munkájáért „az oktatásügy kiváló dolgozója” jelvényrel tüntettük ki.

Felejthetetlenek voltak ezek a percek. Az elnökség tagja, az éveig harcoló, kérő és követelő, erélyes asszony, meghatottan, remegő kézzel vette át a kitüntetést. Mindenre gondolt, csak erre nem. Hogy ennyire becsülik, ilyen nagyra értékelik az ő munkáját. Es ekkor dől meg újból az elhatározása.

— Nem. Nem tudom abbahagyni. Mégsem tudok elszakadni a szülői munkaközösségtől, a gyermekektől, a tanítóktól. Tovább dolgozom. Hiszen megéri.

Es kezdte újra Simek elvtársnál: — A kőműves munkák kérszen vannak. Még csak a vezeték villany bekötése, s az általános nagytakarítás van vissza. De az épületen kívül, a tereprendezési munkálatokat még nem kezdték meg. Pedig nagyon fontos, hogy az ősz előtt, elvégezzék ezt is. Mert hiába van szép iskolánk, ha gyermekeink nem tudják megközelíteni.

Válasz erre a levélre is érkezett: — „A tanács sürgeti a tereprendezést.”

A LEGUTÓBBI TANÁCSÜLESEN, a kenderföldi asszonyok, hasonló kéressel fordultak Komló vezetőihez. Intézkedjenek, hogy a kenderföldi iskola, minél előbb felépüljön. Sabacz Jánosné ezen az ülésen, nem kihívásként, nem is büszkeségből, — csupán okulásul — mondta el saját véleményét:

— Nagyon helyes, hogy a kenderföldiek harcolnak az iskoláért. De sokkal előbb kellett volna elkezdeni. Ugy, mint nekünk. Még 1951-ben, amikor csak 51 ház volt Gesztenyésben...

Azóta több lett a ház, nagyobb a család, s a régi kétségget, — hogy betöltik-e a gesztenyési gyerekek az iskola tantermeit, — újabb kérdés váltotta fel: elég lesz-e a 6 tanterem, a gesztenyési gyerekeknek?

MOST MÁR NYUGODT és boldog Sabacz Jánosné, mert tudja, hogy az iskola építésében neki is érdeme van. S mert látja, hogy a több év kitartó fáradtságos munka nem volt hiabavaló. Ha kérdezik saját küzdelméről nem sokat beszél. De az új létesítmény építéséről, minden lerakott téglájáról, annál több élménnyel sorol fel.

PALINKÁS KAROLYNÉ

SABACZ JÁNOSNÉ, ahogy visszagondol a küzdelmes hónapokra, a várakozással eltöltött hetekre, s a hosszúnak tűnő 5 évre — megnyugodva mosolyodik el:

— Hát igen. Mindent az iskoláért, a gyermekeinkért tettem. Azt akarom, hogy a gesztenyési gyerekeknek is szép iskolájuk legyen. És ez a vágyam, sok küzdelem után, de valóra vált.

A megvalósult álom, az országot mellett nyújtózkodó pirostetejű épület, nagyon szép. Kívülről is csinos, mutatós, de ha valaki belülről megnézi... még csak az az igaz. Sok asszony segédkezett az iskola építkezésénél, de a sok közül is, legelőször — és legtöbbit — a kékszemű, kedvesarcú, 29 éves Sabaczné fáradozott. Az ő munkája, az ő küzdelme nem most kezdődött.

EVEKKEK EZELETT, még 1951-ben, hosszú töprengés, hirtelen elhatározás után, bekopogtatott a tanács elnökéhez.

— Elnök elvtárs! Mindenfélé építkeznek. Intézzé el, hogy mi is kapjunk óvodát, meg egy 6 tantermes iskolát.

— Hat tantermes iskolát, elvtársnő? Minek az? Nem tudják betölteni a termeket. Hisz mindössze 51 ház van Gesztenyésben... Kevés a gyerek...

Sabaczné nem elégitette ki a felelet. Ha Kőkőnyösben, Kenderföldön építenek, a gesztenyések sem maradhatnak ki. Mert, hogy jelenleg 51 ház van, az nem kifogás. Ha Komló épül, valószínű több

ember, több család keres otthon a régi, s az új házak között. Akkor pedig a gyerekek is többen lesznek. És így, már nem is maradnak üresek az építendő iskola tantermei.

A pártbizottsághoz fordult. Lássák be, hogy a gesztenyési iskola kell. — Meg óvoda...

1953-IG VÁRT. Ezt az időt nem belenyugvással, hanem lázas türelmetlenséggel, kíváncsisággal töltötte. A hosszú hónapok alatt semmi eredmény. Kisfia már iskolaköteles lett, s ő nem akarta, hogy sokáig tanuljon a régi épület falai között. 1953-ban levelet írt Rákosi elvtársnak, s onnan kért segítséget. A levél megírásánál többen is közbeszóltak. Podpácné, Schilliné, néhány mondatban szintén kifejtette véleményét:

— A gesztenyési szülők nevében kérjük: ideiglenes iskolánk helyett 160 gyermek számára, engedélyezzék egy új, megfelelőbb iskola felépítését. Keresetlen, egyszerű, őszinte szavak voltak ezek. De a kérelemben, a válaszáért aggódó asszonyi írásban ott rejtezőtt az anyai szív minden szeretete, a gyermek féltő vigyázása, s a holnapnak építése.

Két hét után, válasz érkezett. — „A kérdés jogos, az iskola „megépül”. — Sabaczné, levéllel a kezében, a trösztöt kereste fel. Es Hegybíró elvtárs, csak megerősítette a Központi Vezetőség válaszát:

— Az utasítást megkaptuk. Az építkezést beütemeztük az 1954-es tervbe.

Mázai Bányász

670 tonna szén terven felül a bányásznap tiszteletére

A mázai bányász, 1949. január óta, 11 hónapot számolhat, amikor nem teljesítette tervét. Az évek óta vezetett kimutatások azonban legtöbbször csak terven felüli (plusz) termelésről tanusítottak.

1956. első félévében, 360 tonna szénrel teljesítették túl üzemi előirányzatukat. És most, augusztus 20. valamint szeptember 4. tiszteletére, újabb 670 tonna szén terven felüli kitermelését vállalták.

Az üzemezőt helyettesít, Péter elvtársat kérjük meg, beszéljen az üzem második féléves munkájáról, terveiről.

— Főfeladatunk, a második félévében, a fedütelepek megkutatása, majd fejtesekre való előkészítése. E célból, a III. szinti irányvágatból, új harántot hajtunk ki, amely a további szentételek csapásiránti felkutatására szolgál.

— A fenntartások megkönnyítése érdekében, a II-es harántban, idomkőfalazással megyünk előre. Ha ezt a harántot északi irányban, még 150 métert hajtjuk, elérjük a fedütelepeket.

— Ránk vár, az aknázások takarítása is, melyeket hamarosan meg kell kezdenünk, hogy a mélyfúrók munkához láthassanak.

Milyen nehézségek mutatkoznak a második féléves munkájában és hogyan szüntetik meg azokat?

— Sok bajunk van, a sűrített levegő biztosításával. Jelenleg, csak 1 kompresszorunk üzemel, és az is többször rossz. Problémánk van, a faanyag ellátással is. Ezen úgy segítünk, hogy a régi fejtesekből — ahol balesetmentesen lehet dolgozni — rablást végeztünk. Így némiképp pótoljuk az esetleges hiányokat.

— A fenntartási és feltárási munkálatoknál, csak csökkentett létszámmal dolgozhatunk, mert bányászaink legtöbbje most van szabadságon. Ennek következtében, a fenntartási és feltárási munkák elvégzése, nem kielégítő.

Mi a biztosíték arra, hogy a második féléves tervüket és a bányásznapra tett felajánlásukat teljesíteni tudják?

— Legtöbb eredményt, üzemünk légakna körüli területétől, a III-as telepi termeléstől várjuk. Itt az előkészítési munkálatokat, alaposan „megfoglaltuk”. Ezenkívül bányászaink és műszaki embereink is, mindent elkövetnek, hogy Máza 1956-ban teljesíteni tudja kötelezettségét és adott szavát.

Legjobbaink

Steinhauser Ferdinánd, a mázai bányász legjobbjai között. A 13-as csapat vezetője Németh Jenő, legmeghittebb munkatársa Takács Vilmos. A 13-as csapat jó hírnevét, s a brigádok közötti elsőbbséget, Steinhauser Ferdinánd igyekvő, szorgalmas munkájával is mindenkor elősegíti.

Sipos István (4) a Munka Erdemérem arany fokozatának, az Elmunkás jelvénynek, a sztahanovista oklevélnek, és a Szocialista Munkáért érdemérem, régi tulajdonosa. 17 év óta bányász. 1956. július 1-től, az ujonnan alakult meddő elővágó DISZ-brigád vezetője. Csapatával résztvesz a gyorvágatható DISZ-brigádok országos versenyében.

Nemzetközi hírek

BARÁTI LÁTOGATÁSOK

A Finn és a Szovjet Békébizottság a két szomszéd népbartói kötelekeinek további megszilárdítása érdekében közös baráti utazásokat rendez. Június 30-tól, tizenegy napig 300 finn turista tartózkodik Leningrában és Moszkvában. Szeptemberben egy szovjet turista-csoport adja vissza a látogatást.

AMERIKAI VASUTASOK KÉNYSZERSZABADSÁGOLÁSA

A nagy amerikai vasúttársaságok július 2-án, 23 ezer vasútmunkást kényszerbadságra küldtek. A munkából való kizárás azzal indokolták, hogy a 650 ezer acélipari munkás sztrájkja szükségessé tette a korlátozást. Ugyanakkor a „Pennsylvania Railroad” vasúttársaság például májusban

6,1 millió dollárral a legnagyobb profitot zsebelte be 11 esztendő óta.

A VILÁG LEGREGIBB SZERSZÁMAI

Dr. A. Rust hamburgi történelmes Meiningen közelében a jégkorszak előtti időkből származó kőszerszámokat talált. A leleteket egy nemzetközi tudós-bizottság bírálja majd el. Amennyiben dr. Rust feltevése helyesnek bizonyul akkor Thüringia földjén megtalálták a világ eddig ismert legrégebbi szerszáma.

FRANCIA AUTO, 200 KM-ES ORÁNKENTI SEBESÉGGEL

Az első gázturbinás meghajtású francia gépkocsi, amelyet június végén a Montheyben tartott versenyen kipróbáltak, 200 kilométeres óránkénti sebességet ért el.

Újítóknak

Két elvi döntésről

Több esetben vitatkoztak azon, hogy az 53/1955. VIII. 25. M. T. számú rendelet 8. szakasza (2) bekezdését hogyan kell értelmezni. Azaz, mikor kell az anyagmegtakarításért járó 25 százalékos díjfelemelést eszközölni.

Az OTH mellett szervezett döntőbizottság 1956. évi június 21-én tartott ülésén, e kérdésben döntést hozott. Eszerint: — „Ha az újítás megvalósítása változatlan minőség mellett „örténik, úgy a népgazdasági szinten számított, forintban kifejezett eredménynek anyagmegtakarításra eső része után járó díjat minden esetben 25 százalékkal kell felemelni. — Anyagmegtakarítás alatt értjük az anyagköltségekben előállított csökkentést.”

A népgazdaságnak nemcsak az az érdeke, hogy az anyagfelhasználás általában abszolút értelemben csökkenjen, hanem relatív módon is. Szükséges, hogy újítóink állandóan kutassák azokat a lehetőségeket, amelyekkel adott nyersanyaghelyzetünk mellett, mind nagyobb mértékben tudjuk szükségleteinket fedezni.

A közreműködői jutalommal kapcsolatban is, elvi döntést kellett hozni, mert különböző felfogás érvényesült a tekintetben, hogy találmány esetében, ezt a jutalmat 1 évi díj, vagy 3 évi díj után kell-e fizetni. Az elvi döntés értelmében:

Visszajövünk Komlóra

Komlórol, új szocialista bányavárosunkról, gyakran olvasunk az újságokban. És a hatalmas alkotásokat, építkezéseket, tájkepeket látjuk viszont. Érdeklődéssel figyeljük Kenderföld újabb lakóházainak építését, és az emberek hősiességét, akik egy hónappal megrövidítették a lakóházak átadási határidejét azért, hogy a komlói bányászok — családjukkal együtt — minél előbb beköltözhesseken az egészséges, modern épületekbe.

Mi, eljöttünk Komlóra. De nem azért, mert nem akarjuk tovább folytatni az eddigi szép munkát. Hanem; mert házánk iránti kötelességünket teljesítjük.

Komló hősi bányászai, dolgozói! Mi, a néphadsereg kötelekében, mindent elkövetünk, hogy békés munkátokat semmi sem akadályozza. S ha visszamegyünk közelekk, veletek együtt, közös erővel dolgozunk tovább városunk népünk jobblétéért, szocialista államunk fejlesztéséért.

NEMES JÓSEF honvéd

Közlemény a mosógépek kiosztásáról

Komlón, az eddig forgalomba hozott mosógépek mennyisége, csak kis részben fedezte a jelentkező igényeket. A hamar népszerűvé vált, olcsó villanymosógép, országos viszonylatban, keresett cikk lett. Városunk 1955. II. félévében, 28 darab, míg 1956. első félében 37 darab mosógépet kapott. Kezdeti időszakban, a mosógépek értékesítésénél nagyfokú visszaélés volt. Ez sok esetben a fogyasztók jogos elégedetlenségét váltotta ki. Előfordult az is, hogy egy-egy szállításhoz több volt a határidős ígéret, mint az érkező gépmennyiség.

Az elosztás megújítására 1955. október 1-től — az akkori kiskereskedelmi vállalatnál — csak egy személy vezette a jelentkezők névsorát, s állapította meg, hogy a beérkező mosógépre, ki a jogosult. Az ilyen elosztás mellett is,

fordultak elő igazságtalanságok. Az igények kielégítésénél, nem minden esetben vettük figyelembe az igénylők szociális körülményeit, a munkában — és különösen a társadalmi munkában tanúsított magatartását. Az eddigi helytelen elosztás megszüntetése érdekében a III. negyedévében érkező 25 darab villanymosógépet a városi tanács vb. kereskedelmi osztálya osztja el, a tanács elnökeinek ellenőrzése mellett. Az elosztásnál figyelembe veszik, a legrégebbi jelentkezőket, az igénylők szociális helyzetét (dolgozó anya, gyermekek száma, stb.) s a munkahelyen való társadalmi munkában elért eredményeit. Az újabb igénylőkről a tanács nyilvántartást vezet anélkül, hogy a mosógép leszállítására, határidős ígéretet tene. Ha a jelentkezőre sor kerül, értesítést küld.

Ki kapja az 1 500 forintot?

— Erről írjon elvtársnő! De mindent írjon meg — fogadott a mázai Ü. B. elnök iróddájában, a 13-as csapat vezetője, Németh Jenő és Takács Vilmos.

Miről van szó? A bányásznap két idomkőfalazó brigád dolgozik. A 13-as és a 11-es csapat. Mindketten jól, kifogástalanul végzik munkájukat. Vigyáznak arra, hogy ne legyen igazolatlan hiányzó, betartják a munka és a technológiai fegyelmet, és takarékoskodnak a faanyaggal. Mégis — a 11-es csapat, Jáhn András brigádja — hónapok óta, jóval elmarad Némethék mögött.

— Mert a Jáhnék munkahelye nem hasonlítható össze, a 13-as csapatéval. Sokkal nehezebb körülmények között dolgoznak — mondja néhány bányász, aki mindkét csapat munkahelyét ismeri.

Mit sérelmez Németh Jenő?

Két és fél hónappal ezelőtt, az üzemezőség célpremiúmot hirdették. — A két csapat közül, amelyik magasabb százalékot ér el, május-június hónapban — 1500 forint célpremiúmot kap — olvasták a bányászok, a kifüggesztett közleményt. Nem kellett több biztatás, a két csapatnak. Munkához láttak... De Jáhnék, hiába igyekeztek, a májusi 1500 forintot Némethék nyerték. S a júniusi teremtésben is, csak 97,8 százalékot értek el. A 13-as csapat, 136,8 százalékkal, megnyerte a júniusi célpremiúmot is.

— De csak elvileg — panaszkodik Németh Jenő, és munkatársa Takács Vilmos. Mert gyakorlatban Jáhn Andrásék részére akarja kiadni az üzemezőség, a pénzt. Hát kinek van magasabb százaléka? És kinek van kedve ezektől a versenyhez, ha így értékelik az emberek munkáját?

Az Ü. B.-elnök, Kovács elvtárs, megmagyarázza a dolgot:

— A május havi célpremiúmot, Némethék kapták. A júniusi — százalék arányában — szintén őket illeti. Az üzemezőség azonban úgy határozott, hogy — amennyiben Némethék beleegyeznek — a második 1500 forintot Jáhnék adja. Mert Jáhn András csapata — a rossz geológiai viszonyok között is — mindent elkövet, hogy teljesíteni tudjon. S a vezetőség határozatával az Ü. B. is egyetértett.

A 11-es csapatnak, kétségtelenül rosszabb a munkahelye. De ha megnézzük a teremtés mellett, az előirányzatukat, azt látjuk, hogy a norma megállapításánál, méltányolták a brigád körülményeit.

Mig Németh Jenőék előirányzata 11,5 cm/műszak, addig Jáhn Andráséké csak 8,2 cm/műszak.

Nem vitás, hogy a 11-es csapat, — az alacsonyabb előirányzat mellett is — kemény küzdelmet vív. A hirdetett 1500 forint azonban — ha már az üzem vezetősége magasabb százalékra állapította meg — mégis Németh Jenőket illeti.

Most csak az a kérdés: mivel a 13-as csapat átlagkeresete is jóval több, mint a 11-es csapaté, önszántukból, emberi belátásból, átengedik-e a júniusi célpremiúmot Jáhn Andrásékra? S ha az üzem vezetősége igazságosan intézkedik, akkor ebben a kérdésben figyelembe veszi, Németh Jenő csapatának véleményét is.

A Sipos-brigád problémái

Sipos István (4) DISZ ifjúsági brigádja, nemrégiben alakult. A 6 fiatal, vígkedélyű, jól dolgozó bányász, július 1-ével kezdte meg új munkahelyén — a III. szinten — a meddő elővágást. Mikor a brigád megalkották, Madarász elvtárs, az üzem egyik mérnöke, így buzdította őket: — Igyekezzenek, hogy állandóan kimagasló eredményeket érjenek el. Aki résztvesz a DISZ-brigádok országos versenyében, annak mindig nagy teljesítményt kell elérnie.

Ezt Sipos Istvánék is tudták. Azonban — most jön a probléma! — milyen versenyfeltételeket kell betartaniok, hogy méltó versenyzők legyenek? Ezt senkinek közölte velük.

A versenyfeltételek ismertetése a DISZ-titkár feladata lett volna. Hogy miért nem

történt meg, ez nyitott kérdés marad, Sipos István (4), a felhívás részleteit, egy beszélgetés alkalmával hallotta először, az üzem pártirodájában. A feltételek csak néhány pontból állnak, és mint Sipos elvtárs megjegyezte — „a csapat képes azok teljesítésére. Ha, az üzem vezetősége biztosítja a műszaki feltételeket”. — És itt jön a második probléma:..

Július 11-én, kötélszakadás volt. Csapatunkat nem telepítették. Július 12-én, egész délelőtt levegőhiány volt. Csak csakánnyal dolgozhattunk — mondja Sipos elvtárs. — A levegőhiány egyébként elég gyakori. Ebben a hónapban — 12-ig — már háromszor akadályozta munkánkat.

Sipos István (4) DISZ ifjúsági brigádja, a hónap elején, szép tervekről beszélgetett. A

csapat tagjai úgy határoztak, hogy a hetedik óra előirányzott 30 méter előrehaladást, megtoldják 10 méterrel. Az első héten jól indult a munka. A második héten azonban, — 9-től 12-ig — négy nap alatt, csak 3 méter elővágást tudtak elvégezni. S a visszalévő két nap alatt már nem pótolhatták az elmulasztottakat.

— Ha még néhányszor megismétlődnek ezek a műszaki hiányosságok, nem tudjuk teljesíteni vállalásunkat — legyint lemondóan a csapatvezető, és véleményét a brigád tagjai is osztják.

Az üzemezőt helyettese, Péter elvtárs, és az üzem párttitkára, Hergert elvtárs, a jelenleg működésben lévő kompresszor gyakori leállításával, meghibásodásával érvel.

— Ha a tröszt, a beépítésre kerülő 25 cm-es kompresszor meghajtoművét leszállítaná, biztosítani tudnánk az állandó levegőellátást. — mondja Hergert elvtárs, s még hozzáteszi: — De hasztalan kérjük, nem intézkednek.

A tröszt beruuházó és gépezeti osztálya, vagy 6 héttel ezelőtt, a betonlap elkészítését kifogásolta.

— Ha az alapot kijavítják, és a szerelési munkálatot elvégzik, a meghajtoművet azonnal biztosítjuk — mondotta Kratik elvtárs.

Az alap elkészült. S a régóta ígért meghajtoműv leszállításának, itt a legfőbb ideje:..

Találos kérdések

Miért járnak a mázalai szakadozott, levált talpú cipőkben? (Tsz.)

Miért olyan nagy mennyiségben Máza egyetlen vendéglőjében a töményszesz, a bor? (Mert nincs Máza-nál és másuttal.)

Miért nem árulnak sör, (Mert nem árulnak sör,

A versenynyilvánosság kerékkötője

Egy-két plakát, néhány felhívás, ez minden, ami a mázai bányásznap versenynyilvánosságát hirdeti. Ha idegen szemlélő a furdó előcsarnokában kifüggesztett közlemények alapján akar tudomást szerezni, a bányászok vállalatáról — és a teljesítésekről — ugyancsak rosszul jár. Csatlakozhat azokhoz az emberekhez, akik rendszerint naponta kopogtatnak a verseny felelős ajtaján:

— Hogy áll a brigádunk? Hány százalékra teljesített?

A bányásznap tiszteletére, 25 csapat tett felajánlást. Vínéker Károly és Hernesz Lajos 6-6 csillás, Bauer János és Götze János 3-3 csillás vállalását a szeneskörlet csapatai közül sokan követték. De érdemleges felajánlást tettek a feltárási is.

Nyilvánosságra azonban, mindez csak július 12-én, dél-

után került. És milyen formában? Nem idézzük a gondosan vonalozott kimutatás szövegét, mert ez meglehetősen hidegen, sőt mi több „fagyosan” közölte az emberek nevéit, a „terv”-et, a „tény”-t és a „%”-ot. Megjegyezzük: a bányászok mégis, ahogy észre vették a falragaszt, kíváncsian csoportosultak köréje.

Nagyobb hatást váltana ki, — az ilyen fajta „mozgósítás”, megszokott hivatalos forma helyett, — ha ötletesebb megoldást választanának. Például, rajzos karikatúrát, néhány soros szöveggel. Vagy rajznélküli humoros, lelkesítő, serkentő megjegyzéseket. Igen ám, de:..

— Nincs nekünk dekoratőrünk elvtársnő! Azért is állunk ilyen rosszul a versenynyilvánossággal — mondja Kovács elvtárs, Ü. B.-elnök. — 1300 forintért nem hajlandó

senki sem vállalni a dekorációs munkálatot. Küldjenek valakit Komlóra!

Nagy baj az, ha nincs senki Máza-n, aki foglalkozna a bányásznap versenynyilvánosságával. De még nagyobb baj, hogy Kovács elvtárs — aki legtöbbet tudna mondani, a bányászok versenyeredmény utáni érdeklődéséről — ilyen belenyugván beszél, erről a kérdéstről. Elvégre is, nem a komlóiak, hanem a mázalaiak érdeke, a versenyek megfelelő propagálása. S a versenynyilvánosság ilyen nagymértékű elhanyagolását, már nem lehet kizárólag „csak” objektív nehézségnek feltüntetni. Az 1300 forint pedig egy cseppet sem lebecsülendő fizetés. Ezért a pénzért még válogatni is lehet dekoratőrökben. Persze ehhez többet kellene törődni — nemcsak a szervezéssel! — hanem elsősorban a nyilvánossággal.

A szerkesztőség postájából

Több udvariasságot

— címmel az Új Komló június 26-i számában közöltük Kovács Dezső panaszát, a közkönyvtári postahivatal dolgozóiról. — A cikkkel kapcsolatban, levelet kaptunk a Pécsi Postaigazgatóság formai vezetőhelyettesétől, Somfai János elvtársától, aki többek között így ír:

— Az ügyvel kapcsolatban megállapítottam, hogy az egyesített felvevő a felek kiszolgálását, a postai szabályrendszer alatt — szabálytalanul — szüntettes. Így a panasz jogos volt, mert az idő alatt is, folyamatosan kellett volna a postai küldemények felvételét és az értékcsökkentést végeznie.

A felek megváromtatása, illetőleg az esetleges torlódások elkerülése érdekében, egyúttal intézkedtem, hogy a postahivatalnál az indítások alkalmával a közönség kiszolgálása ne szüneteljen.

Nagyobb gondot a higiénikus kiszolgálásra

A 49-es Építőipari Vállalat egyik dolgozója, Simonyi Lajos írja:

— Tudom, hogy az ebéd gondos előkészítéséért nem az altároló étkezde dolgozó felelősök, de legalább a tárolást végzők rendesebben. Június 22-én, amikor ebédelni mentem, tányéromban, a burgonyán egy szitakötő szerű bogár volt. — Mikor kértem az ebéd kicserélését a felszolgálótól, azt a választ kaptam, hogy: nem lehet másként adni, és ő nem tehet róla, ha bogarat talál a rajta. Sőt, mi több, a panasz-

könyvi bejegyzésnél is megnyugtatót: — „Ugysem ér semmit, hiába írja.” Szeretném tudni, hogy kötelesek vagyunk-e, a leírt módon tárolt ebédet elfogyasztani, és: miért nem ér semmit a panaszkönyvi bejegyzés. (A panaszkönyvi bejegyzések, és a vállalat egyéb útján beérkezett panaszok alapján, legutóbb az üzemi bizottság, figyelmeztette a konyha vezetőjét, — Szántónét, — az étel tisztább, gondosabb felkészítésére. Szerk.)

Gyors intézkedést kérünk

Két és fél éve elmúlt, hogy a Malinovszki út 7-es számú házban lakunk, melynek mosókonyháját még egyszer sem

használtuk, mert állítólag „nincs kényen.” Több esetben kértük már, hogy tisztítsák meg, de sajnos in-

tézkedés nem történt. A nagymosást kénytelenek vagyunk a konyhában végezni, ami a lakásnak sem, de nekünk sem használ. Kérjük a házkezelőseget, hogy minél előbb adja át eredeti hivatásának a mosókonyhánkat — írják a Malinovszki út 7 szám alatti lakók.

(Török elvtárs, több esetben bebizonyította már, hogy gyorsan és rugalmasan intézkedik. Reméljük, ebben az esetben is segítségére lesz a Malinovszki út 7. szám alatti lakóknak.)

Javaslat

A legutóbbi felhőszakadásból és piaci áradásból okulva, néhány javaslatot tesztek, melyek valoraváltásával megakadályozhatjuk az újabb vízközlési károkat — írja Krajkó Károly, a 49-es Építőipari Vállalat dolgozója. — Véleményem szerint a hídralévő akna elébe, legalább három garzot (betonba épített rácst) kellene elhelyezni. A pataknak Gadány felőli ágát pedig, betongáttal ellátott víztárolónak kellene megépíteni.

Harmadik megoldásnak Krajkó elvtárs, újabb patakmeder kiépítését javasolja, egészen Mecsekjánosig. Azonban a két ésszerű ötletet szemben, ez utóbbi túl költséges lenne.

(A városi tanács városgazdálkodási osztálya — reméljük — foglalkozik Krajkó elvtárs elgondolásaival. Véleményét — Krajkó elvtársal együtt — szerkesztőségünk is várja. szerk.)

ERTESTÉS

A Megyei Bíróság elnöke értesíti városunk dolgozóit, hogy a Komló Városi Bíróság területén felmerülő közjegyzői teendőket dr. Reményi Emil sádsi közjegyző látja el. Nevezett e-célból minden héten kedden és szerdán a komló városi bíróságnál tartózkodik.

Sport hírek

USZAS

A Komló Bányász úszói Pécsen szerepeltek a háromnapos megyei ifjúsági és felnőtt úszó bajnokságon. Versenyzőink az összes bajnoki számokat megnyerték, és számos helyezést értek el.

VIZLABDA

Komló Bányász-Pécsi Kinizsi 7:0 (2:0). Góllövők: Bánusz 2, Gyimes 2, Sági 2, Kató 1.

Ragyogó játékkal, igen gyors, mindkét csapat által korszerű, sok úszásos, mozgó vízlabdajátékkal, várokozón felül jól szerepelt Pécsen a Komló Bányász ifjúsági vízlabda csapata. A mérkőzés színvonalát messze meghaladta az előzőleg játszott (Pécsi Dozsa—Pécsi Török 4:2) mérkőzés színvonalát. A csapat minden tagját dicséret illeti lelkes, odaadó játékáért.

ATLETIKA

Az 1956. évi Országos Bányász Pályabajnokságon a komló atlétik várokozón felül szerepeltek július 7-én és 8-án Nagybatonyban.

Nők: Schusztler Erika, 80 m. gátolvas 13,9-el, 100 m. VI. 13,8-al, 200 m. V. 30,0-al.

Férfiak: 400 m. Bakonyi III. 53,3-el, 800 m.: Talján II. 2:05,8-el, Czudez III. 2:07,8-el, Bakonyi IV. 2:08,1-el, Pokorni X. 2:12-el, 1500 m.: II. Talján 4:13,8-el, III. Czuder 4:21,6-el, 200 m. gát: III. Krausz 28,7, 400 m. gát: II. Krausz 63,4-el, 3000 m. akadály: II. Pokorni 10:43,6-el.

Rúdugrás: III. Niedling 260. Távolugrás: V. Niedling 660. Súlylökés: III. Cserháti 11,51. Gerely: I. Cserháti 47,31. Kalapács: II. Marosvári 35,66, IV. Szovári 31,08. — Dízkosz: III. Marosvári 31,28. — Hármastugrás: VII. Niedling 11,83. 4x400 méteres váltó: I. Komló (Krausz, Czuder, Bakonyi, Talján) 3:44,9.

Szabálysértési ítéletek

A komló városi tanács vb. igazgatási osztálya, mint elsőfokú bíróság határozta, 400 forint pénzbüntetésre ítélte Jónás Sándor állást, azért, mert rendőrségi nyomozónak adva ki magát, békés járó-keltek igazolatlanul és azokkal kötelezte.

Az elsőfokú bíróság 300 forint pénzbüntetésre ítélte Szalkó György állást, aki ideiglenes lakóhelyváltozását nem jelentette be az illetékes katonai hatóságoknál. Engedély nélküli iparüzésért 100 forint pénzbírságra kötelezték Pál Vencel üzemi gumijavítót. Ugyan Pál 15bb esetben végzett cipőjavító munkákat, melyek által törvénytelen úton keresetbe jutott.

Jakopovics Rémusz né 40 forint pénzbüntetésre ítélte az elsőfokú bíróság, mert sok esetben bent a lakásban aprított tűzfűt, s így rongálta a társadalmi tulajdont.

Zók István földműves a város belterületén, meg nem engedett helyen szemetet rakott le. Szabálysértő események miatt a városi tanács elsőfokú bírósága 50 forint pénzbüntetésre kötelezte.

Vízrel hamisított tejet szolgáltatott be a tejbehajáték Kovács Pál földműves. A meg nem engedett tejszállításért 150 forint pénzbírságra kötelezték.

Budai Istváné, Tancsics Jánosné 50-50 forint, és Papp Istváné 30 forint pénzbírságra ítélték, mert emeleti lakásuk ablakából végezték el a szönyegporlást.

A PECSI autóbuszon, vasárnap este elvesztett pénztárcámmal, egy kétkruhás férfi leszállt. Nevezettet ismerjük. Kérjük, hogy a pénztárcát a komló rendelőintézetben, dr. Jeszenszki névre adja le.

H I R E K

Képzőművészeti remekművek Komlón

— Nézd! Az a Munkácsy nekünk is megvan!
— Milyen tüzes színű, az „Egri nők” másolata!
— De jó volna otthon is kiakasztani, az új rekamié fölé!
Ilyen megjegyzéseket hallani a sűrűn tologgó nézők között a Május 1. Filmszínház előcsarnokában, a Múcsarnok szép és érdekes kiállításán. A magyar festészet műzeumi kincseiről készült, színes reprodukciók tömege borítja a falakat, alattuk rövid magyarázó szöveg.

A Képzőművészeti Alap évek óta egyre több remekműről készít kitűnő nyomdai olajmásolatot, így váltak hozzáférhetővé a leghíresebb magyar festők, köztük Munkácsy, Paál, Székely Bertalan, Szinyei-Merse, Mednyánszky, Ferenczy, Fényes, Rippl-Rónai művei, a vidéki kiállításátogatók, valamint a hazai és a külföldi képgyűjtők számára.

Igy a komlóiak is díszíthetik lakásukat, megajándékozhatják gyermekeiket a kiállításon látható bármelyik képpel: városunk papírboltjaiban mindössze 4,— (üveges keretben 15,—) illetve nagyméretben 20,— forintért megvásárolhatják.

Örömmel üdvözljük a kiállítást, mert igazi műlehetet nyújtó Örvendünk a képvásárnak is. Így végre a kevesebb pénzű, szepet szerető dolgozó, a tartalmatlan, gyenge minőségű, zugarusok által terjesztett piaci giccsmázománnyok helyett, művészi értékű olcsó lakásdíszhez jut.

MERÉSZ.

Munkásokat keresnek

Azonnali belépésre: Komló Széchenyiszeri Trösztt Szénelőkészítő üzeme: 15 külszini segédmunkást, a 49-es Építőipari Vállalat: 30 kőművest, 10 ácsot, 100 kubikost, 50 segédmunkást, a 7. sz. Kőbánya vállalat: 5 lakatos, 20 bunnokozó pakolót, a Komló Mázai Erőmű: 5 lakatos, 10 salakos segédmunkást, a Cementipari Vállalat: 10 segédmunkást, az Aknamélyítő Vállalat: 20 földalati csillét, a 24-es AKÖV: 10 gépkocsivezetőt (teherkocsira), 5 kalauzt, a MÁV Rakodási Főnökség: 5 segédmunkást, a Helyiipari Vállalat: 1 festőt, 1 bádógost, 3 kőművest, 1 univerzális motorszertelőt, a Parképző Vállalat: 30 segédmunkást vesz fel.

NAPTAR

1956. július 17., Kedd. Elek napja.

A Nap két 5.03 óraker. — A Nap nyugszik 20.35 óraker.

A Hold két 16.16 óraker. — A Hold nyugszik 0.00 óraker.

Húsz évvel ezelőtt, 1936. július 18-án indult meg a spanyolországi polgárháború. Ot évvel ezelőtt, 1951. július 18-án kezdtek szocialista iparunk egyik nagy alkotásának, a diósgyőri nagyközségi építését.

1831. július 20-án, százhuszötthéttével ezelőtt fejezte be Goethe a Faust című tragédia második részét.

Ötszáz évvel ezelőtt, 1456. július 20-án halt hősi halált Nándorférfvárnál Dugovics Titusz.

MOZI

Május 1.: Július 17-től 18-ig: Éjszaka a Mont Blanc, osztrák film, július 19-től 22-ig: Irén menj haza, lengyel film, július 23-tól 25-ig: Papa, mama, ó, meg én.

Szabadság: Július 17-től 18-ig: Az eltűnt kapitány, szovjet film, július 20-tól 22-ig: Körhinta, magyar film, július 23-tól 25-ig: Irén menj haza, lengyel film.

Matiné:

Május 1.: Július 22-én délután 10 óraker: Vidámvásár, szovjet film.

Szabadság: Július 22-én délután 10 óraker: Cirkusz, szovjet film.

Előadások kezdete a Május 1.-nél: hétköznap délután fél 7, és fél 9 óraker, jó idő esetén a szabadtéri színpadon 9 óraker. Vasárnap: délután fél 5, fél 7, és fél 9 óraker, jó idő esetén 9 óraker a szabad téren.

Szabadság: hétköznap délután 6 és 8 óraker, vasárnap 4, 6, és 8 óraker.

Pénztárnítás mindkét filmszínháznál egy órával az előadás kezdete előtt. Telefon: Május 1.: 20-18, Szabadság: 20-13.

— SZAZÖTVEN BARANYAI UTTÓRO vesz részt a DISZ Központi Vezetősége által rendezett Tihany—aszófi nemzetközi úttörő nagytáborozáson. A pajtások indulásuk előtt előkészítő táborozáson vesznek részt Pécsen a Szabadság úti általános iskolában, július 14—15-én.

Könyvespolc:

Egri Viktor:

(Szlovákiai Szépirodalmi Könyvkiadó)

A „Túrj üllő” Egri Viktor államdíjas szlovákiai magyar író regénytrilógiájának második kötete, a „Márton elindul” folytatása. Az 1955. évi ifjúsági pályázaton díjjal kitüntetett regény.

Nagyszerű kordokumentum ez a könyv, amely 1938. mozgalmas napjaitól egészen a felszabadulásig hű képet ad a fasiszta elnyomás alatt szenvedő öntudatos munkás életéről. Bálint Márton végigszenvedő a háborús hat év minden megpróbáltatását, de kitart meggyőződése mellett még a legsötétebb fasiszta terror idején is.

Márton tudja, hogy a jövőbenő ember nem maradhat télen, vállalnia kell a munkát és a vele járó kockázatot, az üldözöttest és a börtönt. Kétszer megjárja Illavát, de még edzettebben kerül vissza és a szenvedések még izzóbbá teszik hűségét a párt és az ember iránt.

Megrázó a zsidók deportálásának leírása, és lenyűgözően drámai erejű a Miava-környéki irtványlakók összefogása az ellenség ellen. Oda, a miavai

TÚRJ ÜLLŐ

hegyek közé menekül Márton családjával, amikor életükre törnek. Összekötő lesz, majd együtt harcol a partizánokkal és csak bajtársai bátorsága menti meg őt és kislát a puszkagolyótól. Ott éri meg a felszabadulást és onnan indul el újra, hogy segítsen újjáépíteni a romokba döntött világot.

A „Túrj üllő” a szlovákiai munkásság, a jószándékú, egyszerű emberek ellenállásának hősköltevénye az ember-

Horváth Árpád:

A reformkor mérnöke

(Ifjúsági Könyvkiadó)

A legnagyobb magyar vízmérnök: Váserhelyi Pál életének regényes feldolgozása vállalkozott Horváth Árpád. A nagy mérnök nevéhez nem kisebb alkotások fűződnek, mint az Alduna szabályozása, a Vaskupa hajózhatóvá tétele, az Izlász és Tachtalia közötti csatorna létesítése, a Tisza és vízrendszerének térképezése, az első dunai állóhíd, a Lánchíd tervének elkészítése s a híd munkálataiban való részvétel. Szép, küzdelmes élete,

seget megnyomorító fasiszta bestialitással szemben. Ez a regény Egri Viktor írói fejlődésének fontos állomása. Az író eljut az ember- és társadalombárázolás történelmileg hiteles, ugyanakkor művészi- len érett fokára, az általa megteremtett és megrajzolt hősök immár önálló életet élnek, és előfelé haladó fejlődésük a mögöttük álló osztály érését, gyarapodását jelképezi.

a rosszakaratú császári tisztviselőkkel való harcai, országos jelentőségű alkotásai mindmennyi kitűnő téma, hogy alakját lelkesítő példának állítsuk ifjúságunk elé. A technikai érdeklődésű ifjúság bizonyára nagy érdeklődéssel és figyelemmel olvassa el a könyvet, szívesen ismerkedik meg a nagy magyar mérnök tevékenységével, akinek nem egy tervét, nem egy gondolatát éppen a mi nemzedékünk valósítja meg.

Sárról, porról, rendetlenségről

A porról, sárról

Senkisé kívánja azt városunk lakói közül, hogy Komlón is olyan körülmények legyenek a tisztaság szempontjából, mint pl. Budapesten. Hisz mindenki tudja, egy fejlődés és építés alatt álló településen

a nagy és mindenféle jármű okozta forgalom ezt bizonyos fokig megakadályozza. De csak bizonyos fokig. Nézzük sorjában, és meggyőződünk erről:

A rendetlenségről

A mindenfelé elszórt papírdarabkák, gyufás és cigarettdobozok, kilós és félkilós papírcsokkák a legjobban tanúsítják, hogy városunk lakói többségének még nem szívügye az utcák, a terek tisztasága.

Az Anna cukrázda homlokzati fala mellett kinőtt gízgaz sem bántja az ott dolgozókat szemét. A Kossuth Lajos utcai 39-es számú ház előtt kocka alakú útburkolatkövek hevernek szanaszét a gyalogjárdán. Fentebb a 43-as számú ház és a Bátya-büfé között, állandóan víz folydogál ki az úttestre, ami síkossá és csúnyává teszi a járdát is.

Fent Kökönyvcsóna a szemétdarabokkal van baj. Ha egy-egy

megtelik, a háziasszonyok melléje szórják a szemetet és a hamut. A Zója utca 2-es számú épületnél pl. már egy kisebb Mecsekre való szemétdomb csúfítja a környezetet.

Kiken múlik ez — már nem bizonyos fokig, hanem teljesen — az embereken. Rajtam, rajtad, és ő rajtuk, akik elszórják a papírhulladékokat, szemetet és azután átközöndek; — ...micsonda rendetlen, piszkos város ez a Komló!

Tehetünk arról? Ugye, igen. Akkor pedig felelősséget magunkra! Városunkban sok külföldi vendég jár, s mi lesz azoknak a véleménye rólunk, akik csodákat művelünk az építésben, de hátul kullogunk a tisztasággal; ; ;

Más városban örülnek a köztisztasági emberek, ha esik az eső, mert elmossa a port, piszkot és a szemetet. Komlón ilyenformán fogadják a város feletti tornyosuló felhőket:

— Csak nagy eső ne legyen, mert lehordja a hegyekből az iszapot, mint legutóbb és akkor egy hétig sarat hordhatunk az utcákról.

A sár megszárad 5—6 nap után és por, fojtó, fullasztó „puder-réteg” (így nevezik már Komlón) lesz belőle. És hiába locsol az öntözőkocsi elől, mögötte 200 méterrel már porzik az úttest... Nálunk a sár és a por kérdése egy önmagába visszatérő valami. Ha esik, sár, ha száraz időjárás honol, por van.

Lehetne ezen segíteni? Lehet. Csak ehhez a tanácsnak, a helyi vezetőknek még nagyobb önállóságot kellene biztosítani. Egy példa:

A tanács helyesen úgy kívánja megszüntetni ezt az áldatlan állapotot, hogy több

csapadékvíznyelőt, a város körül a két hegyoldalban vízlevezető árkokat építtet. Erre ez évben 20 millió forintot ütemezett be.

De a mi tanácsunk tervez, és az EM LAKIG-ja — amely Budapesten székel — végez. Mivel a pénz az ő kezében van, a 20 millióból alig másfél milliót többet fordított eddig ilyen irányú beruházásokra. Még jó, hogy a Minisztertanács határozata nyomán, mely a tanácsok önállóságára vonatkozólag hozott határozatot, hamarjában másképp lesz. Mert lehet, hogy a LAKIG vezetői „szivükkel-lelkükkel” dolgoznak Komló építéséért, de nem élnek itt.

JOKARBAN lévő cipész-stoppoló-gépet veszünk. Pécsi Ruhá- és Cipőipari Vállalat, Széchenyi tér 18. emelet.

— Kertes, villaszzerű háromszobás ház eladó. Beköltözhető. Sásd, Kolozsvári u. 16.

— Használt női nagy kerékpár eladó. Parkas József, Fűrész Sándor utca 5.

Új Komló

AZ M.D.P. KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA.

VI. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM

ARA: 30 FILL.

KEDD, 1956. JULIUS 24.

A Kossuth-aknai bányászoknak már nincs szénadósságuk

A zöldség és gyümölcs ellátás

jobbá tételéről tárgyalt, a városi tanács végrehajtó bizottsága július 17-i ülése. A végrehajtó bizottság az eddigi tapasztalatok alapján határozatot hozott és felhívta a MEK-et, hogy gondosabban lássa el Komló városát zöldséggel. Szeresse meg jobban az egyes zöldség és gyümölcs boltok terítését, tegye gyorsabbá az árak kiszállítását, vagyis állandóan friss áruval lássa el a vállalat boltjait.

A jobb zöldségellátás érdekében, a kenderföldi, könnyűs újabb zöldséges pavilonok beállítása után, zöldséges pavilont kapott Kossuth-akna lakótelepe. Rövidesen az Újtelep asszonyainak is teljesül régi kívánásuk egy zöldséges pavilon felállításával.

Határozatot hozott a végrehajtó bizottság arra is, hogy a MEK pavilonjaiban ezentúl csakis minőségileg teljesen kifogástalan árut szabad árusítani. Így oda csak kiváló minőségű étkezési burgonyát és egyéb zöldségféléseket lehet szállítani. Intézkedés történt arra is, hogy az esetleg megmaradt és fonnadásnak indult áru-féléseket azonnal árazzák le, adják el olcsóbb áron, nehogy esetleg az áru megromoljon.

A jobb ellátás érdekében a MEK megyei központja utazó felvásárlókat állított be, akik más megyék területeiről is eszközölnék felvásárlást olyan áru-félésekből, melyből Baranya keveset, vagy egyáltalán nem termel.

Intézkedés történt, hogy a zöldséges boltok a kora reggeli, illetve délelőtti órákban kapják a friss árukat.

A Kossuth-aknai bányászok, a múlt hét folyamán röpgyűléseken és rendkívüli taggyűléseken vitatták meg a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége ülésének anyagát. Sokan nyilatkoztak olyképpen véleményüket, hogy megértették mit kér tőlük a párt, s mi most a legfontosabb feladatuk.

A szenes főkörlet vájárai például megbeszéltek, hogy szeptember 2-ig — a Bányásznapig — naponta 10 vagon szenetet adnak előirányzott tervükön felül. Ezzel törlesztik mintegy 5000 tonna szénmennyiséget kitevő adósságukat, s egyben hozzájárulnak a párt által kért 300 ezer tonna terven felüli szén kibányászásához.

Vukicsévics Géza elvtárs, Kossuth-bánya szenes főkörletének párttitkára erről így beszélt:

— Lehetőségeink biztosítják, hogy III. negyedéves tervünket 105 százalékra, IV. negyedévi tervünket pedig 102 százalékra teljesítsük. Így adósságunk törlesztése mellett, mintegy 15—20 tonna terven felüli szénrel járulhatunk hozzá a Központi Vezetőség által kért mennyiség kitermeléséhez.

A szavakat hamarosan tett is követte. Július 18-án még eléggé súlyos elmaradással küszködött Kossuth-bánya. De a III-as körleti, új 10-es telepi front szervezettebb irányítása, a kommunisták fokozottabb helytállása és a bányászok nagyobb lelkesedése július 22-ig már fordulatot teremtett. Szombaton ugyanis 124,9 százalékos napi tervteljesítéssel, több mint 37 vagon szenet küldtek a felszíntre a szenes főkörlet munk

kásai. Ezzel havi tervük esedékes részét 101,8 százalékra teljesítették.

A szombati 37 vagonos tervteljesítés azt bizonyítja, hogy Kossuth-bánya bányász

Javítási munkálatok a Béta-aknai kötélpályán

A Béta-aknai kötélpálya gyakori meghibásodása sok esetben fékezi a Béta-aknai bányászok munkáját. Ezért a generáljavítás kezdetéig — melyet szeptember 1-én kezdünk — azonnali intézkedésként a következőket tesszük:

A pálya csilleparkját egyelőre úgy növeljük, hogy a leezett csilleket és alkatrészeket összeszedjük és a gépüzemnél megjavítatjuk. Július 30-ig így 55 csillel növeljük a kötélpálya csilleparkját. Amíg a bányagépgyár leszállítja a még hiányzó 50 darab futó- és függesztőművet, addig Petőfi-bányától kapunk kölcsön függesztőket. Ha e függesztők beválnak — a kísérlet most folyik, — magunk oldjuk meg hamarosan a kötélpálya csillekérését, mert szállítókosarunk van.

Szeptember 1-én hat hétre leállítjuk a kötélpályát. Ez idő alatt tökéletesen rendbehozzuk, az elhamarkodott indítás miatti hibákat, úgy, hogy október közepe után, a kötélpályával semmi hiba ne legyen, és a fontos szállítási vonal ne akadályozza Béta-akna termelését. Természetesen addig is megteszünk mindent az előforduló hibák gyors megszüntetésére.

Elmondta: GARAMVÖLGYI JÁNOS a tröszt term. oszt. vezetője

Tanácstagjaink bejelentéseinek intézése

A városi pártbizottság július 12-én megbeszélést tartott városunk kommunista asszonyaival. Ezen a megbeszélésen sok észrevétel és hasznos javaslat hangzott el az asszonyok részéről. Egnéhányra az elmúlt heti lapunkban már válaszoltunk. A megbeszélésen felmerült problémák teljes intézésére a július 31-én megjelenő lapunkban válaszolunk majd részletesen. Egy igen fontos problémára azonban most kívánunk reagálni, mert nem kevesebbről van szó, mint a dolgozók és a tanácstagok bejelentéseinek, észrevételeinek intézéséről.

Igen sok panasz merült fel tanácstagjaink és asszonyaink részéről, hogy egyes gazdasági vezető szervek — különösen a vendéglátóipar és a kiskereskedelmi vállalat boltjai, valamint a karbantartó vállalat vezetősége — nem reagálnak tanácstagjaink észrevételeire és bejelentéseiket nem intézik gyorsan és eredményesen. Sőt nem egy esetben el is utasítják azokat.

Most egyszer, s mindenkorra újjólag közöljük: a tanácstagok a dolgozó nép bizalmát élvezik és az ő választott szerveik. A tanácstagoknak joguk és kötelességük a lakosság panasza alapján észrevételeket, javaslatokat tenni és intézkedést kérni az illetékes gazdasági szervektől! Ezt a jogot államunk törvénye a Tanácstör-

Legjobbaink...

Szkupa János aknász már nem kezdő a bányászatban. Sok-sok éves tapasztalata van, ismeri a bányát, az embereket, s ezt jól gyümölcsözteti.

Június havi tervének 105,2 százalékos teljesítése után, olyan felajánlást tett augusztus 20 és a VI. magyar bányásznap tiszteletére, hogy júliusi és augusztusi tervét 120 százalékra teljesíti. Célja elérése érdekében párosversenyben van Hohn Antal aknással. S bizony aligha van ennél jobb, előbb, és elevebb vetélkedés Kossuth-bányán. — Leszállás előtt mindig megkérdezi Szkupa elvtárs, mennyit teljesített párosverseny társa.

— Ma 108 százalékot? Hm... ez egy kicsit sok, de iparkodunk, hogy nekünk 109 legyen — mondja, a felvilágosítást adónak, s lent úgy is kezdi a munkát. Pillanatok alatt dönt és határoz: hogyan biztosíthatja legjobban a műszaki feltételeket. A hanyagokat megdorgálja, a gyengébbeket, a gyakorlatban segíti, bátorítja, buzdítja. S ez mindig meghozza az eredményt. Az I-es körletben szinte örökké és előre ki lehet írni: „Szkupa János harmada az első!”

Most a bányásznapra versenyben nagy fába vágta a fejszét. 120 százalékot elérni nem könnyű dolog! Jelenleg „csak” 106,2 százaléka van, de biztosan vagyon abban, hogy Szkupa elvtárs eredményt jel-

ÚJ HÁZTARTÁSI BOLT KÖKÖNYÖSBEN

Kökönyös-nyugaton megnyitott az 55-ös számú háztartási bolt, amelyben a következő áru-féléseket lehet vásárolni: vegyiárúk, kozmetikai szerek, papírárúk, iskolaszerek, üveg és porcelánárúk, zománcédek, rádiók, hűtőgépek, festékárúk.

ző grafikonja rövidesen nyilvánosan tör felfelét, addig amíg a 120 százalékot el nem éri. Erre biztosíték az 1955. december 6-án birtokában lévő „Szakma kiváló műszaki dolgozója” miniszteri kitüntetés és az oklevél is.

HIREK

Jelentkezz a Hidas-völgyi úttörőtáborba
A Hidas-völgyi „Úttörőmozgalom 10 éves jubileumi táborá”-nak második, harmadik váltócsoportjába még jelentkezhetnek úttörő fiú és lány pártások. Bővebb felvilágosítást az Úttörőházban adnak reggel 8-tól délután 16 óráig. Telefon: 23—70.

Megalakítják a komlói központi tánczenekart

A városi tanács népművelési csoportja elhatározta, hogy központi tánczenekart alakít. Ezért a népművelési csoport arra kéri mindazon tánczenészeket, akik működési eszéddéllyel rendelkeznek, jelentkezzenek augusztus 2-án délután fél 5-től 6 óráig, a Zrínyi Ilona Kultúrotthonban székelt Állami Zeneiskolában Horváth Gyula igazgató elvtársnál.

Ülést tart Komló Város Tanácsa

A városi tanács végrehajtó bizottsága 1956. július 27-én délután 4 órára rendes ülést hívta össze a városi tanácsot. A tanácsülés megvitatja a nyári mezőgazdasági munkák helyzetét és a közsépgazdasági terv I. félévi végrehajtását. A végrehajtó bizottság ezúton is kéri a tanács tagjait és a város lakosságát, hogy a nyilvános tanácsülésen jelenjenek meg.

Üdülő gyerekek

Ebben az évben hat csoportban üdülnek a gyerekek a Fonyód melletti Béla-telepen. — Egy-egy csoportban 40—46 gyerekek üdül, és a csoportok kéthetenként váltják egymást. A fürdés, futball és a szórakoztató társasjátékokon kívül hetenként mozilátogatáson vesznek részt a dolgozó szülők itt üdülő gyermekei.

Épül a tanácstagok klubja

A tanácstagok klubját a városi tanács dolgozói társadalmi munkában építik fel. Ugy érzi, hogy ez a klub valóban az övék lesz, hiszen az ő munkájuk eredményét látják benne.

Motorkerékpárok elosztása

A terményutalványok nélküli motorkerékpárok elosztását július 15-től a városi tanács kereskedelmi osztálya végzi.

Tanácsai vállalat lett a Vendéglátóipari Vállalat

A Minisztertanács határozata alapján a Vendéglátóipari Vállalat július 15-től, a városi tanács vállalata lett.

Működésben a rakodógépek

A Komlói Szénbányászati Trösztnél 14 darab rakodógép könnyíti a dolgozók munkáját, segíti tervteljesítésüket.

A Hazafias Népfront munkatervéből

Július 23-án — tegnap — a Hazafias Népfront városi elnöksége megbeszélést tartott további munkájáról, terveiről, céljairól. A megbeszélésen foglalkozott, az asszonyok szélesebb körű bevonásával, s a részükre biztosított szórakozási lehetőségekkel.

Munkatervbe vette — a Zrínyi Ilona Művelődési Otthon elkészülte után — kézimunka és olvasóköri beindítását, valamint szabás-varrás tanfolyamok szervezését. A békebiztosítást, havonta legalább egyszer, kisgyűlések megtartásával bízza meg, ahol a bizottság tagjai, a lakókkal közösen tárgyalják meg

a nemzetközi, belpolitikai helyzetet. Programba vette olyan ankét szervezését, ahol a bölcsődék, napközitthonok dolgozói tapasztalatcserét, hasznos beszélgetést folytathatnak. Az ankét rendezését augusztus végére jelölte.

A Hazafias Népfront városi elnöksége — e megbeszélés következményeként — felhívja a Szülői Munkaközösség tagjait, hogy az iskolák szeptember 1-i megnyitójának ünneplőességét, valamennyien segítsék elő.

A notánacs ezenkívül felkészült az új Szülői Munkaközösség tagjainak megválasztására.

Kossuth-bánya szenes főkörlete 103 százalékos tervteljesítést ígér

Az elmúlt hét elején 100 százalék alá süllyedt Kossuth-bánya tervteljesítése. Olyan vélemények hangzottak el erről, hogy Kossuth-bánya bányászai, júliusban nem teljesítik előirányzatukat és az adósság felszámolására tett ígérteiket sem váltják valóra a bányásznapig.

— Nagyon tévesek ezek a vélemények — nyilatkozott Szilágyi Antal elvtárs, Kossuth-bánya szenes főkörletének vezetője lapunk munkatársának. — Júliusban 103 százalékra teljesítjük széntermelési tervünket. S ennek érdekében a következőket tesszük:

— A II-es körletnek — ahol kevés a munkaerő, — 50 csillét és 15 gyakorló vájárt adunk. A csilleket nem turkálásra és lakatkezelésre állítjuk be, hanem produktív munkára. A gyakorlóvájároknak pedig átadjuk a 3-es telepi frontfejlesztést. Ezzel egy új termelő munkahelyet biztosítunk, illetve nyitunk meg, így a II-es körletben az eddigi két frontfejlesztés helyett három lesz.

— A III-as körlet omlasztásos fejtése nem hozta meg olyan arányban a produktív teljesítmény növekedést, mint vártuk. Még sok itt a kiszolgáló. Ennek oka, hogy e fejtésben hét (7) féle csúszda van. Az egyik nem illik össze a másikkal, s így sokszor van zavar a szállításban. A csúszdákat kirakattjuk és újjal helyettesítjük.

— Az I-es körletben, a Czukor és a Szinger csapat felállítására a VI. szinti alapvágatból történt eddig. Ez késleltette, hogy a vájárok időben kezdjék meg a termelést. Most, hogy rendbehoztuk a két fejtés felső kijáratát, szervezettebb faellátással biztosítjuk a két csapat termelésének növekedését. Ugyanakkor újraindítottuk a III/a vágati frontfejlesztést is, amelyben eddig bányatűz gátolta a bányaművelést.

— Ezekkel az intézkedésekkel fogjuk biztosítani a júliusi 103 százalékos átlagos napi termelést — fejezte be nyilatkozatát Szilágyi Antal elvtárs, a szenes főkörlet vezetője.

Teljesítjük kokszolható gázzséntervünket

Május 27-e óta, naponta több mint 100 vagon kokszolható gázzséntet küldünk Sztálinváros felé. Csaknem két hónapja a komlói bánya, Sztálinváros kokszmű szénigényeit, abban az ütemben, mennyiségben és minőségben elégíti ki, ahogy az be van ütemezve, s az üzemeltetésnek megfelel.

A kokszolható gázzsént termelésénél naponta vetődnek fel újabb és újabb problémák, melyek sürgős intézkedést kívánnak. Ilyen például a komlói szén egyik hátrányos tulajdonsága: a nagy portartalom, amely a sztálinvárosi szénmosóban, a mosó túlterhelését, s a mennyiség bizonyos csökkenését okozza.

Két évi beható gyakorlattal, a tröszt minőségének termelési szervezete, — a MEO — a durva és finom laboratórium, s az előkészítőmű egyre kielégítőbben oldja meg ezeket a problémákat.

A bánya és a sztálinvárosi kokszmű vezetői, a legnagyobb egyetértésben dolgoznak együtt. Nemcsak kéthetenként tárgyalják meg a tennivalókat, hanem — szinte naponta — közlik egymással, géptáviró, vagy távbeszélő útján, észrevételeiket. Erre azért van szükség, hogy a komlói bánya mindenképpen a sztálinvárosi kokszmű kívánásaihoz igazodjon. S ez, eddig zökkenőmentesen sikerült is. A két hónap alatt, a nehézségeket leküzdve, teljesítettük kokszolható gázzsént tervünket.

Fiúk! Jelentkezzetek vajúrtanulónak!

Pártunk Központi Vezetősége ismét hozzánk, bányászokhoz fordult. Több szentet kért tőlünk. A nép, az ország, a magunk érdekében. A Politikai Bizottság beszámolójában így hangzik ez a rész: „...bár egyszerű bányászaink a széntermelés tervét teljesítik, azt kérjük tőlük, hogy az 1956. második félévében legalább háromszáz ezer tonnával adjanak több szentet az országnak, mint amit a terv előír...”

A sok szén kitermeléséhez sok munkáskézre, szakmunkáskézre van szükség, és lesz szükség az elkövetkező években. Új szakmunkások kellenek tehát. Komlón egyszerű Vájáriskola van. A Vájáriskola most beiskoláz. Várja a fiatalokat. Elsősorban is a komlói bányászszülők fiait! Jelentkezzetek hát vajúrtanulónak.

A tanulmányi idő 3 év. Ezalatt az idő alatt a tanulók teljes ellátásban és havonta 160—540 forintig terjedő ösztöndíjban részesülnek, a tanulmányi eredményüktől függően. A legjobb eredményt elért tanulókat — a Vájáriskola elvégzése után — Bányáipari Technikumba javasolják.

Az otthonban való bentlakás nem kötelező. A jelentkezéshez az iskolai bizonyítvány és orvosi igazolás szükséges. Jelentkezni, a városi tanács munkaerőgazdálkodási csoportjánál lehet.

A vajúrtakma jó keresetet biztosít. A most vizsgázott tanuló közl. Ackermann Tamás 2012 forintot, Szabó Zoltán 1802 forintot, Hoffrein Jakab pedig 2969 forintot keresett júniusban.

SZÁSZVÁRI BÁNYÁSZ

Napi 1 vagon szén terven felül

Szászváron talán még soha sem készülődtek olyan lelkesedéssel a bányásznapra, mint az idén. Több, mint 500 munkás tett vállalást erre az időszakra, hogy túlteljesíti a tervét, növeli a termelékenységet, és új bányászokat nevel.

Erre a lelkesedésre most nagyon nagy szükség van. Ugyanis a szállítást az egyik akna javítása miatt, csak egy aknán bonyolíthatják le. Itt megy végbe a nép, az anyag, a meddő és a szénszállítás. Ez az állapot sokszorosán nehézebb teszi a bányászok munkáját, akik-e nehézség ellenére mégis sikereket érnek el a termelésben.

Augusztus 20. és a bányásznap tiszteletére az üzem dolgozó naponta 1 vagon szenet ígértek tervükön felül a trösztnek. Így akarják némileg pótolni azt a kiesett mennyiséget, melyet Anna-akna és Béta-akna idéz elő.

Ilyen például a 28-as csapat, amely az alábbi forgalmat tette:

„Mi a 28-as csapat tagjai Jauch Ferenc vezetésével vállaljuk, hogy a múlt év végénlegén 37 százalékos eredményünk helyett augusztus 20-ig 90 százalékos, a bányásznapig pedig 100 százalékos teljesítményt érünk el. Célkitűzésünk eléréséért érdekeltek egyéni bérezésben dolgozunk”.

Ehhez hasonló fogadalmat tett a 19-es, a 23-as, és a 21-es csapat is. S ebből látszik igazán, hogy Szászváron már nemcsak egyes csapatok ügye a tervteljesítés, hanem mindenkié. A kovácsoké, a lakatosoké, a szállítóké, és a villanyszerelőké éppúgy, mint a vágároké és az üzemvezetőké.

Ennek a jó, igazán kitünően

szervezett versenymozgalomnak csak egy hibája volt a múlt héten. Két napig (júl. 18. és 19.) hiába nézték a bányászok a versenytáblát, munkájuk értékését nem látták, mert a versenyfelelős a szapankiutaláson dolgozott.

Helyes lenne, ha az üzemi bizottság intézkedne, hogy Kárpáti elvtársnő valóban versenyfelelős legyen, s ne mindenki, aki a szapantól kezdve, az üdülés, a szakszervezet gazdasági munkáját, és egészen az étkezésig mindenfelé foglalkozik. Így természetesen, hogy nem jut ideje az eredmények rendszeres értékelésére. Ha pedig nem folyik értékelés, veszélyben van a napi 1 vagon terven felül ígért szén, mert az embereket, kik előtt ismeretlen saját eredményük, nincs mi ösztönözze.

Távirat a gépüzemekhez

Kedves Munkatársaink.

Nagyon örültünk, hogy az állomáson felszerelték az új szénfelvonó szalagot. Könnyebb és biztosabb lett a munkánk.

Az öröm közé azonban öröm is vegyült, mert olyan körbuktatót szereltek fel, hogy abba minden csille beleszorul. A beszorult csilléket csak úgy

tudjuk kivenni, ha 5-6 percig kínlódnunk. Esetleg, ha másik csillével kiütjük.

Ha ezen az állapoton mihamarabb változtatok, teljes lesz az örömünk.

Addig is kívánunk sok sikert és eredményes munkát az átszereléshez. Reméljük nagyon hamar találkozunk! Baráti üdvözzel

a szállító munkások.

Kirándulást szerveznek

Az 1956. I. félévében jó munkát végzett szászvári bányászok nem mindennapos, nagy-szerű jutalomban részesülnek. Az üzem vezetősége július 29-re kirándulást szervez a „Dobogó”-hegy alatti rétre. Ezen a kiránduláson mintegy 120 bányász és hozzátartozója, valamint a bányásznekar tagjai vesznek részt.

Néhány szót a napi programról:

Régen 8 órakor indulás a bányatelepi művelődési ház elől. A színhelyig a bányásznekar pátogó, friss ütemű indulókkal könnyíti meg és teszi „elviselhetőbbé” az alig másfél kilométeres gyaloglást. Ezután rövid ünnepély következik, mely alkalmával Károly elvtárs köszönti a derekasan helyállt bányászokat.

Az ünnepély után kinek kedve tartja, táncraperdülhet, a bányásznekar táncszámai mellett, vagy ki jobban szereti, nyáron szalonnát süthet. Egyébként az egész napi ellátásról az üzemvezetőség gondoskodik: 100 liter székszárdi vörösbort, egy nagy hordó sör, és harmincöt kilogramm húsból készült finom pörkölt várja majd, hogy július 29-én jókedvre derítse a szászvári bánya kiváló vágárait, csilléseit és kiszolgáló munkásait.

Cáfolják a cáfolhatatlant

Legutóbbi szászvári oldalunkon cikk jelent meg Takács Ferenc elvtárs társadalmi ellenőri tevékenységéről. A cikkben többek között arról is volt szó, hogyan ellenőrizte Takács elvtárs az üzemi konyhát. Megemléztük, hogy több esetben mértek ki adagonként kevesebb húst és az ellenőr észrevételezéseit egy pörkölttel akarták elsimítani.

Az írás megjelenése után július 16-án vastag, háromoldalas levél érkezett, a Dél-dunántúli Üzem-Élelmezési Vállalat szászvári bányakonyhájának telepvezető-jétől. Ebben elismerte ugyan, hogy a visz-

szásságok megtörténtek, de azért követezte, a helyesbítést.

Mi ezután sem tudunk mit helyesbíteni. Másodszori kivizsgáláskor is megállapítottuk a tényeket, melyek az étkező bányászok megkárosítását jelezték. Aki viszont szándékosan, vagy szándék nélkül (a kettő közül az igazít kiválasztani lehetetlen) megkárosítja az étkezőket - az vizsgálást követi el, ha nem is lopott. (Egyébként egy szóval se irtuk, hogy loptak!)

Ugyebár kedves Szilágyi elvtárs ezek után már Ön is belátja: a cáfolhatatlant mégsem lehet megcáfolni.

A mai fiatalok

— Oh, a mai fiatalok, mennyivel rosszabbak, mint mi voltunk! Nem akarnak dolgozni, elherdálják a pénzüket. — Bezzeg a mi időkben...!

Gyakran hallunk ilyen megjegyzéseket az idősebb emberektől, akik átlépték azt a tudatát, hogy ők is voltak fiatalok, szerelmesek és csintalanok. De ne elmélkedjünk az öregek megjegyzésén, inkább nézzük meg, hogyan él Szászváron egy mai fiatal.

Weimann Ferencről van szó, aki 21 éves. Mint iszapoló dolgozik az üzemben, s hogy jól dolgozik, azt igazolja 1800—2000 forintos átlagos keresete. A bányásznapon pedig 1900 forint hűségjutalmat is kap. Tehát szereti a munkát.

Szabad idejében viszont a pénzét se herdálja, ellenben zenei tudását képezi a bányászzenekarnál. Hetente kétszer jár próbára. Azt az időt, ami ezen kívül esik, olvasással és egyéb hasznos szórakozással tölti. A minap is, amint kifüldött, a Könyvterjesztő Vállalat üzemi megbízottját kereste fel és 27 forint értékben 3 könyvet vásárolt. Az a vágya, hogy élete végéig úgy tekintélyes kis könyvtárra tegyen szert.

Nos, kedves öregek, hát piruljunk egy kicsit! De csak egy kicsit, mert a következő pillanatban megszokásból már sópáncsognunk kell. Hogy: — „Jaj, hát ezek a fiatalok sosem változnak meg. Mi lesz belőlük, ha így folytatják. Bezzeg, a mi időkben nem így volt.”

Múzeális tárgy

A múzeális tárgy az a kaparó, amely immár 7 hónapja hever a szabad ég alatt a szászvári üzem udvarában. — És veri, rozsdá marja, a hanyag meg mindezt hagyja!

Bármilyen öreg gépről is van szó, azért egy kissé nagyobb gondoskodást tanúsíthatna iránta a gépüzem. Tán nem állna meg a termelés, ha a kaparót, — melyet tudomásunk szerint még fel akarnak használni, — féltető alá helyeznék. Vagy felesleges ennyire félteni a népgazdaság vagyonát? Ha megeshet a rozsdá, lesz helyébe új?

Bizonyára. De kinek a pénzén?

Az üzem gondja, az ő gondja is

Nagyszerű embert ismertünk fel a szászvári bányász üzem párttitkárának elbeszélése nyomán Kleri György elvtársban, az üzem ácsrészeslegének vezetőjében. Olyan embert, aki az üzem gondjait-bajait még a sajátjainál is előbbre helyezi. — Miről is van szó?

A szászvári bányász üzem szállítógépének dobján, fából van a nagyobbik fogaskerék. A kisebbik vasból. Hajdan ezzel bizonyára (70—80 éves gép) azt akarták megoldani, hogy a két fogaskerék, két különböző keménységű anyagból lévő szén, ne koptassa egymást túlságosan. A kivitelezés mai szemmel nézve kissé neveléses, de eláruljuk, hogy a vasból lévő fogaskeréknek még most is csak alig látszik a használat. A nagyobbik kerék fogazatát párszor ugyan kicserélték, de azt házilag könnyen oldották meg.

Most újból ott tartanak a szászváriak, hogy az elhasznált, oldott fagfogazatokot egy éven belül ki kell cserélni.

Ami hiába kell, mert nincs gyertyánfa, az egyedüli faféleség, amely szárítós, és fűrészszalag impregnálás után, e célra megfelel.

Mások — de nem Kleri bácsi — tán azt mondták volna, amit Pató Pál: „Ej, ráérünk arra még!” Kleri bácsi viszont gondolkodott: kiment az erdőbe Panta erdőszéhez, egy kicsit alkudozott, és egyéb bányafa helyett 2,5 köbméter gyertyánfát kap majd az üzem a napokban. Most már azt tervezi, hogy miképp hasogatja fel a nyers fát, miképp szárítja és miképp impregnálja, hogy legalább 20 évig tartson.

Nem nagy ügy, aminek most itt helyet adunk. Országos viszonylatban külön hőstettek is születnek már. De azért el kell ismernünk, ilyen előrelátó gondosság csak olyan emberben található termőtalajra, aki tudja: az üzem, melyet ő táplál és mely őt táplálja, az övé is. És ha az övé is, akkor gondját a sajátjának kell tekintenie.

Ilyen emberek már nagyon sokan vannak a mi országunkban, s örülhetünk, hogy a Kleri bácsi is ezek táborába tartozik.

Lakotokat a fűrdőbe

Enyveskező emberek is öl-tonnek, a szászvári bányász üzem fűrdőjében. Így nem csoda, hogy néha gumicsizma és kisebb-nagyobb összegű pénz mond örök búcsút előbbi gazdájának.

Ilyen esetben aztán egész nap bömböli a rangoshíradó: „Akit egyszer rajtakapnak, annak keserű emlékei lesznek öreg korában!”

Sajnos, az ilyen valóság megfélemlítést nem követi az enyveskezőknél a kézmosság, azok továbbra is maradnak akik voltak.

Csenhetnek is nyugodtan,

mert az üzemvezetőség egyetlen intézkedéssel se vetett ennek gátat. Pedig könnyű lenne, és az üzem is csak a munkatörvénykönyvben előírtakat hajtaná végre. Minden „hengarára” lakatot kellene venni. Először az üzemnek, később, ha a munkás elveszi a kulcsokat, saját maga gondoskodjék új lakatról, vagy térítse meg annak árát.

Ugy véljük, ez gátolná az enyveskezők zavartalan „munkáját”, akik a hengárak után előbb-utóbb szintén lakat alá kerülnek,

Újból a mozigépről

Nemrég 9. szervként a „Ludas Matyi” is foglalkozott a szászváriak filmszínházával. Ugyanis, mint már ismeretes, itt olyan rossz a hang, hogy a legtöbb magyar film élvezhetetlen. A 9-ik bíráló azonban ugyanúgy, mint az előtte elhangzottak és nyomtatásban megjelentek szintén mellőfogott, rossz lovat ütött. A szászváriak jobb hangra érdemes vetítógépe nem a megyei MO-KEPhez, hanem a Komlói

Szénbányászati Tröszt Szakszervezeti Bizottságához tartozik, amely eddig bölcsen hallgatott erről.

Ertesülésünk szerint a szakszervezeti bizottságnak pénze is van a hiba kijavításához. De ehhez nemcsak pénz kell, hanem az is, hogy Koczab elvtársnő — ne csak megállapítsa a bajt és ígéretet tegyen — intézkedjen.

A szászváriak már fél éve várják ezt az intézkedést!

EGY NAPILAP legutóbbi háromhavi példányait lapozgatjuk. Szemünk végigfut az „anyakönyvi hírek” rovatnonpareillel szedett sorain... „Házasságot kötöttek”... Két-két név, az egyik szerb, a másik magyar, vagy az egyik szerb, a másik szlovák, vagy az egyik szlovák, a másik ruszin, német, magyar és így tovább. — Jegyünk, s a számsor növekszik. Mindegyik név egy szerelem története, amely az üzemben, az esztergápad mellett, vagy az iskolapadban, esetleg a parkban, vagy a sétányon kezdődött.

Jegyünk. Egy márciusi napon hat esküvő volt Novi-Szadon (Ujvidéken). Ezek közül három lakodalomban szerbül is, magyarul is daloltak. — A következő napon nyolc esküvő, ismét három magyar és szerb. Szaporodnak a számok... és mindegyik szám egy-egy szerelemről szól. A szerelem pedig — talán nem haragszanak, ha idézem, nem is tudom, kinek az egyszerű szavait — felette áll az emberi önzésnek, több mint vallási vagy családi ünnep, a szerelem nagy és tiszta, mint minden, ami a legszebb az emberi életben.

A FIATALOKAT a házasságban nem akadályozza a nemzetiségi különbség. A fiatalok túlzásig magukat a nagyszülők begyepesedett felfogásain. Jövőt teremtenek, jövőt, amely végeredményben az övék...

Megállunk két névnél. Feljegyezzük és felemeljük a telefonkagylót, hogy megtudjuk a fiatalok címét, s hogy felke-

M. Szevancsev (jugoszláv író)

resszük őket. Tudjuk előre: csodálkozni fognak. Lehet, hogy vissza is utasítanak bennünket, de mégis megpróbáljuk.

Megbeszéljük a szokatlan interjú időpontját és elindulunk. A fiatalok egy feltételt szabnak: ne említsük nevüket.

Megígérjük és jegyezni kezdünk. A férfi szerb, a nő magyar. Így vezetik őket a különféle úrlapok rubrikáiban, mert ma még nincs „jugoszláv” nemzetiség, pedig ma már talán sokan szeretnék, ha így vezetnék őket. Három éve ismerkedtek meg. Szerelmük a dzsessz-zene hangjai mellett kezdődött, a hosszú utcai sétákon folytatódott, aztán órák-hosszat beszélgettek a Futaki-úti villamos végállomásánál, vagy hallgatva, melegen nézték a süllyes hópelyhek hullását. Szerelmüket titkolták szü-leik előtt, s a Duna-part árnyas csapásait rótták. Nevük kezdőbetűit belezésték az egyik pad támlájába, a sűrű örökzöld kerítés tövében. A járőrök néha gúnymelegjezést tettek rájuk. Sőt, egyszer a milicista is nagyon megsértette őket: feljegyezte nevüket, s ők sokáig, nagyon sokáig bántatosak voltak emiatt.

AMIKOR már a hosszú, végtelen séták értelmetlenül váltak, amikor kezük első remegése és első szerelmi vallomásaik távoll, kedves emlékeknek tűntek, elhatározták, hogy

SZERELEM

összeházasodnak. A lány szülei szó nélkül beleegyeztek, a fiú szülei közül azonban csak az anyja. Az apa ellenkezett. Ugy ugrott fel az asztal mellől, mintha leforrázták volna. Féltelmes grimaszba torzult az arca, szavai pedig vérig sértették a fiút.

— Hogy ünnepli majd a te feleséged a szlovák, a családi védőszent ünnepét? — kiáltotta, majd fenyegetve, parancsolóan hozzátette: — Az én házamban magyar lányt nem hozol!..

Sértődötten, haragosan rohant el hazulról. Késő éjszakáig nem jött haza, s amikor végre hazatért, részeg volt. — Amireh hozzáfért, mindent a földhöz vágott.

KÉT NAPPAL az esküvő előtt mégis beszélt a fiúval. Levert volt, de kedves: — Tartsd a lakodalmadat nálunk, a házban. Hívd meg barátait... s az övét is. Mégis csak te vagy az egyetlen fiúnk.

A lakodalom napján nagyon jókedvű volt. Örök barátságra irott új barátjával, a másik örömapával, akit először látott az életében

ES AZ ÖRÖMANYÁK? Azok az első unoka pelenkái és ruháskái körül vitatkoznak és nagyon szeretik, ha a nászok minél kevesebbet találkoznak a „Putnik” vagy a „Vajpodina” előtt.

Hétköznapit, megszakított történet — mondaná az ember,

De nincs igaza... Egy bányai román faluban láttam, hogyan kereskednek a szülők gyermekeik fiatalásával. A szó szoros értelmében veszik és eladják a lányokat. Láttam, hogyan ment tönkre egy nagy szerelem és láttam ennek a kegyetlen igazságnak a tragikus, drámai befejezését. Csúspasz ábrázati kamasz nevezte kézenfogva menyasszonyát, egy erőteljes, kifejtett szép lányt. A völgyben szemében gyermekek szégyen tükröződött, a menyasszony szemében az érett ifjúság heve lángolt. Kebleim ott csengtek a nehéz dukátok, amelyekért megvásárolták az ő fiatalágát és szülei önértéket. A dukátok csillogása tette tönkre szerelmét. Ugyanakkor a nyilvánvalóan nem találtak egyetlenegy esetre sem, hogy román lány vadhöz ment volna férjhez, vagy román legény szerb, magyar, vagy szlovák lányt vett volna feleségül.

Nem, kedves olvasó, ez a mese még nem hétköznapi. — Még csak most lesz, még csak most kell az a lennie...!

Újból a telefonkagyló van a kezünkben. Kellemes női hang válaszol: „...Nem tudom” — válaszol. „Kérdezze meg talán a férjét. Címünk: ez és ez...” Két órákron jön haza. De azt hiszem hiába keres fel bennünket...! És nevetett hozzá,

MEGIS ELMENTÜNK. Tiszta kis szobában vagyunk. Vádonatja, még ki sem fizetett bútorok között. Karcsú keze a tányérokat törli. A heverőn, a férje pihen. Magas, szőke fiatalember. Magyar. Elektrotechnikus. Szüleit már ötvenes korában elvesztette, gyermek-kora ágyuszólván nem is volt, ifjúsága sem. Felesége szerb. Ugy ismerkedtek meg, mint annyian mások. Középen laktak és napról-napra találkoztak. Köszönetek is egymásnak. A fiú egy nap könyvet kért kölcsön a lánytól (mint most bevállja, nem is nagyon azért, mert olvasni akart). Ezzel a könyvvel kezdődött a szerelemnek és ennek a kis lakásnak a története. A könyvet az éjjeliszekrényben tartotta, hogy minél közelebb legyen. Mintha tulajdonosa is közelebb került volna ezzel hozzá... Amikor a fiú visszaadta a könyvet, a lány nem tette vissza a többi közé, hanem első tiszta oldalára bejegyezte rejtett vágját...!

SZULEI ELLENEZTEK, hogy férjhez menjén a szőke magyar fiúhoz. Első ízben mondot ellent szüleinek. A lakodalmat nemrégiben tartották meg a legnagyobb csendben. A fiú két barátjából és a fiatalasszony három barátjából állt a lakodalmas népe...!

A fiatalasszony szülei meg sem látogatták meg őket. Azt sem tudják, hol és hogyan

laknak, milyen bútorot vettek lefizetésre... Az asszonyka néha sír ezért és szomorú. Férje vigasztalja. S ő néha-néha újból reménykedni kezd: hogy majd csak eljönnek a szülei egy szép napon. Az anyja bizonyára eljön, hiszen nagyon szereti, ő az egyetlen gyermekük.

Megint csak „mindennapi mese”, — ugye? S én erre azt válaszolom: még nem... Az volna, ha az asszonyka szülei nem lennének annyira önféjtelenek, csak azért, mert a vejlük magyar. Hétköznapi mese lenne, ha nem most játszódott volna le, amikor a régi és az új ütközik össze, amikor a begyepesedett felfogások és az e felfogásokat legyőző és nem tisztelő, mindenkifejtett álló szerelem vív harcot egymással.

IGEN, ez a történet csak most kezd mindennapivá válni.

Egy napilag legutóbbi háromhavi példányait lapozgatjuk. A sor végére értünk, s kö-zönséges öszzeadási műveletet végzünk. Novi-Szadon 74 házasságot kötöttek 15 nap alatt. A 74-ből 30 vegyesházasság. Ha ezt a 15 napos átlagot összehasonlítjuk a korábbi esztendőben kötött házasságokkal, nyugodtan állíthatjuk, hogy a vegyesházasságok száma évről-évre jelentősen növekszik.

A nemzetiségi különbség nem akadályozza a fiatalokat. Mert a szerelem felette áll az apró emberi önzéseknek, több, mint vallási, vagy családi ünnep, a szerelem nagy és tiszta, mint minden, ami a legszebb az emberi életben...!

MŰSZAKI ÉLET

222 000 forint megtakarítás

Ez év február 14-én Filep János és Jurics Emil Kossuth-bánya gépüzem dolgozó újítási javaslatot nyújtottak be, melynek értelmében a törött részleányrészeket felújítják. — Azokat a részleányrészeket, amelyeknek a részleányrésztáblájába illeszkedő része lepattant, a javaslat megtétele előtt továbbra már nem tudták alkalmazni, hanem kisebb kézi szerszámokat készítették belőle. Egy ilyen nyárs ára 80 forint, így ezzel a megoldással az előkalkuláció szerint évi 222 ezer forint takarítható meg. Eddig, az újítás bevezetése óta kb 200 darab törött részle-

nyársból újítottak fel használható részleányrészeket. Az újítás bevezetése csak akkor lenne igazán hasznos, ha a törzshöz tartozó összes szel-nélő üzem meghatározott időnként (hónap, negyedév) be-küldené a törött részleányrészek felújítás céljából. Hogy ez megvalósuljon, egy felelős megbízottat kellene választani, aki a törött részleányrészek cserélésével foglalkozna. Az üzemek túlnyomó többségben nem küldik be a használhatatlanná vált nyársakat, s így ezek teljesen veszendőbe mennek, vagy ócskavasként kerülnek összegyűjtésre. Gá-

tolják a nagyobb népgazdasági eredmény elérését, megrövidítik az újítók azáltal, hogy az egy gazdasági év alatt elérhető megtakarítás után járó újítási díjukat kisebbítik. Reméljük, hogy az üzemek megértik az újítás jelentőségét és sürgősen összegyűjtik és továbbítják a törött részleányrészeket, s ezzel elősegítik az előkalkulált megtakarítás túlszárnyalását. Az újítók eddig 800 forint-éleget kaptak, a többi újítási díjrészletet pedig az utóalkuláció alapján fogják folyósítani számukra. SZAJKO ISTVAN

A csilletsztító szerkeze-tről

Még 1954-ben pályázatot hirdetett a tröszt a csilletsztítási megoldására. A pályázatra sok értékes javaslatot nyújtottak be a műszaki és fizikai dolgozók egyaránt. Múlt év december végén kidolgozásra került Stekovic József és Adorján János részéről, a külföldi szakirodalomra és a helyi tapasztalatokra való támaszkodás alapján, egy vibrátoros csilletsztító berendezés.

A javaslat szerint 1 darab modell el is készült és a működés alkalmával biztató eredményeket mutatott. Kísérletelni nemcsak a modellen szeretnénk, hanem eredeti nagyságú példányon is. Ez azonban nehezen indul meg az anyagbeszerzési nehézségek és a kapacitáshiány miatt. Eppen

ezért fontos, hogy a szelénké-sztító üzem gyakorlatilag minden segítséget adjon meg ahhoz, hogy a kísérletezést mielőbb megindíthassák az újítók, hogy a csilletsztítási problémája végre a legkedvezőbb eddigi javaslat alapján megoldást nyerjen.

Újabb eredmények

A második félév sikeres tervteljesítéséért, a vállalások valóra váltásáért, szívós akaratral folyik a munka, a bányá-mélyén. Nap-nap után, újabb s nagyszerűbb eredmények születnek. Július 20-án Szébenyi József, III-as akna szenes körletének egyik brigádja, 94 csille szenetet küldött felszínre. Ezzel napi tervét, 204,2 százalékra teljesítette. A brigád havi 133,1 százalékos teljesítésével, III-as akna szenesapatai között, az első helyet foglalja el. Fokozott munkakedvvel,

szorgalommal dolgoznak Anna-aknán is. Németh József elővájócsoportja, közvetlen a híres Mähler-brigád mögött halad. A csapat tagjai július 20-ig, 4,5 folyóméterrel teljesítették túl, havi előirányzatukat. Kossuth-bánya feltáró körleténél, a három DISZ-gyors-vágatható brigád közül, Lill József 9 tagú brigádját vezet. Havi 19,6 folyóméteres előirányzatát 28,2 folyóméterre növelte, s ezzel 8,6 folyóméterrel hosszabbította meg a munkahely meddő elővájását.

szorgalommal dolgoznak Anna-aknán is. Németh József elővájócsoportja, közvetlen a híres Mähler-brigád mögött halad. A csapat tagjai július 20-ig, 4,5 folyóméterrel teljesítették túl, havi előirányzatukat. Kossuth-bánya feltáró körleténél, a három DISZ-gyors-vágatható brigád közül, Lill József 9 tagú brigádját vezet. Havi 19,6 folyóméteres előirányzatát 28,2 folyóméterre növelte, s ezzel 8,6 folyóméterrel hosszabbította meg a munkahely meddő elővájását.

Szervezettebb munka, jó munkaverseny az építőknél — több lakás bányászainknak

Az ideai esztendőben egyre jobb és alaposabb munkát végeznek városunk építőmunkásai mérnökei, vezetői. Bátran merjük azt állítani, hogy ebben az esztendőben még nem csatlakoztunk adott szavukban, mert amit eddig ígértünk, meg is valósítottuk! Most tanácskoznak azon, hogy ebben az esztendőben az eredeti tervtől eltérően több lakást adnak át bányászainknak, illetve az átadásra kerülő lakások határidejét jóval megrövidítik. Erről a tanácskozási levelet küldenek a sajtón keresztül Komló bányászaihoz, a július 31-én megjelenő lapunkban. Addig is ízelőnek közöljük az építőipari munkások azon versenyfelhívását, melyet a Baranya Megyei Állami Építőipari Vállalatok felé tettek a II. félév eredményes munkájáért, a gyorsabb építkezés érdekében. Ez a felhívás nem közömbös bányászainknak sem, mert minden sora és pontja a gyorsabb lakásépítést célozza. A felhívás a többiek között így hangzik: „A 49. Állami Építőipari Vállalat 1956. évi termelési tervét december 26-ig teljesíti, illetve az év végéig 3 százalékkal túlteljesíti. A termelékenységi tervet 4 százalékkal teljesíti túl.”

A lakásépítkezéseknél az átadási határidőket az alábbiakban rövidítették le: „Az 509-es épületet IX. 1. helyett VIII. 25-én, az 535—36-os épületeket december 31. helyett augusztus 20-án, az 537—38-as épületeket október 1-e helyett szeptember 15-én, az 539-es épületet november 1. helyett október 15-én, az 546-os épületet november 1. helyett október 20-án, az 547-es és 48-as épületeket pedig december 1. helyett november 20-án adjuk át.”

A fentiekben kívül felhívásukban vállalják, hogy az 1957-ben átadásra kerülő lakásokból még ebben az esztendőben 150 lakást tető alá hoznak, hogy ezzel biztosítsák az építőipari munkások téli munkáját. Önkénteségi tervükben meghatározott ráfordítási hányaddal szemben 1 százalékos költségint csökkentést kívánnak elérni. Az év végéig 50 százalékban bevezetik az egyszögű munkautalványozásokat, 40 százalékban a gépvakolást. Ez a felhívás, az abban foglalt vállalás is bizonyítja, hogy építőipari munkásaink minden tőlük telhető megtesznek Komló bányászainak lakásigény kielégítése érdekében.

Aggasztó tapasztalatok a munkavédelem körül

Kiseb-nagyobb balesetek folytán a 49-es Állami Építőipari Vállalatnál 150 munkanap esett ki a termelésből a II. negyedévben. 9 napon belül gyógyuló sérülés 18, 21 napon belül gyógyuló sérülés 5 történt. A legtöbb eset ebből, a vállalat 10 építészeti részlege közül a kenderföldi építészeti részlegre esik, ahol a II. negyedévben összesen 8 építőmunkás szenvedett balesetet.

csatateret lát! Munkahelyi rendről egyáltalán nem beszélhetünk a kenderföldi építkezésen. De, ha az 546-os sz. épületbe lépünk, „tátrajárásnál” is visszataszítóbb képet látunk. Oriási rendtelenség! Válaszfaltáradarabok, állványbakok, pallók, deszkák, falazóteglák, betonvasak, drótok és gömbfadarabok hevernek szanaszét a földszinten. Es sehoh egy „IV. Béla”, aki saját és a közönség érdekében rendteremtésre szólítaná fel az embereket. Képzeld el! Két segédmunkás viszi az 50 kilós hordládát, egyik véletlenül megbotlik az építés visszamaradt romjaiban, elesik, vagy belelép egy deszkából kiálló szegbe — és kész a 9 napon belül gyógyuló baleset!

pihenőket. Helyükön most 8—10 méteres úr tárog. Az emberek ott közlekednek a főbejárat lépcsőházi nyílásai mellett, amelyek legtöbbször nincs is elzárva a 8—10 méteres mélységtől. Egy véletlen botlás és... A következményeket még leírni is rossz. De ki viseli ezért a felelősséget?

A főépítész vezető

és a művezetők. Az egyik művezetőt és Gattyán Tibor elvtársat ott találta a törpedaruk mellett. Szótlanul nézték, hogy a darus és az emberek, ingó, törékeny állványon 30 mázsányi terhet szállítanak fel a tetőre, s ugyanakkor nincs korlátal megátolva, hogy az 547-es épület lépcsőházából valaki a teher alá ugorjék.

Biztonság óh! Ugyanitt, öt erkélynyílásban kidugó állványzatot építettek, kettőnél konzolos alátámasztás és korlát nélkül. Egy óvatlan pillanat és a „jappáner” magával, a mélybe ráthatja az embert is. A lépcsőházakban még csak ezután építik be a lépcsőket,

A táppénzcsalók

A beteg emberek általában olyan életmódot folytatnak, mely a gyógyulásukat elősegíti. Bezzeg nem tesznek így azok, akik csak úgy szeretik a munkát, ha azt más végzi. Sőt vannak olyanok is, akik verkedésből igyekeznek keresni a termelésből kieső okot. Helyesen járt el az Anna-aknai Társadalombiztosítási Tanács, amikor Dukai Félix-től, aki verkedés miatt hét napra kiesett a termelésből, a hét napi táppénzt, azaz 428 forintot tiltott le. De nemcsak Dukai Félix az egyedüli, akadnak társai is. Ilyen volt Pécsi Mátyás, akinek 10 napi táppénzét, 377 forintot, vagy Cser József, akinek 6 napi, azaz 332 forint táppénzét tiltották le.

A betegség ideje alatt, a beteg köteles otthon tartózkodni, és a kötelező felülvizsgálaton megjelenni. A szabály be nem tartásáért Békási Lajostól és Németh Jenőtől 82 forintot, illetve 45 forintot vontak meg a táppénzből. Hazánknak táppénzcsalóknak nincs szüksége a reméljük, hogy a szigorú büntetésekkel szemben egyre kevesebb embert csábít a betegség címe alatt a táppénzsalás.

KISS JÁNOS TB-csoportvezető

ÚJABB BÚTOR-SZÁLLITMÁNY

Szép hálózobabútorok nagy választékban 8 070 forinttól 12 000 forintig. Fényezett kétajtós szőlőszekrény 2 008 forintért, háromajtós 2 816 forintért, fényezett éjjeli-szekrények és vitrinek 453 forinttól 2 500 forintig, kárpitozott székek 184,70 forinttól 220 forintig vásárolhatók, a Kossuth Lajos úti bútortulajdonosok. Ugyanitt „Barokk” hálózobagarnitúra 19 200 forintért 18 havi részletre vásárolható.

NŐK-GYERMEKEK-FÉRFIAK

Női, gyermek és férfi sortok nagy választékban 32 forinttól 120 forintig, gyermek napozók és játszók 28 forinttól 48 forintig, női kislipari nyersgumitalpas szandálók 260 forinttól 300 forintig vásárolhatók a „Bástya” Felsőruházati Üzletében.

Munkásokat keresnek

Azonnali belépésre: az Aknamélyítő Vállalat 15 földalatti csillást, a 9-es Építőipari Vállalat 30 kőművest, 10 ácsot, 100 kubikost, 50 segédmunkást, a Szénbányászati Tröszt karbantartó üzeme 4 ácsot, 1 bádogost, 10 kőművest, 1 épületlakatos, a Komló Szénbányászati Tröszt Kossuth-bánya üzeme 15 külszíni segédmunkást, a Cementipari Vállalat 10 segédmunkást, a Helyiipari Vállalat 5 kőművest, 5 segédmunkást, a 7. sz. Kőbánya Vállalat 20 bunkózópakolót, 2 gépkezelőt, a MÁV Rakodási Főnökség 10 segédmunkást, a Komló—Mázai Erőmű 10 salakos segédmunkást, 5 lakatos, a 24-es AKOV 5 tehergépkocsi vezetőt, 1 kalauzt keres.

Mindennek a nyúl az oka! O volt a kezdeményező, a csábító, és végül, a győztes ellenfél is. Ha másnap — július 17-én — a komló újság hírt közölt volna arról, hogy — „autószerecséltéssel áldozatai lettek július 16-án este, a Pécsről 20.30 órakor induló GJ 687-es rendszámú autóbusz utasai” — az is a nyúl rovására ment volna... Ülök a buszban. Körülöttem jökdéven beszegett fiatalok, idősek. Az utat figyelem. A vezető, félelmetes gyorsasággal, elszántan és vakmerően tapossa a gázpedált. Nemcsak a gödrös, hepe-hurpos úton, hanem a kanyaroknál is. S közben a szolgálati helyen ülő kalauz-

Pártunk politikájával, a XX. kongresszus szellemében — együtt a dolgozó néppel, a néperért!

„A Magyar Dolgozók Pártja erős párt, erős, hatalmas párt, mert a nép milliói tömegeire támaszkodik.” — mondja a Politikai Bizottság beszámolója. S most erős csak igazán, amikor bátran újlag feltárta a hibákat és megmondta a ten-nivalókat, a dolgozó nép, az egész ország további felemelése érdekében. A mi városunk pártszerve-zetei, kommunistái, városunk lakossága bíznak a pártban, biznak a Központi Vezetősé-günkben. Biznak, mert meg-vannak győződve arról, hogy pártunk politikája helyes, hogy a Központi Vezetőség jóúton halad és irányítja har-cunkat eszmei-politikai és gazdasági síkon egyaránt.

A Politikai Bizottság beszámolója most is világosan megmondta: „A párt figyelmét most a tennivalókra, a feladatokra, az alkotó, szocializmust építő munkára kell összpontosítani. Nem a párt, a munkás-osztály, a nép érdeke az, hogy mi most a hibákon rágódjunk, a múlt hibáiban vágjunk. A párt, a munkásosztály, né-pünk érdeke, hogy előremen-jünk a szocialista demokrácia, a szocializmus építésének, népgazdaságunk fejlesztésének, az életszínvonal emelésének széles országútián! Ehhez szil-lárd elvi egység kell... az egész pártban.”

Még jobban kell hát támasz-kodnunk a dolgozó tömegre. Ki kell kérni véleményüket, még inkább össze kell for-nunk a milliós pártönkivüli tömegekkel. El kell intéznünk ügyes-bajos dolgaikat. Ez a pártszervezet, amely ezt teszi előbbre viszi az egész üzem, város, a nép, az ország ügyét. Erről számol be szerkesztés-günkhez küldött levelében Sztipánovics Kálmán elvtárs. A 49. Állami Építőipari Vállalat párttitkára is. A levél a többiek között így hangzik: **Mindenkor a dolgozók véleménye, segítsége alapján vége-zük munkánkat.**

1956. első félévében nagyot változott pártszervezetünk agitációs és propaganda mun-kája. Pártszervezetünk, a vállalat vezetőségével együtt tá-maszkodik a munkásokra, kéri véleményüket, segítségüket. Nem így volt ez mindig, 1954-ben és 1955-ben hiba csú-szott a munkánkba. Nem hall-gattuk meg a dolgozók véle-ményét, nem intéztük el pan-aszaikat, s ezért a munkások sem fordultak hozzám biza-lommal. Okultunk ezekből a hibákból. Kemény harcot vívtunk megszüntetésükért, de eredmény született. Szinte új-já szerveztük egész vállalata-t, különösen annak gazdasági vezetését. Pártszerve-zetünk is megerősödött. Ma sokszor fordulnak hozzánk a dolgozók ügyes-bajos dolgaik-al és tesznek hasznos javas-latot munkánkhoz. Mindezt azért értük el, mert felszá-moltuk a régi elavult mód-szereket, és a munkánk elő-terébe, a dolgozókkal való

foglalkozást, a felvilágosító munkát állítottuk. Megfogad-tuk a Központi Vezetőség hatá-rozatát és aszerint dolgoztunk és dolgozunk ma is. Nem az íróasztal mellől író-nyitjuk pártszervezetünk mun-káját és nem onnan irányít-ják a munkát gazdasági veze-tőink sem. Ott élünk a dolgo-zók között. A pártvezetőség tagjai, a pártcsoportbizalmiak, a népnevelők és gazdasági ve-zetők, nemcsak meghallgatják a dolgozók véleményét, pan-a-szaikat, hanem el is intézik azt; Igy történt Vincze János ese-tében, akinek 7 napi táppén-zének intézése másfél hónapig fektült a vállalat SZTK-nál. Domonkos János népnevelő meghallgatta ezt a panaszt és 30 perc alatt eredményesen intézkedett. Így volt ez Beilert János családi okmányainak megszervezésénél, Vonga Sándor problémájának intézésénél is. Ez csak egyik formája a mi munkánknak. A másik for-mája a szálláshelyek állandó látogatása. Az ilyen látogató-sok idején tanácskoznak a pártcsoportbizalmiakkal, nép-nevelőkkel és a dolgozókkal. Meggyőződünk a problémákról és azonnal intézkedünk. Ne-veljük dolgozóinkat a törvé-nyességre és az állami vagyon megőrzésére.

Elősegítette pártszerve-zetünk és a dolgozók közötti szorosabb kapcsolat megte-remését az is, hogy kom-munista és pártönkivüli mű-szaki vezetőink is sokkal töb-be* törődnek a munkások élet-körülményeivel. Hogy a párt-csoportvezetők, illetve párt-csoportok rendszeresen meg-beszélik a műszaki vezetők-kei a dolgozók élet- és mun-kakörülményeit, a műszak-vezetés problémáit. Így ke-rültünk mi is műszaki ve-zetők is közelebb a mun-kásokhoz. Ezért tudtuk azt elérni, hogy munkásaink ma már nem az ellenséget látják a műszaki vezetőkben, ha-nem a közvetlen segítőtársat.

A párttagsággal és a párt-önkivüli munkásokkal való ilyen fajta foglalkozás, alapo-san megnövelte a pártszerve-zet tekintélyét. Pártszerve-zetünk és gazdasági vezető-ségünk ma már nemcsak a termeléssel, hanem a dolgo-zók ügyes-bajos dolgaival, a pártpolitikáj munkával fog-lalkozik. Ezért fordulnak alap-szervezetünkhez, a párthoz bizalommal a mi munkásaink. Azért tesznek javaslatokat, mert azok meghallgatásra és elintézésre találunk. Érzik, hogy velük együtt intézzük a párt, a nép, az egész ország ügyét! Ezért sikerül majd az a tervünk is, hogy a jövőben, a tervezett idő előtt biztosítunk lakásokat Komló város dolgozóinak.

Sztipánovics Kálmán párttitkár

Nyúl vadászat

Ujjaim görcsösen kapaszkodnak az előttem lévő ülésbe, és szívből kívánom: ne együnk nyúlpecsenyét, inkább érijünk már Komlóra. Kívánságom teljesül. Hosszának tűnő percek után, izgatottan, felzaklatott idegekkel, de már bizakodva lépek le a lépcsőskorlól. — Nincs semmi baj. Élek, egészséges vagyok, siethetek hazra! Igaz! Utközben még eszembe jut: javaslatot teszek a 26-os AKOV Igazgatóságának, hogy a merész gépkocsivezetőt a jövőben „óvja” hasonló nyúl vadászatoktól... Elvégre is, többet ér az emberi élet, bármilyen finom nyúlpecsenyénél. PALINKASNE

Vízet prédikálnak...

... Es bort isznak! Ezt kell mondja önkéntelenül is az ember, ha megnézi és összehasonlítja a munkahelyeket, a munkavédelmi célokat szolgáló előkészületekkel, az oktatással, a rengeteg szemléltető eszközzel, az utóbbi három tényezőből, bizony elég sok van Kenderföldön; Oktatószoba, felszerelve helyesen, biztonságosan kivitelezett miniatűr állványokkal, korlátokkal. A munkavédelmi oktatóelőadásokat is rendszeresen, hente-tente tartják meg, elég sok részvevővel. És mindezek ellenére, ha a látogató belép az építkezés produktív területére, elhagyott

Egy jól sikerült öltöny csinos kosztüm, elegáns télikabát — ez a helyiipari vállalat szabóinak minden büszkesége. Hiszen a kifogástalan, jól szabott ruhadarabok, az ő ügyességüket, lelkiismeretes munkájukat hirdetik.

Nem könnyű feladat egy-egy ember ízlését kielégíteni. Eltalálni, milyen formát adjanak a zakónak, milyen méretre szabják a nadrágot, hogy — a vendég ízlése szerint — szűk, vagy egy kicsit bővebb legyen. A többszáz forintba kerülő öltönyök szabása és varrása nagy hozzáértést, szaktudást igényel. Ebben a tekintetben előnyös helyzetben vannak a helyiipari vállalat szabói. Megrendelőik ugyanis, javarészt olyanokból tevődnek össze, akik már több hónapon, sőt éveken keresztül náluk varratnak. Így

A lakosság szolgálatában

bőven volt alkalmuk arra, hogy a rendelők ízlését kiismerjék.

A 10 szabó közül, jelenleg négyen nyári szabadságukat töltik. Talán ez az oka annak, hogy a részleg helyiségeiben szokatlan csend uralkodik. A külső teremben, az egyik varrógépnél serényen dolgozik Schvám József, s az asztalnál Fekete Kálmán is szorgalmasan igazgatja, vasalja a fazónhoz szükséges kanavász-vászon. A falon elferdülten lóg egy papírlap, amely a szabók párosversenyét hirdeti. A versenyfeltételek eléggé könnyűnek látszanak, mégis fokozott szorgalommal és óvatossággal kell dolgozni, hogy az értékelésnél ne maradjanak le versenytársaiktól. — „A munkaidő teljes ki-

használása — a reklamációk megszüntetése — tapasztalat átadás — munkák határidőre való elvégzése — a munkafegyelm betartása —” írták fel a gépelt sorok közé tintával, a versenykihívás feltételeit.

A munkaidő teljes kihasználásához, s a munkafegyelm betartásához nem fér kétség. Az elmúlt hónapban 70 öltönyt készítettek el a részleg dolgozói, amellyel eléggé bizonyították, hogy kitartóan, a munkaidő teljes kihasználásával dolgoztak. S az, hogy Schvám Józsefnek és Fekete Kálmánnak júliusban is — 16 nap alatt — 25 rendelése volt, eléggé tanúsítja a reklamáció megszüntetését is. Hiszen, ha nem egyezne az elvégzett munka a lakosság

ízlésével, növekedés helyett inkább csökkenne a varratók száma. Hogy a versenyfeltételek közül mindent teljesítsenek, ahhoz sokat segítenek a varróműhely dolgozói is. Igaz, hogy a szabóságosok miatt, Bóhi Rudolf jelenleg egyedül dolgozik a négy szabóipari tanulóval, de Kelemen József Lukács Károly, Léretter Károly és Krikler Jenő ügyes fiú. A nadrágok varrásában, az anyagok kézimunkájában, és vasalásban, már sokat segítenek.

A részleg vezetője, Krikler Mihály elvtárs, július 17-én, Budapestre utazott. S a szabók kíváncsian várják visszaérkezését. Vajon milyen újfajta, jobb minőségű anyagot hoz majd 30 ezer forintért, a Mértékutáni Szabóságok Kiszolgáló Vállalatától?

NAPTAR

1956. július 24., kedd. Krisztina napja.

A Nap kel 5.11 órakor. — Nyugszik 20.28 órakor.

A Hold kel 20.49 órakor. — Nyugszik 6.50 órakor.

130 éve, 1826. július 24-én született Vasvári Pál.

Július 26. A Béke Világ Tanács által kijelölt ünnepi évforduló George Bernard Shaw. 100. születés napja.

Kilencven éve 1866. július 30-án meghalt Egressy Gábor színművész.

1846. július 30-án született Paál László festőművész (110 éve.)

MOZI

Május 1.: július 24—25, Pápa, mama, ő, meg én, francia filmvígjáték, július 26-tól 29-ig, Scuderi kisasszony, német film. (16 éven felülieknek), július 30-tól augusztus 1-ig, Atlanti történet, lengyel film.

Matiné: július 29-én vasárnap délelőtt 10 órakor: 13-as számú ügynök, szovjet film.

Előadások kezdete: hétköznap, délután fél hét és fél kilenc órakor, jó idő esetén este 9 órakor a szabadtéri színpadon. Vasárnap: délután fél öt, fél hét, és fél kilenc órakor, jó idő esetén este kilenc órakor a szabadtéri színpadon.

Szabadság: július 24—25, Irén menj haza, lengyel filmvígjáték, július 27-től 29-ig, Zsongó melódiák, osztrák film, július 30-tól augusztus 1-ig, Scuderi kisasszony, német film (16 éven felülieknek).

Matiné: július 29-én vasárnap délelőtt 10 órakor: Bátor emberek, szovjet film.

Előadások kezdete: hétköznap, 6 és 8 órakor, vasárnap 4, 6 és 8 órakor.

Pénztárnyitás mindkét filmszínháznál egy órával az előadások előtt. Telefon: Május 1.: 20-18., Szabadság: 20-13.

Felhívás:

Kérjük azt a névtelen levélíró, aki júniusban névtelen bejelentést küldött a városi pártbizottsághoz, hogy az ügy végleges tisztázása végett keresse fel a városi párt-végrehajtó bizottság titkárságát. A bejelentés illetéktelen kapcsolata (cs.)

Asszonyi gondok

A család gazdasági jóléte, boldogulása legtöbb esetben attól függ, hogy a háziasszony hogyan állja meg helyét a háztartás vezetésében. Egy jó gazdaasszonynak ismernie kell a háztartás javainak karbantartását, az ételek

elkészítésének technikáját, a rovarok, nyáron különösen a légy irtását, és hogy családját megfelelően öltöztethesse, a divatot is. Most ezekről szólunk néhány szót:

Töltött kel

Egy közepé nagyságú (kb 1 kiló) kelkáposztát vizsugárral jól megmosunk és egészben hagyunk. 40 deka borjú vagy sertéshúst megdarálunk, 10 deka rizzsel összekeverjük, só, borsot adunk hozzá. A kel leveleit vígyázva szétválasztjuk és a tölteléket egyenletesen elhelyezve köréje rakjuk. Az egészet csernával körkötözzük és egy mély lábasban forró sós vízbe téve kb 1 óráig lassan főzzük. Négy deka zsírból, 4 deka lisztből világos rántást készítünk, ezzel vévealt betz 2ió, víhr, emf készítünk, ezzel a levét berántjuk. Tálaláskor egy kanál tejszínt adunk a levébe. A keletet kanál segítségével k'emeljük, a cernát lefejtjük róla, kerek főzelékes tálba helyezzük, cikkekre vágjuk és a levét köréje öntjük.

rokat bútortasztával bekenjük és sokáig fényszerítjük puha ronggyal. A kárptozott bútorokat leporlás és alapos lekefésés után ecetes, vagy ammoniákos vízzel gyengén átkeféljük. Ha így kezeljük, a világos bútor is mindig szép és tiszta marad.

Mi a divat

Fiatal lányoknak mindig szép viselet a fekete vagy sötétkék taftszoknya fehér madeira blúzzal, vagy toledóhímzéssel, szegőzéssel díszített tiszta selyemblúzzal. A taftszoknya más felsőrészrel új ruha hatását kelti — s amellet aránylag olcsó is.

Házi légyirtószert

A légy legnagyobb ellensége a tisztaság. Ne hagyjunk soha szerte-szét elmaradékokat és mosdatlan edényt. Az élelcamrák falát és deszkáit mossuk le timsóddal (1 kiló timsó, 4 liter víz). Ha még így is sok a légy a lakásban, készítsünk házilag légyapapírt: 50 deka gyanát, 20 deka repeolajban lassan főzve feloldunk, aztán még két deka disznószirt adunk hozzá, jól elkeverjük és melegen papírcsikokra kenjük. Ha irtjuk a vérhas és tifusz terjesztőit, ezzel saját egészségünket védjük.

A lakás díszé a bútor

Az emberek ízlése különböző. Az egyik asszony csak a sötét bútort szereti, a másik a világosat. Most a világosra festett és lakkozott bútorok tisztántartásáról beszélünk:

Gyengén szappanos vízzel jól lemossuk a bútort. Ha nagyon piszkos, pár csepp szalmiákszeszt is adunk a vízbe és azzal mossuk, utána fényesre dörzsöljük. A fényezett búto-

Komló tanulságok

Mikor így — mikor úgy

(avagy: rémhírterjesztő a húsboltban)

— Ne vigyen ebből a húsból mama. Novemberi vágás... fagyasztott és romlott!

— Szevasz cicukám! Ebből a most érkezett friss húsból mérek. Jó?

Mégis van zöldséges bódé

— Na ugye, érdemes volt megszüntetni a Kossuth-akna lakótelepen, a zöldség-árusítást? Ide is lejönnek érte...

— Hm... Hm... Hm...

— Hogy idős asszonyok? Hát...

— Ha-ha-ha! — most mi nevetünk, mert a tanács mégis úgy intézkedett, hogy van zöldséges bódé Kossuth-akna lakótelepen!

Furcsa...

Mindenki látja és mégse látja senki ezt a kenderföldi életképet.

— Röfi-enyegés a szeméttartályok körül...

Szerkesztőség postájából:

Mi az igazság...

Egy ismeretlen figyelő levelet irt szerkesztőségünkhöz, melyben a Vorosilov úti hentesüzlet kiszolgálóra panaszkodik; Megfigyelése szerint nincs kifüggesztve a húsboltban az árjegyzék, és a húshoz adható csont jegyzéke.

— A névtelen figyelőnek nincs igaza. Ezt bebizonyították a Vorosilov úton lakó háziasszonyok, akik meg vannak elégedve a kiszolgálással. A húsboltban az ajtóval szemben látható az árjegyzék, és vele együtt a húshoz adható csont jegyzéke. — (Szerk.)

Lelkes választás

Uj telepvezetőt lakói örömmel választottak a II. szálló 35-ös konyhájára. Soós József elvtárs a szálló gondnoka Sági Károlyt, a 35-ös konyha volt kiszolgálóját javasolta telepvezetőnek, akít a szálló

Az iskolák patronálásáról

Szemeti Józsefné a kenderföldi iskola szülői munkaközösségének tagja, a tanév végén felkereste a szénbányászati tröszt szakszervezeti bizottságánál Czedler elvtársat és Koczab elvtársnót azzal a céllal, hogy jutalmazásra pénzt vagy könyvet kérjen. Hozzánk intézett levelére, melyben arról ír, hogy miért nem patronálja a tröszt a kenderföldi iskolát is, Koczab elvtársnó válaszolt:

— A Komló Szénbányászati Tröszt nem gazdája az iskolának, mert az iskolák a tanács oktatási osztályához tartoznak. A tröszt és a többi vállalatok erejükhöz mérten juttatásokkal segíthetik és segítik is az iskolákat.

Az üzemek az iskolákkal

Vásároljon a Vasműszaki boltban

részletre:

Momikon fényképezőgépet (6 havi) 1680 forintért
Nagyítót (6 havi) 1350 forintért
Porszívógépet (9 havi) 1410 forintért
Parkettkefélgépet (9 havi) 1500 forintért

SPORT

Petrozsényi Bányász — Komló Bányász 3:2 (1:2)

Komló, 3 000 néző. Vezette: Rolléder.

A román csapat vendégjátéka iránt nagy volt az érdeklődés. Már az ifjúsági mérkőzésen sokan voltak kinn a pályán. A 6.15 órai kezdésnél a csapatok a következő összeállításban futottak ki a pályára:

Petrozsényi: Gram — Pahontu, Marinescu, Panai — Deleanu, Farkas II. — Sima, Demien, Monteanu, Gábor, Tirnaseanu.

Komló: Magyar — Udvaros, Csárdás, Kripl — Kohlmann, Polgár — Grózdics, Molnár I., Korom, Daum, (Molnár II.), Gerencsér.

Az első öt percben a vendégcsapat többször eljutott Magyar kapujához. A 9. percben szép hazai támadás indult a jobboldalon. Grózdics és Molnár révén. Molnár erős lövéssel megszerezte a vezetést, 0:1. A gól után hatalmas irammal válaszolt a vendégcsapat és a 11. percben Tirnaseanu elfutott a szélen. Udvaros szereln próbálta, de lába alatt Monteanu elé csúszott a labda, aki ballábbal hatalmas lövést küldött kapura és megszerezte a kiegyenlítő gólt, 1:1.

A gólrá csapatunk hatalmas hajrával és szép támadásokkal

válaszolt. Gólt nem sikerült elérni, mert Gram kitűnően védett. Kb. 15—20 percen keresztül nagy volt a hazai nyomás Gram kapujára és a vendégcsapat csak szorványosan jutott el Magyar kapujához. A 34. percben Polgár egyik hosszan előreadott labdájára Gerencsér futott rá, Korom elé tette és ő 4 méterről laponas a lábák között újból megszerezte a vezetést, 1:2. Az első félidő utolsó perceiben váltakozó volt a játék.

A szünet után mindkét csapat fáradtan játszott. De így is szép játékot láthatott a szurkolótábor. A II. félidőben szebben, a vendégcsapat játszott. Az 58. percben sikerült a vendégcsapat kiegyenlítése. Újból a gyors Tirnaseanu futott el Udvaros mel-

lett és keresztbe adott, ahol a tisztán álló Sima a kapuba fejelte a labdát, 2:2.

A gól után mindkét részről szorványos támadásokat láthatott a közönség. Ugy látszott, hogy az eredménybe belenyugodtak a játékosok. Az igazságos eredmény, a látott játék alapján, ez is lett volna. De nem így történt. A 86. percben Polgár mellett hihetetlen gyors Tirnaseanunak sikerült elfutnia és beadásszerű lövése a kapu felső sarkáról a hálóba perdtült, 3:2.

A két csapat kemény, de sportzerű küzdelmet vívott. A vendégek közül Marinescu, Farkas II., Munteanu, Tirnaseanu, a hazai csapatból Grózdics, Molnár I., Kripl és Polgár játszott jól.

Sporthírek

CSIZMADIA KUPA HIREI

Július 23-én befejeződött a Csizmadia-kupa versenye. Döntőbe került a Komlói Öregfiúk és Magyarszék csapata. Komló Öregfiúk kintettek magukért, és Magyarszék 6:1 arányban győztek le.

A verseny végeredménye: 1. Komló Öregfiúk, 2. Magyarszék, 3. Komló Törökvs.

A komló bányász választmány A. csapata, mely 1955-ben megnyerte a kupát, az idén sajnos nem indult.

SAKK

Befejeződött a városi egyéni sakk-bajnokság. 1956 május 22-től július 5-ig bonyolította le a VTSB az egyéni sakk-bajnokságot. A bajnokság jó küzdelmeket hozott. Nagyon szépen szerepelt Veres András, aki a bajnokságot is megnyerte.

Végeredmény: 1. Veres András 8,5 pont, 2. Krizsánovics István 7,5 pont, 3. Dr. Sándor György 7,5 pont.

A BASTYA SPORTKÖR TORNÁSZAIROL

Komló sportkedvelői nem igen hallottak a Komló Bástya sportköréről. Nem is hallhattak, hisz ebben az évben alakult. Ennek ellenére az 1956. évi országos ifjúsági alapfokú tornaszabvány alapján a komló Bástya tornokszágot a komló Bástya tornokszágot nyerték. Csapattagok: Zárnai László, Osz János, Krüder Jenő, Kelemen József, Faragó

Mihály, Péter Károly. (Valamennyien a Helyiipari Vállalat tanulói.)

BARÁTSÁGOS LABDARÚGÓ-MÉRKŐZÉS

Mágocs—Komló Vasas, eredmény 3:1.

RÜPLABDA

Ertesítjük a röplabda játékvezetői tanfolyam hallgatóit, hogy a következő előadás július 23-én, szerdán délután 4 órakor lesz megtartva a VTSB helyiségében.

SZIPO ISTVÁNNAK két szeptember 7-1 süldője sürgősen eladó, a János állomással szemben.

ÚJ KOMLÓ

az MDP komló párt-végrehajtó bizottságának lapja

Felolós szerkesztő: Gábor Balázs

Felolós kiadó: Tatal Károly

Szerkesztőség:

Komló, Páriszékhoz tsz. 1. sz.

Telefon: 12-33, 23-69.

Kiadóhivatal: Dunántúli Napló

Lapkiadóvállalat Pécs,

József A. u. 10.

Pécsi Szikra nyomda

Pécs, Munkácsy Mihály utca 10.

Telefon: 20-71.

Nyomdárért felel: Mollos Rezső

Ágysodronyok
145 forintért
Varrógépek
1960 forintért
vásárolhatók
a
Vasműszaki
Boltban